

გეორგიული საგარეო ურთიერთობების სამსახური

ქართული, ერცენული საგარეო ურთიერთობების სამსახური
LA GEORGIE COMBATTANTE

1 იანვარი 2000 წელი - ნომ. 26(44) - 1re janvier 2000

საინფორმაციო საინფორმაციო ბიულეტენი — ილია

ბ ა ბ ა ბ ა ბ ა ბ ა

მოლოდინი: ქრისტეშვილის შობის 2000 წლისათვის.....	3
საქართველო მე-20 საუკუნეში.....	5
საქართველოს მთლიანობის ხანა.....	19
საქართველოს მინარქიული ხანა.....	21
საქართველოს რესპუბლიკური ხანა.....	36

სახეობის დამკვირვებლის წიგნი

რუსეთის 'დემოკრატიული' პოლიტიკა.....	40
კონსტიტუციური დემოკრატია.....	43
საგარეო ურთიერთობების სტრატეგია.....	45
დემოკრატიული გეგმა: ჩვენი დემოკრატია.....	45
დემოკრატიული გეგმა: დემოკრატია.....	46
ე.შ.ს-ის დემოკრატიული სისტემის დამკვირვებლის შეხატვა.....	46

ჩვენი საინფორმაციო საინფორმაციო

მიმართვა საქართველოს პრეზიდენტს.....	48
საქართველოს პარლამენტის არჩევნები (31.10.1999 წ.).....	49(1)
ეკონომიკური სტრატეგია.....	50
რეგიონალური საინფორმაციო საინფორმაციო.....	51
საინფორმაციო-საინფორმაციო.....	54

ს ა ბ ა ბ ა ბ ა ბ ა

გეოგრაფიული და პოლიტიკური.....	56
ე.შ.ს-ის დემოკრატიული სისტემის რეგიონალური ვიზიტი გერმანიაში.....	59
საქართველოს დემოკრატიული სისტემის რეგიონალური.....	65

ეკონომიკური ურთიერთობები

'გერმანიის ბანკი' საქართველოს ეკონომიკის შესახებ.....	66
საქართველოს ხარისხები მინიმუმ საქართველოში.....	69
ვაჭრობა, ვაჭრობა, მხილველ ვაჭრობა.....	70

ქართული დემოკრატია და ხელისუფლება

მარი მამუკაშვილის დემოკრატიული 80 წლისათვის.....	71
კონსტიტუციის დემოკრატიული: როგორ იხილავს ახალი გენდერი.....	72
ი. შ. შ. (დემოკრატია).....	72

ქართველი დემოკრატია ურთიერთობები

ავსტრიის აჯანყების 75 წლისათვის.....	73
რუსეთის რევოლუციის გამოწვევა პარიზში.....	74
წახალისება დემოკრატიაში.....	75

საქართველო იუსტიციის საინფორმაციო

შუმბა გურჯიანი-დემოკრატიული გარდაცვალება.....	76
იუსტიციის (სინი) ურთიერთობის გარდაცვალება.....	77

დემოკრატიის ორგანიზაციის მხარდაჭერით შემდგომად დაფინანსდება. ადამიანი დემოკრატიის
საინფორმაციო საინფორმაციო, მხარდაჭერა, მხარდაჭერა, მხარდაჭერა. — 100

891-1

22924

„მეოთხე ხეობა“

ზნობრივი ანტირმაზის საუბრები — პრესა ჩაღვრა ტელევიზია კინოფილმი — დემოკრატიული სამართლებრივი სახელმწიფოს ხელშეწყობის „მეოთხე ხეობა“ სახელმწიფო ძალადუბნის ქაბი ხეობა — შმათიველიონის მთავრობის კინომდებლობის (პარლამენტი) და პარლამენტუბნის (სამსართლო) კერძო პირთა სხვადასხვაობა და ქილილი დემოკრატიის სახელმწიფო პრესა სხვადასხვაობა თუ იგი დამატებს დემოკრატიული სახელმწიფოს შორის პრესა-პირის კონსტრუქციული კრიტიკის ხეობაში რაშიც ხელაწილებს პარტიუბნის ერთ პოლიტიკური კლბურა ამდენად ზნობრივი ანტირმაზის ხელაწილებს უნდა იყოს სახელმწიფოებრივი და სოციალიზმური პრეკლუზიონი და პრეკლუზიონიანი ცხოვრების სახე რაც — თავის შორე — ნაშნის მხარე რომ იგი უნდა იყოს ინტელექტუალი და პოლიტიკალი და პრესაში პრინციპუბნის უნდა უბნობდეს სოციალიზმის ევოლუციონს ამ პრესაში რომ ახლებელ იქნის სათანადო ან იმ პრესაში იმ რაჩეუბნის განყოფილება პატრონიბა

საქართველოს კონსტიტუცია
Constitution de la Géorgie

მიღებული საქართველოს დამფუძნებელი
კრების მიერ 1921 წლის თებერვლის 21.
მუხლი 32

ყოველ მოქალაქეს უფლება აქვს სიტყვით, ბეჭდვით ან სხვა რამ ღონისძიებით თავისი აზრები გამოხატოს და გაავრცელოს მთავრობის წინაშე ნებადართულად. ყოველი დანაშაულისათვის, რომელსაც იგი ასეთ შემთხვევაში ჩაიდენს, პასუხს აკუბს მხოლოდ სასამართლოს წინაშე.

Tout citoyen a le droit d'exprimer son opinion et de la propager par la parole, par la presse ou par d'autres moyens sans l'autorisation préalable du Gouvernement. Il n'est responsable, pour tout délit commis dans ces cas, que devant la Justice.

საქართველოს კონსტიტუცია
Constitution de la Géorgie
მიღებულია 1995 წლის 24 აგვისტოს
მუხლი 9

- 1. ყოველ ადამიანს აქვს სიტყვის, აზრის, სიღრისის, აღმსარებლობისა და რწმენის თავისუფლება.
- 2. დაუშვებელია ადამიანის ღვენა სიტყვის, აზრის, აღმსარებლობის ან რწმენის გამო, ავრთვეუ მისი იბულება გამოთქვას თავისი შეხედულება მათ შესახებ.
- 3. დაუშვებელია ამ მუხლში ჩამოთვლილ თავისუფლებათა შეზღუდვა, თუ მათი გამოყენება არ ღახავს სხვათა უფლებებს.

ადამიანის უფლებათა საყოველთაო
დეკლარაცია

Universal Declaration of Human Rights

ყოველ ადამიანს აქვს უფლება მრწამსის თავისუფლებისა და მისი თავისუფლად გამოთქმისა; ეს უფლება მოიცავს ადამიანის თავისუფლებას, დაუბრკოლებლად მისილი თავის მრწამსს და ემიონს, მიიღოს და გაავრცელოს ინფორმაცია და იდეები ნებისმიერი საშუალებით სახელმწიფო საზღვრებისგან დამოუკიდებლად.

article 19

Everyone has the right to freedom of opinion and expression; this right includes freedom to hold opinions without interference and to seek, receive and impart information and ideas through any media and regardless of frontiers.

ს ა ა ხ ა ლ წ ლ ო მ ო ლ ო ც ვ ა

2000 წლის პირველი იანვარი

პაციფიკემულო თანამემამულენო!..

გილოცავთ ქრისტეს შობის 2000 წლისთავს!..

გილოცავთ 2000 წლის პირველ იანვარს, ოცდამეერთე საუკუნის,
”ინფორმაციის საუკუნის” დასაწყისს!..

გილოცავთ საქართველოს სახელმწიფოებრიობის სამიათას წელს!..

ს ა ა ხ ა ლ წ ლ ო მ ო ლ ო ც ვ ა

2000 წლის პირველი იანვარი

I.

გილოცვა

გილოცავთ ქრისტეს შობის 2000 წლისთავს!..

გილოცავთ 2000 წლის პირველ იანვარს, ოცდამეერთე საუკუნის,
”ინფორმაციის საუკუნის” დასაწყისს!..

გილოცავთ საქართველოს სახელმწიფოებრიობის სამიათას წელს!..

II.

გვიხარობს, რომ ჩვენი ხაერი და რელიგიური ორიათას წლისთავს უვადებით
რიგონ და მოუკიდებელი და სუვერენული სახელწიფო!..

გვიხარობს, რომ საქართველო უკვე გაერთიანებული ერების ორგანიზაციისა და
სხვა მრავალი საერთაშორისო ორგანიზაციის ხრულუღმანი წევ-
რია და ამით საერთაშორისო სამართლის სუბიექტია!..

გვიხარობს, რომ საქართველო, რიგონ და მოუკიდებელი და სუვერენული სახელმ-
წიფო უკვე ევროპის სამჯის ხრულუღმანი წევრია და ამით ევრო-
პის ერების ღილი ოჯახის ერთი საყრდენია!..

გვიხარობს, რომ ვამენებთ დემოკრატიული საქართველოს სახელმწიფოს, რომელიც
ეყრდნობა 26 მაისის, 1918 წლის 26 მაისის საქართველოს დამოუ-
კიდებლობის აქტს, საქართველოს 1921 წლის 21 თებერვლის კონსტი-
ტუციას, რომელიც არის - თავის მხრივ - საქართველოს 1995 წლის
24 აგვისოს კონსტიტუციის ბაზა!..

III.

მართალია, საქართველოს პლიციური, ეკონომიკური, კულტურული და სიხილური
ცხოვრება რთულია, არანებოთად, ღიდეპკრობელ-მოვიწინსუების პიცი-
რღმევიკური იმპერიული პლიცივის მეღეგა!..

გ-7-68

მართალია, საქართველოს შეგნებულმა თუ შეუგნებელმა მჭრელებმა შეხედეს საქართველოს მისახლეობის ამა-თუ-იმ ნაწილის ერთმანეთის წინააღმდეგ შეიარაღებული შეჯაკებებიც კი, რაც განსაკუთრებული სიმძვავით გამოიყენებოდა ჩვენს აფხაზეთსა და შილა ქართლში, რასაც თავის მხრივ მოყვა განსაკუთრებით ქართველთა გენოციდი და სამახ-ათასზე მეტი-ღვრილი, რომლებიც ავტო უკვე შემვიღე წელიწადია უღრმესად ხაკუთარ ხახლ-კარში აღმარუნებას!..

მართალია, ჩვენ, ქართველებამ, საქართველოს მისახლეობამ ვერ შექმელით ერთობის მიღწევა მრავალფეროვნებაში, რაც გვეხახება საქართველოს პოლიტიკური, ეკონომიკური, კულტურული და სხვადასხვა წარმავლების ღე-ღამიბამ!..

მართალია, კანონის უმუნაეხობა ჯერ კიღეე ვერ გამაფროდა საქართველოში, რაც განსაკუთრებით ღიღ მინანს აყენებს ჩვენს ხახლმწიფოს, თუ გლე-ბავთ, ფინანსიურადაც გაღახახახლეობის გაღახუღელიობის გამი!..

მართალია, ჩვენ ჯერ კიღეე ვერ შექმელით ბიღმევიკური ანფაგინიბმის გარღახა-

ხვა ხახლმწიფოსა და მიქაღაქებს შორის, რაც იმღენად ართულებს ჩვენი ღემოკრავიული ხახლმწიფოს მმუნემბლობას, რომ ფრახღება საქართველოს მისახლეობაში იმის შეგნებმის დაწერგვა, რომ საქართველოს აწ ღემოკრავიული ხახლმწიფო ღიღენღ ხახლმწიფოა; და რომ მიხი ხახლმწიფოებრივი შემისხავალი ღიღენღ უნდა შექქმნათ; ღიღენღ უნდა მოვახხმაროთ ჩვენს ხახლმწიფოსა და ხახლს!..

ამიფომ, ჩვენ, ქართველებამ, საქართველოს მიღღმა მისახლე-ობამ უპირველესად კი არ უნდა ღევაყენით კიოხვა: რა უნდა მოგვ-გებს ჩვენ ჩვენმა ხახლმწიფომ, არამღ რა შეგვიბღია ჩვენ მივ-გეთ ჩვენს ხახლმწიფოს, რაღგან ჩვენი ხახლმწიფო იხევე ჩვენი, როგორც ჩვენი ხაკუთარი იფახი, რომღღახვ განუწყველი მოღღა-შა-ფრინობა ეხაქირიბა!..

მართალია, ყვეღვერი აღნიშნული ჩვენგან მიოთხოვს პიროვნული ეგოიბმის იმღე-ნად ღმრგუნვას, რომ პიროვნულმა არ ჩაყდაპის ხაერთო ეროვნული, რაც, რა თქმა უნდა, აღვილი ხაქმე არ არის, მაგრამ ხწრული ამა-ში არ მყღავღება ჩვენი ეროვნული შეგნება თუ ჩვენ გვხურს ღავრ-ჩეთ მარაღიულად როგორც ქართველი ერი?..

IV.

ჩვენ ვხღებოთ, ვშიომობთ ქრისფებს შიბის ორი-ათას წღისთავა და ხაქარ-თველოს ხახლმწიფოებრიობის ხამი-ათას წღისთავს იმ რწმენით, რომ ხაქართვე-ლო იყო, არის და იქნება თავისუფალი, რის ხაყრღენია "ერთობა მრავალფერო-ვნებაში", რაც - თავის მხრივ - არის ღემოკრავიის ხაფუქველი. ამრთა, შეხღელუ-ღებათა, შიბიგიათა ხხვაღახხვათა შიბიგოკურ, ეკონომიკურ, კულტურულ და სხვი-აღურ გხოვრებაში კი არ არის ერის, ქვეყნის, ხახლმწიფოს ხიხუხეფ, არამღ ხიბღიერე, რაღგან ხწრულად ამ გზით არის შეხამღებული ღევაუახღული ჭემარულ-ბას ყვეღა ხაქირბოროფი ხაკიოხმიც.

V.

და ხწრულ ამ გზას აღგია ღღეს ჩვენი აწ უკვე ღამოუკიღებელი და ხუვერუნული ხახლმწიფო, ხაქართველოს მიღელი მისახლეობა, რაც, გახაკებია, მისახალმღე-ღია.

VI.

მაშ, ღიღება ერთიან და განუყოფელ ხაქართველის!..

ღიღება ქართველ ერს!..

და ამგვარი ეროვნული შეგნებოთ, გიღოგავთ, შაფიგმეველი თანამემამულენი, ხაქართველოს ხახლმწიფოებრიობის ხამიათას წღისთავს!..

ქრისფებს შიბის ორიათას წღისთავს!..

მრავალყამიერ!..

საქართველო მე-20 საუკუნეში

წარსული აწმყო - აწმყო მომავალია

საქართველო მე-20 საუკუნეში

1.

წარსული - აწმყო; რაც ღაფთესით, იმას ვიძიოთ მე-20 საუკუნის დახასრულ-
სა და 21-ე საუკუნის მოქნაშენს, ე.ი. გახული 100-ი წლის მიწურულემის,
უფრო ზუსტად, 1999 წლის 31 დეკემბერსა და 2000-ი წლის 1 იანვარს!..
მაგრამ ვითომ გახული ახი წელი ღაიწყო ჩვენთვის, საქართველისათვის 1900-სი
წლის პირველ იანვარს თუ 1801-ი წლის ხექვემბერში, რაცა რუხუშმა დაარღვი
1783 წლის ე.წ-ლი "გეორგიევსკის ჭრატქვაჭი" და ქართლ-კახეთის სამეფოს აწე-
ქხია მოახდინა და რუხუშს შეუერთა?..

2.

უღავთა, ქართლ-კახეთის სამეფომ - ღალი რა "გეორგიევსკის ჭრატქვა-
ჭი" რუხუშთან 1783 წლის 24 ივლისს, ამით უარი თქვა ქართულ ჭრალიღიულ ხა-
გარეო პოლიტიკის თავისუფალ წარმოებაზე მამინდელი/ღა ღღევანდელი/ მეშობე-
ლი ღღიო ხახუღმწიფობის - რუხუშის, თურქეთისა და ირანის - მიმართ, თუშმა
ხახუღმწიფობრივი ღამოუკიდებლობა, ხუღ ვოჭა, ხამინათ ხაქმეუშში შეინარღუ-
ნა. მართალია, "გეორგიევსკის ჭრატქვაჭი" მხოლოდ ქართლ-კახეთისა და რუხუშის
ურთიერთობას განხაზღვრავღა; მაგრამ, - დაარღვი რა რუხუშმა ვაღმხრავღ
ეს ხუღმეკრუღება, - 1801 წლის 12 ხექვემბერის მანიფესტო მოახდინა ქართლ-
კახეთის აწექხია და ამით გააუქმა ქართლ-კახეთის სამეფო, რახაგ მოყვა იე-
რუშის სამეფოს აწექხია 1810 წელს, გურიის ხამთავრის აწექხია 1828 წელს,
ხვანეთის აწექხია 1858 წელს, აფხაზეთის აწექხია 1867 წელს, ხამეგრელის
აწექხია 1868 წელს, და ახე აქხია მოელი საქართველო რუხუშის კოლინიად, რის
წინაღღმღევე მრძოღამი მეური სიხხღღ ღაღვარა ქართვეღმა ხაღბმა ამ ორი ხაუკუ-
ნის განმავღობამი.

3.

ღარიშმმა რუხუშო ვაღააქხია "ხაღხია ხაპყრობიღღ", ხაღვ არარუხ ერბიხა
ღა ერონებების რავგრიხა და შევიწროების პოლიტიკა იყო გაღეუღებული; რაც
მე-19 საუკუნის მეორე ნახუვარში კიღვე უკრო გაღლირღა; რამაგ - თავის
მხრივ - ხელი შეუწყო საქართველის ერივნული განმთავისუფლებელი მოძრაობის
წარმოშობა-გაღლირებას, რიღლის რირაღღანია "ქართველი ხამოღიანეღები" აწუ
"თერგაღღეუღები".

4.

"თერგაღღეუღების" მამამთავარი გახღღა ღღიო იღია ჭვაჭვაჰაქე, რიღლის ღომუნ-
გაღ იქვა "ჩუენი თავი ჩვენაღღევე გვეყუსენს!" თერგაღღეუღებმ ხურღათ აღამიან-
თა შორის იხუთი ხამოგაღღობრივი ურთიერთობის ღამყარება, რიღლის ღრის აღარ
იქნებოღა აღამიანთა ერივნული და ხიღიაღღური რავგრა. "თერგაღღეუღთა", ე.ი.
პირველღაღებოთა მეოთხუღები - იღია ჭვაჭვაჰაქე, აპაკო წრეთუღელი, ნიკო ნიკოღაქე,
გიორგი წრეთუღელი - ოგნემობღღენ "ხამართლიანი ხამოგაღღების" შექმნაზე, რიღ-
ღის ღრის ღამყარღებოღა "კმობა, ერითობა და თავისუფლება".

5.

"მეხამე-ღახაღღებზე" კი, რიღღემამაგ 1893 წლის 7 თებერვალს მიიღვე თავიანთი
ხამიქმელი პრავგრამა ღღ ამით რამოყალიბღა პირველი პოლიტიკური პარღია -
საქართველის ხიღიაღღ-ღემოკრატული პარღია - ნიუ ყორღანისაღ მეოთხუღობის, -
თავიანთი მოქმეღების ღომუნგათ აქხიეხ - "ნიეთიერი კეთილღღობა რიგირი ღე-
ღამობი აღამიანის გხირვებისა; თავისუფლება მოელი ერიხა და თითოეული პი-
როვნებისა".

6.

აქ კი "მეხამეღახაღღებმა" და "პირველღახაღღებმა" რამოყალიბებ ხუხუშუღლი-
კური საქართველის ხაფუქვეღები, რიღღემიგ თავი მოყარა არა მარღი "ქართული

დემოკრატიის" ეროვნულმა რაობამ, როცა პიროვნების თავისუფლება და ერის თავისუფლება ერთ მთლიანობად აქცია, არამედ - მას ჰვეიო - "ნიუთონი კუთლ-ლეომა" ერისა და პიროვნების თავისუფლების უცილობელ ბაზად მიიჩნია, რითაც პირველდახელემა და მესამედახელემა ამერიკის მეურთაველი მფუჯების 1776 წლის დამოუკიდებლობის დეკლარაციისა და ხაფრანგეთის დღი დეკლარაციის 1789 წლის 14 ივლისის აღამიანისა და მოქალაქეების უფლებათა დეკლარაციის დემუ-ლეტიები ერთ მთლიანობად აქციეს. ეს იყო არა მარტო საქართველოს მე-19 საუ-კუნის იხტორიაში ხამაგალითი მოვლენა, რაც წარმოიშვა ქართული ხალხის ხამოგაღლებში და განვითარების გზას დაადგა; თუმცა გარკვეულმა თავიბი კო-ლინიური ჩავგრა საქართველოში კიდე უფრო გაამძლიერა, როცა - თბილისისა და ქუთაისის გუმბრნიების შექმნილი - არა მარტო ჩვენი აღმზინხგრაგიული ერ-თობის, არამედ ეროვნული ერთობის დამლა-განაღვრებას მიჰყი ხელი, რის შე-დეგად ხახვკად იღვენებოდა ქართული ენა, ხწავლა-განათლება ქართული ენაზე, რის ყველაზე უფრო დღი მყირიდა ფაქტია რუსეთის მიერ ქართული უნივერსიტეტის დაარბების წინააღმდეგ გაღამქრება ჩვენი დღეაქალქ თბილისში.

7.

რუსეთის დიდმყირბელურ-მოინისტურმა პოლიტიკამ საქართველოში არც საქართვე-ლის მაროდმადილებული ეკლესია დაინდო, როცა საქართველოს ხამაჰტორიარქი გააუ-ქმა აღმოსავლეს საქართველოში 1811 წელს, ხოლო დახავლული საქართველოში 1814 წელს და იგი რუსეთის ეკლესიას შეუერთა. ეგბარქობემაღ ნიმნავლენ რუსეთიდან მი-ვლინებულ რუს მღვდლებთავრებებს, რითაც წირვა-ღოცვა რუსულ ენაზე ხლებოდა. ამგვარად საქართველოს ერთერთი უმკვლესი ავტოკეფალური ეკლესია გარკვეულმა რუსიიკავტორულ-კოლინიური პოლიტიკის გამფარებად აქცია საქართველოში, რის წინააღმდეგ გაიღამქრა საქართველოს "ერი და ბერი".

8.

მაგრამ "პირველდახელეებისა" და "მესამედახელეების" დაულდავი მოღვაწეობის შედეგად, ქართული ხალხი მრავალმხრივ გლიობდა რუსეთის კოლინიური ვაი-პოლიტიკის ხიმკარისხავან თავის დაღწევას; რომლის დროს იყენებდა ყველა დეგადურ და არადეგადურ ხერხს, რითაც განისაზღვრებოდა ეროვნულ-განამათავი-ხუფლებელის მიქმელების ჭაქმედა, რომლის ხმრავლადილი მიზანი იყო საქართვე-ლის ხახელმწიფობრივი დამოუკიდებლობისა და ხუვერენობის მიღწევა, რაც მამინ "ერიხა და პიროვნების თავისუფლების" ზოგალი დებულებით განისამღვრებოდა.

9.

"პირველდახელეები" არ მიიხწრავფოლენ ხახელმწიფო ძალაუფლების ხელში ჩავლე-ბისხაკენ, კმაყოფილებოლენ რა მხოლოდ ხამოგაღებობრივი მოღვაწეობით არხებულ პირობებში. ამდენად იღლა ჰავკავაკებ ვოვლიო ჩვენი უღილეს ხამოგალი მოღვა-წეთ, ხოლო ნლო ყოღდანიხას; "მესამედახელეების" თორეფტიკოსხა და პრამქტიკოსხ, თვლიო - უღილეს პოლიტიკურ მოღვაწელ, რადგან იგი ხახელმწიფო ძალაუფლების ხელში ჩადგებისხაკენ მიიხწრავფოლა, რასაც მიადწია კიდეც 1918 წლის 26 მაისს.

10.

აი, ახუო პირობებში დაიწყო 1981 წლის პირველი იანვარი, მე-28 საუკუნე ხა-ქართველოში.

საქართველო მე-28 საუკუნეში - რჩერ გახდა ერთიანი და დემოკრატიული დამო-უკიდებელი და ხუვერენული ხახელმწიფო, რაც დღი იხტორიული მოვლენაა ხაქარ-თველის, ქართული ერის იხტორიაში: პირველად, 1918 წლის 26 მაისს, ხოლო მეორეჯერ, 1991 წლის 9 აპრილს, როცა საქართველოს ხახელმწიფობრივი დამო-უკიდებლობა და ხუვერენობა აღხდვა 1818 წლის 26 მაისის "საქართველოს და-მოუკიდებლობის აქტის" ხაფუძველებზე. მაგრამ მიყვეთი მოვლენებს ქრინოლოგიურად:

11.

როგორც ავღინინეთ, "მესამე დახი", ე.ი. საქართველოს ხოგიად-დემოკრატიული პარტია დაარბდა 1893 წლის 7 თებერვალს, თბილისში, და მიიღი ხამოქმედი პარ-გრამის დომუნგი გახდა - "ნიუთონი კუთლდეობა როგორც დელა-ბობი აღამიანის გწგრებისა; თავისუფლება მთელი ერისა და თოთოული პიროვნებისა". რუსეთის ხოგიად-დემოკრატიული პარტია ვი დაარბდა 1898 წელს, ე.ი. ხუთი წლიო უფრო გვიან, რითაც ნათელი ხდებდა, რომ "მესამე დახი" შეუძლებელია ყოფილიყო რუსეთის ხოგიად-დემოკრატიული მუშათა პარტიის შემადგენელი ნაწილი, როგორც ამას ჰადგებოლენ ბოღმეტიკები. ამდენად რხედ პარტიის მეორე ყრილობის გა-დაწყვეტილება და თვით პარტიაში მიმდღარი განხუთქილება ბოღმეტიკებზე და

ACT

of Independence of Georgia

The Georgian National Council, during its plenary sitting of May 26, 1918, declared as follows:

„For several centuries Georgia existed as a free and independent State.

At the end of the eighteenth century Georgia voluntarily allied herself with Russia, with the stipulation that the latter should protect her from enemies without.

In the course, of the great Russian revolution conditions arose which resulted in the disorganization of the entire military front and the abandonment of Transcaucasia by the Russian Army.

Thus, left to her own devices, Georgia, and with her all Transcaucasia, took into their hands the direction of their affairs creating the necessary organs for this purpose; but under pressure from exterior forces the links which united Transcaucasian nationalities were broken and the political unity of Transcaucasia was thus dissolved.

The present position of the Georgian people makes it imperatively necessary that Georgia should create a political organization of her own, in order that she may escape from the yoke of her enemies and lay a solid foundation for her free development.

Accordingly the Georgian National Council, elected by the national assembly of Georgia on November 22 (December 5), 1917, declares:

(1) In future the Georgian people will hold sovereign power and Georgia will be a State enjoying all the rights of a free and independent State.

(2) Independent Georgia's form of political organization will be a democratic Republic.

(3) In the event of international conflict Georgia will always remain neutral.

(4) The Georgian democratic Republic will apply itself to establishing friendly relations with all nations, and especially with neighboring nationalities and states.

(5) The democratic Georgian Republic offers to all inhabitants of her territory a wide field for free development.

(6) the democratic Georgian Republic guarantees to all citizens within her territory civil and political rights, without distinction of nationality, religion, social position, or sex.

(7) Until the convocation of the constituent assembly the National Council, with the addition of representatives of the minorities and the provisional government responsible to the National Council, is at the head of all Georgian administration.

On the 12 th of March, 1919, the constituent assembly of Georgia confirmed the preceding act in the following terms:

„At its first sitting of the 12 th of March, 1919, the constituent assembly of Georgia, elected by citizens of both sexes, according to the direct, equal, universal, secret, and proportional electoral system, proclaims before the world and history that it fully confirms and approves the act of the Independence of Georgia, declared at Tiflis by the Georgian National Council, May 26, 1918.“

მენშევიკებს შორის ხრულიადაც არ უხეზოდა "მეხამე დახხ", თუ გნებავთ, იმი-
ჯნამც, რომ "მეხამე დახი" იყო, თავისი არხებით, ჭეშმარიტად ღვიძრავიყოლი
პარტია, რომელშიც დიხგიპლინა ხორციელდებოდა "ქვემოდან ზემოთ", ე.ი. ღვიძრ-
კრავიყოლად, ხანინაადმდეგოდ ბოლშევიკებინა, ხადაც ბობოქრებდა ღიჭავჭურა,
ე.ი. ბრძანება "ზემოდან-ქვემოთ". მაგრამ "მეხამე დახხა" მანინც შეინარჩუნა
ურობირობა. რხდჷ, ე.ი. მენშევიკებთან, რადგან ვარისხული თეომამკრო-
ბელიბის დახხობა რხდმ პარტიაის ვარემუ შეუძლებლად მიიჩნია.

12.

მიუხედავად ამ ფაქტისა, "მეხამე დახხლები" ბოლშევიკებმა "მენშევიკებად"
აღიარეს, თუმცა კარვად იგოლენ, რომ მეხამედახხლები ხაქაროველიძე/და კვე-
კხიაბიძე ვი/ არახოლეს "უფირესობა" არ ყოფილა, და არ შეიძლება ყოფილიყო,
რადგან "ბოლშევიკში" და "მენშევიკში" რუხული მოვლენა იყო და აღარა, რახანც
არავითარი ხავეუველი არ ჰქონია ხაქაროველიძე. და, წარბიოღგინეთ, ეს რუხუ-
ლი ფერმინებები ვი ვამოიყენეს ბოლშევიკებმა ხაქაროველიძე რუხეთის ჰვემე-
ნისი შეხანარჩუნებლად, რიგირგ ამას ხაქაროველის იხგირიული ბელი/თუ უშეღობა/
ნათელჷყოფხ.

13.

ავაკი წერეთელმა, მაგალითად, 1985-1987 წლების რუხეთის ღვიძრავიყოლი რვეი-
ღვიგიაში დაინახა თერგდალეულთა, ე.ი. "პირფეღდახელთა" იღელელების ვანხარგიე-
რების ვარიტრადი; იგი ამბობდა: "ახრულდა თითქმის, რახანც ვნაფრობლით რვენ
ამ ნახეკარ ხაუკუნეში", და დახმენდა: "ხაღი იბრძვიბ!.. ხაღი იღელე!"
ველარ ახლემ აწ აღვირხნა!..
ყოველის მხრივ გეძახიან:
"ძირხ, შთავრობავ, ძირხ და ძირხნი!"

14.

ავითმპრობელიბის ხახვივი რუაქვია, 1985-1987 წლის რუხეთის რვეიღვიგის
დამარგხეგების შემდეგ, ვამოიწვია ვანხაკუთრებია რუხეთის კოლინორ ქვეყნებში,
რომლის შედეგად ხაქაროველის, ქაროველ ხაღხხ თავზე დააფყელა ულიღვი ფრავე-
ლია, რიგა 1987 მოკლეს იღია ჰვეჭავაძე თბილისიდან ხავეურამიხაკენ მიმავალ
გზაზე - წინამურთან, რის შეხახებ რვენი მთიელი გენიოხი - ვაყო-ფმაველია -
წერდა: "იღიას მკველემხ რომ შეეძლოთ, ხაქაროველის მოკვლენა". მაგრამ,
- მიუხედავად თვითმპრობელიბის ამ ხიხაძავიხისა, - იღია მიწამებმრვი ხი-
კვლილის შემდეგ კიღევ უფრი რიოქელა ქაროველი ერის ხაზოვალეობრქ და კულ-
ჭურულ გხოვრებამი, და ღლენახ გზახ გვინათებხ რვენი ერუნული პოლიტიკური,
ეკონომიკური, კულტურული და ხიგიოაღური გხოვრების ვახრულყოფიღვიხაკენ, რახ
იღიას მრავალფეროვანი და მრავალფეროვანი მოვლენიბიდან ვამომღინარებოხ,
რომლის ბაზაა ღლენახ "რვენი თავი რვენადლე გვიყუნეს".

15.

1985-1987 წლების რვეიღვიგიაში, რუხეთის იმპროავიორი აიძულა შეექმნა რუხეთის
წარმომადგენლობითი ხაკანინმღებლი ორგანიო, ე.წ. "ლი" ხახელმწიფო ხათათბირი".

16.

1914-1918 წლების პირველი მხოფლი იბინა და ვარიბის დახხობის შემდეგ,
ხახელმწიფო ხათათბირი, 1917 წლის 27 თვერვალხ, იძავე წლის თვერვლის
რუხეთის რვეიღვიგის შემდეგად, - შექმნა ხახელმწიფო ხათათბირის ღრეობითი
კომიფიფი, რომელმაც რამოაყალიბა ღრეობითი შთავრბოძა.

17.

28 ხაკუნის დახანყისში - რუხეთმა კიღევ უფრი ვაბდიღერება ხაქაროველის
კოლინობაგია. - მეღინნადვილი კვეკხიაბი - ვორნეცყოლამკვივი,
1987 წლის "ზარათში" მოიხოვდა "მხარისრუხული ეღმეღეფებია კოლინობაგიახ",
რახ ვამომღინარეობდა 1984 წლის 6 ივნისის მეღის შთავრობის კანინიხაკან, რო-
მლის პალით დავინინებულ იქნა კოლინობაგიაის ორი ხახე: შთავრობის ხელმეწყო-
ბითა და შთავრობის ხელმეწყობის ვარემუ, რომელხაც არავითარი ნეგპროვავ არ
ეხატირებოდა.

18.

ამიერკვეკხიხის რუხიფიკავიგის მიბნით მეღის რუხეთის შთავრობა ვანხაკუთრ-
ბულ ყრადღებახ აქგველა რუხეთის შილა გუბერნიკიბიდან გღეხებოხ ვაღმობახღე-
ბახ ვანხაკუთრებია ხაქაროველიძე. 1988 წლის ვამეოი "ღრეობახ" მე-19 ნო-
ბერი წერდა: "...მარტო ხახღების ახაკებმღ 1988-1915 წლებში დაიხარდა

985 578 მანეთი. კოლნისხეოა დახანდელუმ მავი ზღვის ხანაპიროზე გვებინ გახაკეუბდელ - 1 126 142 მანეთი. ხავადახანდელუმ ხამმაროველუმ უფროხის მიაღვილე ი.ჭხორყეხვი 1989 წელს წერდა:

"გენერალუ-ალეუჭანჭ გრავ ი.ი. ვორინოვ-დამკოვის მიერ წამოყენებულ ამოცანა, რომ ამერიკავკასიაში დახანდელს ნახევარი მილიონი რუბი და აყვანილ იქნას რუბი მისახლეობის ჩაოღენობა ნახვედელ ახლანდელი 2,5 პრი-გენჭისა 15-ჭ პრიგენჭამდე, ხვეხბილი შეხამდელელოა".

ამგვარად, ხელომინის 1986 წელს 9 ნოემბრის კანონი ხავებოლი მახუხობდა

მეფის რუხეთის ღღემპყრობელურ-კოლნოური პოლიფოკის ინჭერუხებს კავხაკიაში და ამით ხაქაროველიში. 1978 წლის აღწერილი ხაქაროველიში უკვ ნახევარ-მი-ღოინამდე რუხი იყო ჩამოსახდებული, რად - თავის მხრივ - იმას დახეჭურებს, რომ ბოღმევიკრამა რუხეთამე განავრძო მეფის რუხეთის კოლნოური პოლიფოკა ხაქაროველის მიმართ; და თვის ვითომ დემოკრაფიული რუხეთი ახლამ განავრძობს მეფის რუხეთისა და ბოღმევიკრამა რუხეთის ღღემპყრობელურ-მოვინი.ხეურ პოლიფოკას ხაქაროველის მიმართ, თუმცა ხაქაროველი დამოკიდებული და ხუვერენული ხახელმწიფოა. აფხაზ-ექსეგრემისხეოა ნიღბით, რუხეთმა უკვ შეხდო ქაროველია გამოღენა ჩუენი აფხაშეთიდან და ქაროველია გენოფილიხაგანამ არ დაიხია უკან, ხოლო აფხაშეთში, ათახგვარი ხრიკებით, იხუე განავრძობს არაქაროველ-ოა ჩახანდელმას, რახანგ მოყვა ხამას-ათახხე მეფი ქაროველი ღღოღილი აფხაშე-ოიდან ხაქაროველის ხხვა რეგიონებში, რამ მძიმე ჭვიროთაღ აწუხს ხაქაროველის ეკონომიკურადამ; და ეს პრიღეხი გრძელდება დღეხამ, რამ ეს ხელოქინეში იწერება.

19.

26. მახისხის გარიკრადი:

ამბობენ, ბუში შემოღოგამაზე უფრო მწვავეი იკპინებოა; და ახელი მწვავე კბე-ნად უნდა ჩაიოვადოს რუხეთის ახიმიღაგოის გაძლიერება 1917 წლის თებერვლის რუხეთის რეოღეგოის წინაპერიოღში. მაგრამ ამ იხეგრიული მოღენახს პქონდა აგრეთვე მეორე მხარე: გამართლდა მეხამედახელია პოლიფოკური მიმართლება, რომ მეფის რუხეთის დამხობა და ამით კოლნოური მღგომარეობის აღკვეთა ხა-ქაროველიში, შეხამდებული იყო თვით რუხეთის ხალხის ამხედრებოლი მეფის რე-ყოების წინააღმდეგ; და მეფის მოავრობის დამხობით, რამ განხორციელდა 1917 წლის თებერვადში, რამ ახელი ქრინოღეგოურ ხურაოხ იძლევა:

20.

1917 წლის 27. თებერვადი: მეფის რუხეთის დამხობა.

1917 წლის 2 მარჭი: რუხეთის დროებითი მოავრობის შექმნა პეგროგარდში გ.ღვო-ვის თავღდმარეობით. მაგრამ მოავრობა შემოჭილი იყო ხამჭოების კონჭროლით, რის შედგად შეიქმნა ე-წ-ღი"ორ-ხელიხუღეგებინობა".

1917 წლის 4 მარჭიდან ხაქაროველის ფაქტოური მმართველი გახდა მუშათა და ჯარისკეთა ხამჭო, რომლის თავღდმარედ არჩეულ იქნა ნოე ყორდანი. რუხეთის დროებითამ მოავრობამ კი ამერიკავკასიის მაროფოგამომართლავის შექმნა "იზაკომი"/"იხობილი შაკავკასიი კომიჭეუ"/, რამოგ შეიყვანა ხახელმწი-ფო ხათათორის დეპუტატები - მ.ხარდამოვი, მ.პარაჯანოვი/კალეჭები/, ნ.ჯადგ-როვი/მუხავაჭი/, კ.ამამიძე/ხოგიაღ-ფედერალიხი/, რომელიღ შევედა, ავადმ-ყოფობის გამო, აკაკი ჩხენკემაღ/ხოგიაღ-ღემოკრავი/ და გამოგზავნა მილიხში.

1917 წლის 18 მარჭი: მილიხის მუშათა და ჯარისკეთა ხამჭოს აღმახრდებულმა კომიჭეუმა "იზაკომი" არ გნო კავკასიის დემოკრაფიის გამომხახველად.

1917 წლის 25. აქტემბერი: ბოღმევიკრამი გაღჭრიაღება რუხეთში/პეგროგარდში/, და ამით "დემოკრაფიის გათოხვა". "ღენინმა თავის ნამუჭენიკად დანიშნა მავ-მიანი. ეს ვაყბაჭონი ჩქარა დაჭრინა და მიიძალა, წერს ნოე ყორდანი და დახ-ძენს: "ბოღმევიკრამის მუშათამ მიიღო ამკვარა ჩუენი ქვეყნის ხამჭრო ხახიოთა".

1917 წლის 19 ნოემბერი: ხაქაროველის ეროვნული ყრილობამ დაიწყო თავიხი მუშა-ობა.

1917 წლის 22 ნოემბერი: ხაქაროველის ეროვნულმა ყრილობამ არჩია ეროვნული ხამჭო ნოე ყორდანიხ თავღდმარეობით. ეროვნულ ხამჭოში არჩეულ იქნა 88 წევრ. რი; მათგან - 51 ხოგიაღ-ღემოკრავი, 11 - ხოგიაღ-ფედერალიხი, 18 - ერო-ვნულ-ღემოკრავი, 1 - რადიკალ-ღემოკრავი, 2 - უპარჭი, და 1 - "ალიონიხე-ბის" დაჯგუფებიდან.

1918 წლის 18 თებერვადი: მიწვეულ იქნა ამიერკავკასიის ხეიმი ხაქაროველის

ინციფიციოთ. შეღვა ამიერკავკასიის ფედერაციული მთავრობა, რომელშიც შედიოდა 4 ქართველი, 5 - აზერბაიჯანელი და 4 - სომეხი.

1918 წლის 9 აპრილს გამოცხადდა ამიერკავკასიის ფედერაციული რესპუბლიკის დამოუკიდებლობა, რომელიც 1918 წლის 26 მაისს დაიშალა თურქეთის წინააღმდეგობისა და ხომეხ-აზერბაიჯანელთა უთანხმოების გამო.

21.

26 მაისი - საქართველის "შავარა-ოქრის ხანის" ხაწყისი და ხიმშილი:

"საქართველოს დამოუკიდებლობის მოპოვებაში - არავითარი აზრობა სხვადასხვებობა არ ყოფილა. ხაჭირი იყო მხოლოდ ისეთი ფაქტორი, რომელიც მართლა მიგვიყვანდა ამ მიზნისაკენ და თან ქართველი არის ფიზიკურ არსებობას არ ემუქრებოდა. ყოველგვარი ავანტიურა, ხაეგებობი ნაბიჯები ჩვენი მუშაობიდან უნდა ყოფილიყო ამოგლეხული", წერს ნოე ყორღანიძე/"ჩემი წახარული", პარიზი, 1953 წელი/ და დახმენს: "კონფერენცია შეღვა იანვარში თუ თებერვალში, 1917 წელს...დაეხარენ ყველა დიდებში. დღი დღვა არ ყოფილა; შთავარ-ხაკილშივე ხარული აზრი იყდა; რამე საქართველის დამოუკიდებლობა უნდა გამთავადახლოდოთ თუ დაეკმადა ხანძისი. შირიმში, აი. რუხის ჯარი დახლოდებ ჩვენს ქვეყანას. ამ მუშაობვაში ჩვენნი აქცი დარეკი ჩაიფრებდა ვინმეხს დადახლოდა. შირიქი თუ, იქნება თავის დახმენს ხაშუალებს"/ხაში ჩიმიდა. კ.ი.პ./

22.

და ახეთი "ხაამისი პირიბეში" შეიქმნა 1918 წლის 26 მაისს, როცა საქართველოში არ იღვა რუხის ჯარი, და საქართველომ, თოქმის ხუთი ხუვენიხი შემღვა; გამოცხადდა ერთიანი და განუყოფელი საქართველოს დამოუკიდებლობა და ხუვერენობა. ეხ იყო უღიღეხი ხეგორიული მოვღენა მახ შემღვა, რაც ერთიანი და განუყოფელი საქართველის ხამეფო - გიორგი VIII/1446-1466 წ.წ./ - ჯარი დანაწერდა ხამეფობად და ხამთავარობად, და - შემღვა - 1881 წელს რუხეშია დიპსური და რუხეთის მმპერიის პროვიციიად აქციდა, რაც დამთავრდა ხარეღ 1918 წლის 26 მაისს.

23.

"ყველა პარტიაში ერთხლოვანი თანხმობაა დამოუკიდებლობის გამოცხადების ხაკილში. მავრამ ხალხის ხმის მიხმენა მაინც ხაჭირია. და ხოციად-ღემოკრაციული პარტია, რომელხაც უზომოთ დღი გავღენა აქვს მთელ ერში, შეკითხვახ უგმავნის ყველადაეღობრივ ორგანიზაციას, რომელიც ხალხთან ახლდ არიან. მათი აზრის წინახარ მიხმენა ხავადღემულდ მაინია. და ყველა კუხიდან, ყველა ქადღქიდან, ყველა მამრიდან მოღის ერთხლოვანი პახუხი:

"თანახმა ვართ!"

"თქვენთან ვართ!"

"დამოუკიდებლობა საქართველოს!"

ახეთივე პახუხი მოღის ყველა სხვა პარტიაშიდანაც. ამავრად, საქართველის დამოუკიდებლობის ხაკილს იგებს პირველ რეფერენდუმს", წერს საქართველის დამოუკიდებელი დემოკრატიული რესპუბლიკის იუსტიციის მინისტრი რაყენ/მიმა/ არხენიძე.

24.

ამავრად, დღვა 1918 წლის 26 მაისი და ამით საქართველის ხახელმწიგობე რუხეთის მავრონიბის უკანახუნელი დღე, რუხეთის მავრონიბისა, რომელიც 1881 წლის 12 ხექემბერიდან გამავრონდა ქაროდ-კახეთის ხამეფობე, რომლის დროს საქართველოს მმრანებელი იყო რუხის ჯარის შთავარხარდელი. 1845-1882 წლებში, საქართველის მმართავდა შეფხინაფავალი; 1882-1905 წლებში საქართველის მმართავდა გუმბრინაფარეში; 1905-1917 წლებში კი საქართველის მმართავდა შეფხინაფავალი. ამიერკავკასიის ფედერაცია კი უღიღეხი გამიღვა, და გმა დაუთმო 26 მაისს.

25.

რუხის ჯარმა დაფოვა საქართველი და მთელი ამიერკავკასია; და შეიქმნა რა საქართველის ხახელმწიგობრივი დამოუკიდებლობის ხელხაყრელი პირიბეში, 1918 წლის 26 მაისის, ნაშუადღევის 5 საათისა და 10 წუთში, საქართველის ერთხული ხამჭის თავღიღმარემ - ნოე ყორღანიძე - გამთავდადა საქართველოს დამოუკიდებლობის აქცი, რომლის პირველ მუხლში ნათქვამია:

"ამიერიდან საქართველის ხალხი ხუვერენულ უღღებათა მავარებელია და საქართველი ხრულუღღებანი დამოუკიდებელი ხახელმწიგობა".

ხაკართველის დამოუკიდებლობის აქციხ მერე მუხლი კი განხამღღრავხ:

“დამოუკიდებელი საქართველოს პილიტიკური ფორმა - დემოკრატიული რეპუბლიკაა”.

ამდენად, 1918 წლის 26 მაისი გახდა არა მარტო საქართველოს ერთიანი და განუყოფელი სახელმწიფოს ისევე აღდგენის-აზრის და სიმბოლო, არამედ აგრეთვე საქართველოს სამთავროვანი მდებარეობის სახელმწიფოებრივი წესდების გარდაქმნის დღე; საქართველოს დამუკიდებელი წესდების დახარისხების

აი, რას წერს რაჟდენ(მიშა) არხენიძე, დამოუკიდებელი საქართველოს იუსტიციის მინისტრი:

“ საქართველოს მთელი მიხატულობა ფეხზე იდგა; ხალხი ელოდა ისეთი გნობის მოხმენას, რომელსაც უკვე 117 წლის განმავლობაში უფიქრდა. და როგა 1918 წლის 26 მაისს, ნამუაღდების 5 საათსა და 10 წუთზე, თბილისში, მთავრობის სახატების თორ დათბამში ფრანკონიდან ჰალა-რამბილი ნოე ყორღანია დამოუკიდებლობის აქტს კითხულობდა, მისი პირით დაპარაკობდა საქართველოს მთელი იხტორია, წარხული და აწმყა ქართველი ერისა”.

და, მოუხდავანი მრავალი ხამინაი და ხაგარეი გაროუღებინა, საქართველოს დემოკრატიამ ანუ “ქართულმა დემოკრატიამ”, როგორც ამას წერდა: მდებარეობა, ხაგარეიების შეიარაღების მინისტრი პირველი მხილითი იმის დრის, - მუხბლი გახდარეი ხანიმუმი დემოკრატიული სახელმწიფო უმკლეს დროში, რაც განანი-რობა იმან, რომ მთელი ქართველი ხალხი, გარდა თითო-ორილა პოლმეციკებისა, ჩადგა საქართველოს, ერის ხამხატუბში, რომლის ერთერთი ხანიმუმი მადელითა, თუ გნებავთ, ის იხტორიული ფაქტი, რომ საქართველოს თავდა-აწმყარობამ მთელი მისი ქნება ნუმაყფლობით გადახვა საქართველოს მთავრობას, რაც გახდა ახალი დემოკრატიული სახელმწიფოს ეკონომიკური მამა.

საქართველოს დამოუკიდებლობის აქტის მე-7 მუხლი განხატვრავდა, რომ - “დამუკიდებელი ერების შეკრებამდე მთელი საქართველოს მართვა-გამგეობის საქმეს უმღვება ერთნული ხამჭო, რომელიც შევხებული იქნება ერთნული უმეორხობათა წარმომადგენლებით, და დროებითი მთავრობა, რომელიც მახხისმგებელია ხამჭოს წინამე”.

და საქართველოს ერთნული ხამჭო შევხებულ იქნა ერთნული უმეორხობათა წარმომადგენლებით: შედგა საქართველოს კოალიციური დრმდებარეობა: შემღევი შემადგენლობით:

- მთავრობის თავღლომარე და მინაგან საქმეთა მინისტრი - ნოე რამიშვილი(ხლ);
- ხაგარეი საქმეთა მინისტრი - ავაკი ჩხენკელი(ხილიალ-დემოკრატი);
- მინადმოქმედებისა და მრობის მინისტრი - ნოე სიმერიკი(ხილიალ-დემოკრატი);
- ხამხედრო მინისტრი - გრიგოლ გიორგამე(ხილიალ-დემოკრატი);
- ფინანსთა მინისტრი - კონხვანგინე კანდელაკი(ხილიალ-დემოკრატი);
- იუსტიციის მინისტრი - შადვა მუხხიშვილი(ხილიალ-დემოკრატი);
- გმათა მინისტრი - ივანე ფორქიშვანიძე(ხილიალ-დემოკრატი);
- ვაჭრობა-მრეწველობის მინისტრი - გიორგი ყურული(ერთნული-დემოკრატი).

1918 წლის 24 ივნისს კი, ე.ი. დაახლოებით ერთი თვის შემდეგ, მთავრობის თავღლომარის აღვიღებ, ნოე რამიშვილი შეგვდა ნოე ყორღანიაში, ხოლო ხაგარეი საქმეთა მინისტრი გახდა ევგენი გეგუჭკორი(ხილიალ-დემოკრატი), რის შემახებ ნოე ყორღანია: თავის მოგონებაში - “რეში წარხული”(პარიში, 1953 წელი), ხხვათა მრობს, წერს:

“...საქმეთა მხედლობაში გამოიჩვენა რი გარემოება: ერთი, მთავრობის ხელმღვანელი მიხატუბა არა თავისთავდა... მთავრობის თავღლომარე შეკავშირებულია არა ამ თვის თანამდებობათთან, არამედ პირვნებთან. ნოე ყორღანიახ ბრმანებარე დაუმორჩილები, ხხვეთისას კი არა - აი ამ ფიქილოვობის ამომახილი. ახელი აზროვნება, ახელი ფხიქვა ძირს უხხრიდა ნაციონალური მთავრობის არხე-

ბოძახ, მთელ ნაფიონალურ საქმეზე. კანონიერად შეღვენილი მოაჯრობა ერის მოაჯრობაა - ეს ახვა ყოველგან, ახვ უნდა იყოს ყოველგან. ჩვენში კი ეს ლდი საქმე დაუკავშირებს პირიქვემბახ... შექნდა ღლი დაპარაკი და კამათი პახუხიხმგებელ ამხანაგებთან. ეხენი ერისმად მარქმუნებლენ, რომ ჩემი გადაჭობა დაანგრევის სახელმწიფოს, ხამაჯური ავტორიტეტისანი და მიხალემი არაკონია და იხვე ათწყვიტენ ღამული სახელმწიფო აზროვნებას მიუჩევეელი ძალეობი”.

32.

1919 წლის თებერვალ-მარტში ჩაჭარდა საქართველოს დამფუძნებელი კრების არჩევნები, რომელშიც ღლი გამარჯვება მიიპოვა საქართველოს ხოგიად-ღემო-კრახოლმა პარტია, რის შედეგად საქართველოს ღრობითი მოაჯრობა გადაღვა და შექმნილ იქნა ახალი მოაჯრობა მხილელ ხოგიად-ღემოკრახობისაგან ნოე ყროდანიას მეთაურობით.

33.

დამფუძნებელი კრებისა და მოაჯრობის წინამე დაღვა საქართველოს ხვჯანდ და ხვჯინჯდ პოლიტიკის განხაზღვრის აუცილებლობა, რის შეხახებ ღლი დავა, ბჭობა, კამათი შეიქმნა განხაურობით: დამფუძნებელი კრებოში, რომლის ღროს ყურახლები იყვნენ იღვა რუხეთ-საქართველოს უროირობობა. ამ რთული ხაკოონის წარმატებით დაჯორკვინებულ უნდა ჩათვალოს რუხეთ-საქართველოს 1920 წლის 7 მაისის ხაზაო ხელშეკრულება, რომლის პირველ მუხლში ნათქვამია:

“რუხეთის ხოგიადისჭური ველერაგოული ხაბჭობა რუხუბლიკის მიერ აგორებული იმ უფლებებიდან გამომდინარე, რომ ყველა ხალხებმ გააჩნიათ თავისუფალი თვითგამორკვევის უფლება იმ სახელმწიფოდან ხნულ გამყოფამდე კი, რომლის შედაღველობაში იხინი შედიან, - რუხეთი უხიყყოთ ხომბს საქართველოს სახელმწიფოს დამოუკილებლობასა და ხუვერენობას; და ნებაყოფილობით ამბობს უარს ყოველგვარ ხუვერენულ უფლებებზე, როგორც კი გააჩნდა რუხეთს ქართველი ხალხისა და საქართველოს ჭერიტორიის მიმართ”.

34.

რუხეთ-საქართველოს 1920 წლის 7 მაისის .ხაზაო ხელშეკრულების მე-6 მუხლში კი ნათქვამია:

“რუხეთი იღებს ვადლებულებას, - არ მიხევის მის ჭერიტორიაზე ყოფნისა და საქმიანობის უფლება და რგანინიციებებს, რომლებიც პრეტენზიას აგხალებენ საქართველოს ან მისი ნაწილის გამგებლობაზე აჯროთეა დაუფლება და რგანინიციებებს, რომელთა მიზანს შეადგენს საქართველოს მოაჯრობის დამხობა. გამოყენის მთელი თავისი ვადენა მის მოკავშირე სახელმწიფოებზე, რათა მათ არ დაუშვან თავიანთ ჭერიტორიაზე ამ მუხლში ხხენებული დაუფები და რგანინიციები”.

35.

ამგვარად, რუხეთ-საქართველოს 1920 წლის 7 მაისის ხელშეკრულებას მიყვა მხოფლის მრავალი სახელმწიფოებიდან საქართველოს ღე იურე ცნობა, რომლის კულმინაციური წერტილი საქართველოს დამოუკილებლობის ცნობა მოკავშირე სახელმწიფოებისაგან, რომელშიც ნათქვამია:

“ხაჭრანეთი, ღლი მრიგანეთი, იფალია, იაპინია და მელგია, ვაერთიანებულენი უმადლებს ხაბჭობი, ცნობენ ღე იურე საქართველოს დამოუკილებლობას”.

36.

საქართველოს ხამინაო პოლიტიკაში ახალგაზრდა “ქართული დემოკრაფია” დაადგა ხოგიადური დემოკრაფიის, დემოკრაფიის ამ უმადლები ყორმის, განხორციელებებს, რომლის ღროს საქართველოში გაჭარებულ იქნა ცხოვერებაში მიწის რუტობა, მოგვარებულ იქნა ერავნულ უფიჯნობათა პრინციპები თუ საქართველოს ჭერიტორიული რომლებები, რის შედეგად საქართველოს სახელმწიფოს ჭერიტორია თითქმის მთიდავდა: საქართველოს იხერიტორიული ჭერიტორიის მთელ არეს, ხულ 91-100 კვადრატული კილომეტრები.

37.

ამგვარად, 1918 წლის 26 მაისი ვახლთ არა მარტო საქართველოს სახელმწიფოს რესპუბლიკური ხანის ხაწყინი, არა მარტო საქართველოს ჭერიტორიული მთლიანობის ხაფუძველი, არა მარტო ქართველი ერისა და საქართველოში მუდმივად მცხოვრები ერკვნებათა მთლიანობის ღელა-პოპი, არამედ ამხანაგე ერისა და პირიქვემბახის თვითუფლები ხამომღო მთელს ევროპაში, რის შედეგად ჩვენ 1918-1921 წლებში საქართველოს დემოკრაფიული რესპუბლიკის ხანას ვურღელიმ “ხაჭარა იქრის ხა-

ნახა, ხოლო 26 მაისის შემქმნელ თაობას 'ქირის თაობას', რადგან ხწირულ ამ დროს ჩაყარა ხაჭუძეელი ერისა და პირველების თავისუფლებას საქართველოში, რამაც განვითარებაში მოიყვანა იმდროინდელი დახვეწილი-ეკონომიკური პოლიტიკური და საზოგადო მოღვაწეები.

38.

აი, მავალით, რას წერდა საქართველის დემოკრატიული რესპუბლიკის შეხახებ ინტელისის მუშათა პარტიის დიდური და ინტელისის პრემიერმინისტრი პირველი მსოფლიო ომის შემდეგ - რამდენიმე წელიწადში, იმდროინდელი, ეკონომის სხვა გამოჩენილი პოლიტიკური მოღვაწეებთან ერთად, 1920 წელს:

'თუ ერთი თავისუფლება გვჩვენი ხიფყვა არ არის, თუ რომელიმე ერს ეკუთვნის თავისუფლება, ეს არის ქართველი ერი, რომელმაც ლაშქრობა მოუღო კავშირითა თავისი მალაღი კულტურისობა და პოლიტიკური ხიძრეფე.

მე ვაგვფარი მის კონსტიტუციას, მის სიგიღურ და ეკონომიკური აღმშენებლობას, და რაც მე იქ ვნახე, ვიხურებელი ასე მოწყობილი შენახოს გზორება ჩვენს ქვეყანაში! (გაზეთი 'ნეიშენ', 16.10.1920 წ.).

39.

დღმირ-მშობი, ხაჭანგეთის გნობილი პოლიტიკური მოღვაწე, საქართველოს დამოუკიდებლობის ეს მგზნებარე დამგველი, ქმნის 'ქანტულო-დამიანდამხმამ' გნეზას, და ჩვენს ნაგიონადურ განსაკუთრებულობას ახახიათუბს შემღვაწიარად:

'ერი რომელიც არათითარ ხიძულვილს არ აგვარებს სხვა ერის მიმართ'

40.

ამდენად, 'ქვეყანა-ქმნის ხანის' დამახახიათუბელი ნიშანდობრიობა-და ამით განსაკუთრებულობა 'ქართული დემოკრატიის' ხაჭუძელების ჩანერგვა ქართველი ხალხის მრავალ ხუკუნოვან ჭრადიციებში, რომლის დროს - მიუხედავად 20-ანის წლების მღღვარე რევილუციური აღმშენებია - შენარჩუნებულ იქნა ჩვენი ერის-ნული შუამნიშში, რაც გამოიხახება ქირის შუალედური წინახწრობის თანამედროში მის ხულის ჩამერვა-აყვავებაში, რომ მღღმამღმამ იქნახა შექმნილი-დაგული ერი-ვნულ თავისუფლებახა და სხვა ერების მიმართ ყოველი ჯურის ხიძულვილის აღკვეთას შორის.

აი, ეს არის 26 მაისის ჩვენი 'ქირის თაობის' გზინმარჩენებელი დამახახურება, რომლის თვალხარინო ფაქტი გახდა 1918-1921 წლები, ხწირულ ეს ჩვენი 'ქვეყანა-ქმნის ხანა'.

41.

მავრამ 'რა არის იგი ხინათლე, რომელხაც ახლავს ზნელია?..' და ამქერადაც 'ხიშნელი' იხეე ჩრდილოთიდან მოგვევლინა, რგმა 1921 წლის თებერვალ-მარტში პოლმევიკრმა რუხეთმა - დაარღვია რუხეთ-საქართველოს 1920 წლის 7 მაისის ხაზავი ხელმევიკრდება და თავს დაეხხა დამოუკიდებელ საქართველოს ომის გამოუგხადებლად და დავვიპყრო, რახაც მოყვა საქართველოს არა მარტო ჭერიჭორიული დაქუემამება, რის შედეგად დამოუკიდებელი საქართველოს 91 100 კვადრატული კილომეტრი ჭერიჭორიდან ხამჭოთა ხამართვლის მხილოდ 69 700 კვადრატული კილომეტრი ჭერიჭორია დაუჭოვებს, არამედ ამახთანავე დაიწყო ქართველი ხალხის ხიხმამაჭური ფიზიკური განადგურება, რომლის ერთგრა ხამინელ გამვიღიწმებლად, თუ გნებავთ, მეორე მსოფლიო ომზე შეიძლება ჩაითვადოს, რომლის დროს საქართველოს მამინღელ ხულ ხამ-ნახევიარ მილიონ მახახლეობიდან 700 000-ხმე მეჭვი გაწვეულ იქნა ომში, რომელთაგან ნახევიარზე მეჭვი უკან აღარ აღმუნებულა, რაც - თვის მხრაც - თავისებურ გენიფიდალაც შეიძლება განხილულ იქნახ.

42.

მავრამ შეუძლებელი გახდა რა პოლმევიკური 'ხიშნელის', 'პირიჭების იპვირიის' კრმელიდან მართვა, პოლმევიკური ხამყარი, მინაგანი წინააღმდეგობის შედეგად, დანგრია, რგმა რუხეთის პრიობლემმა - შორის ეღვინმა - 1991 წლის 27 დეკემბერს ხხრვა-დამიღად გამოხდა; ამით 1922 წლის 30 დეკემბრის ხხრვა-ს შექმნის ხელმევიკრდება გააუქმა, რითაც ხხრვა-ს მოკავშირე რესპუბლიკებმა დამოუკიდებლობა მოიპოვა, თუმცა საქართველიმ გხრა თვიო დრეო საქართველოს ხახელმწიფობრივი დამოუკიდებლობა - 1991 წლის 9 აპრილს აღადგინა, 1918 წლის 26 მაისის საქართველოს დამოუკიდებლობის აქტის ხაჭუძელებზე.

43.

ამდენად, გახულ 20-ზე ხაუკუნეში, ჩვენ, ქართველებს, ქართველ ხალხს, საქართველოს მთელი მოგვევა ხაშუალება შექმნათ, ვაშენო საქართველოს დამოუკიდებელი სახელმწიფო, რაც, გახაგებია, მრავალი ხომდელები ვარდალავხს მითხობხ პოლიტიკურ, ეკონომიკურ, კულტურულ და სოციალურ ხვეროვში, რაცაა რა და ვარული 'ბნელი' ძალები, შეგნებულად თუ შეუგნებლად, საქართველოს ხაშინდა და ხაგარეო პოლიტიკაში ქრისტეანობის დარღვევას გლიობს, რაც 'ქართული დემოკრატიის' ხაგუძელების შეწყვეტას უღრის, რომლის დროს წამილია ბღვარი მოდგეგვარ-მოდინდალიშეგება და მოდგეგვარ-მოდინ შორის, რაც ეწინააღმდეგება არა მარტო ქართული დემოკრატიის' გნებამხ.

44.

პოლიტიკური მოწინააღმდეგისა და პოლიტიკური მჭრის გნებათა ერთმანეთში არევა კი იწვევს იხვე შეიარაღებულ ბრძოლებსაც კი, რომელსაც ადგილი ჰქონდა ხა-ქართველში აფხაშეხსა თუ შიდა ქართლში, რაცაა საქართველოს მჭრეობა შეხბედეს, წარმოადგინეთ; თუთი ჩვენი ძებების - აფხაშების ექსპრემისხების რუხეთის დიდმპყრობელ-მოციონისხების იმპერიულ ძალებში ჩართვა და საქართველოს, ე.ი. თუთი აფხაშეოხსა და აფხაშებში: ვარდალავალი ინფრეხების წინააღმდეგ ვამოყენება, რომელსაც მოყვა ქართველთა გენოციდი ხაკუთარ ხაშობილში და ხაშბ-აბაბზე მეტი ლტოლვილი, რომლებიც ლეშელ ელილებთან თავთავიანთ ხახლ-კარში დაბრუნებამხ აფხაშეოხსა და შიდა ქართლში.

45.

აქ კი ერთმანეთში აღრულია არა მარტო მჭრისა და მოწინააღმდეგის გნებები, ე.ი. შინგისი - 'ერთობა მრავალფეროვანებაში', - არამედ შეწყველია ქართული დემოკრატიის ჰუმანიტარული შინგისი, რაცაა მოგოერთობის 'მჭარა' ეწვევება ყველა; ვინც მიხი აშრის არ არის, რაცაა უარყოფს ხწრულ აღნიშნულ შინგისი - 'ერთობა მრავალფეროვანებაში', რაც - თავის მხრივ - დემოკრატიის, ქართული დემოკრატიის ხაგუძელებია ხაერთო, რომლის აღრძინება-გაფრჩქნისხავენ მოგვიწრლებს იგდა-მეერთო ხაკუკუნე, შეხამე ათახწრელების დახაწყისი, საქართველოს ხაშობაწრელები ხახელმწიფობრევი რაობა; მეობა, რომლის წინაშე ჩვენ ვგეტვარო ხწრულ 2000-ბი წლის პირველი ინვრილი დაწყებული.

46.

ამგვარად, 2000 წელს, პირველ იანვარს ჩვენ ავღნიშნავთ არა მარტო ქრისხებს დაბალებს არა-ათას წლის თავს, არამედ საქართველოს ხახელმწიფობრევი გხოვრების ხაშობა-ათასი წლის იუბილესაც, თუმცა საქართველოს ხახელმწიფობრევი გხოვრება ხაშობა-ათასი წლის წინა ხაკუკუნეების მოთოდოურ-იხჭირიული წარხულის უხახრულობაში იმალება, რაც-შომერისი (მერვე ხაკუკუნე ჩვენს წელთაღრიგებალ) შემქმნელებში ('ილიადა', 'ილიხიკა') მყანველება, რომელთაც აღწერილია 'ათას-წელითი' გრადალის რომის (13 ხაკუკუნე) დროს, ე.ი. საქართველოს ხახელმწიფო გხოვრების - თუ ჩვენ ჩვენი დიდი მოაშრინისა და მწერლის აშრს ვავი-შინარბო - 'მითოური რეალობა არის უთუთი უფრო მეტი და უფრო აშრინი, ვიდრე იხჭირიული'.

47.

ამგვარად 'იხჭირიული რეალობა' ჩვენ გვაძლევს ხაშბს ქრისხებს დაბალებს არა-ათასი წლისთავი დაქვაშორით საქართველოს ხახელმწიფობრევი გხოვრების ხაშობა-ათასი წლისთავს, რაცაა ხაშხრეთ-დახაველი საქართველოს გობების ერთი დიდი ვარითანება-ხახელმწიფო დღეობს, ე.ი. გდა - მე-12 ხაკუკუნის მოწინააღმდეგ ვამოღ ვადიორდა, რომლის მეფე - ხდენი - 1112 წელს, ქრისხებს დაბალებამელადამარგხსა ახურეთმა, თუმცა დიოხი ახურელეშმა მათნც ვერ დაიმარჩილეს. დიოხის 'მდევაშობილი ქვეყნის' მეფე უფუფუნში კი რამდენიმეჯერ დაამარგხეს უარყოფს მეფეებმა; მე-8 ხაკუკუნეში კი გაანადგურეს დღეობს ხამეფო, რომლის ნაწილი კდებხ ხახელმწიფოში მოქქვა. კდებხ არის აგონდაფუტების მეფე აიუღისა და მიხი ქალ-ვაჟის: მდევაშ და ფხებისხ ხაშობილი (ი.ხ. საქართველოს იხჭირია, აშრინი, 1980 წელი).

48.

ამდენად, თუ საქართველოს ხახელმწიფოს არხებობის თარიღად 1112 წელს მივთჩნევთ, რაცაა დიოხის მეფე სიენი დამარგხდა ახურეთის წინააღმდეგ ბრძოლებში, - საქართველოს ხახელმწიფოს ახალი ერის 2000-ბი წელს უხარულემა 3112 წელი იხჭირიულად, რაც, გახაგებია, იძლევა საქართველოს ხახელმწიფობრევი იხჭირის ხაშობა-ათასი წლისთავის აღნიშვნის ხაშუალებას.

აღსანიშნავია აგრეთვე, რომ საქართველოს აღნიშნული სამართლებრივი სახელმწიფოებრივი იხსრობის, უდავოა, განგრძობის თარიღია 1918 წლის 26 მაისი, რომლის შედეგად საქართველოს სახელმწიფოებრივი იხსრობის მიზარტიული ხანა დაიწყო და დაიწყო საქართველოს სახელმწიფოს რეკონსტრუქცია.

მე-20 საუკუნეში უწოდებენ იმდროინდელი საქართველოს ; იხილეთ მანუშაძის იმედი, როგორც იყო პირველი და მეორე მხვდელი იმედი, - იხსრობის არ ახსოვს. ინგლისელი იხსრობის უნივერსიტეტი აბრეშინი, '...მე-20 საუკუნის დასაწყისში მოხდინა სიხსნიანი კონსტიტუცია... მიხი შედეგები, აღმოცენდა ბილ-შეიქში და ფაშაში, დაიწყო სიმუღლის თხზვა, რამაც, სამილი უამში, გა-მოიწვია მეორე მხვდელი იმი', რომელიც 1939 წელს დაიწყო და 1945 წელს კა-ფაქტო - არა მარტო ევროპაში - დაიწყო.

50.

მაგრამ ამ ორ მხვდელი ხანაშიც გამოიწვია აგრეთვე სახელმწიფოთა შორის არსებული გეოგრაფიული საზღვრების გაღიზიანება, რაც გამოიწვია მხვდელი იმპ-რიების ნგრევამ, რომელიც დასაწყისად შეიძლება ჩაითვალოს 1919 წლის ე-წ-ლი ვერსალის საზავო ხელშეკრულებამ, რომელმაც საფუძველი ჩაუყარა არა მარტო მე-ორე მხვდელი იმის მშადებას, არამედ აგრეთვე იმპერიული შეხახელობების ნგრევა-დაშლასაც, რაც გერმანიის აიძულე ხ, სწორედ იმპერიულმა სახელმწიფოებ-მა, უარი ეთქვა მის კონსტიტუციურ საფუძვლად. ახე დაიშალა თვით ყველაზე უფრო დიდი იმპერიული სახელმწიფო - დიდი ბრიტანეთი -, რომლის ძველი, უწი უღვე 30-რეული მხვდელი იმის შედეგად გაიშალა, თუ გნებავთ, რუსეთმა. ამდენად, მე-20 საუკუნე შეიძლება იწოდოს აგრეთვე იმპერიული-დაშლის-საუკუნეც; თუმცა რუსეთმა იხეუ შეეცადა რუსეთის პანსლავური იმპერია, ბილშევიკური იმპერია: გამოეცხადებოდა, რაც კრახით დაიშალა, რადგან იმპერიების ხანა უკვე იხლო-რის ჩამართა, რამაც, მეუ-ნაკლებად, გზა გაუხსნა მხვდელი ერებს: ეროვნული თავისუფლებისათვის, რომელსაც საფუძველი ჩაუყარა გაერთიანებული ერების ორგა-ნიზაციის ქარტის საბუქელებზე, რომელიც მიღებულ იქნა 1945 წელს, და რომელიც აღიარებულია 'დიდი და პატარა ერების თანახმრუფლებიანობამ'. მაგრამ იხილ უნდა ითქვას, რომ - თუ გაეროს უშიშროების საბჭოს მივიღებთ მხელელობამი-ბოგიერთი ერი-სახელმწიფო უფრო თანახმრია, ვიდრე სხვები, რადგან მათ ე-წ-ლი უფროს უფლება გააჩნიათ გაეროს უშიშროების საბჭოში, და ამით საერთაშორისო პო-ლიტიკური წინასწარობის გადამწყვეტი ბერკეტებია.

51.

მიუხედავად ერთი ამგვარი თანახმრისა, ჩვენ, პირველი მხილი იმისა და მეორე მხვდელი იმის შემდეგ, ორჯერ მივუვა შეხადებლობა - უწი - შეგვექმნა საქართველოს დემოკრატიული რესპუბლიკა, 1918 წლის 26 მაისს, და - შემდეგ - ბილშევიკური რეჟიმის 70-წლიანი მახონის შემდეგ, - იხეუ აწველ-დგინა საქართველოს სახელმწიფოებრივი დამოუკიდებლობა და სუვერენობა 1991 წლის 9 აპრილს, 1918 წლის 26 მაისის საქართველოს დამოუკიდებლობის აქტის საფუძველზე. ამდენად, 1918 წლის 26 მაისი ვახდა თანამედროვე საქართველოს რესპუბლიკური ხანის სახელმწიფოებრივი დამოუკიდებლობისა და სუვერენობის ხიშროლი, და ამით საქართველოს სახელმწიფოებრივი ცხოვრების სამართლებრივი-ვანი ფარდობის ხიშროლიც.

52.

და - მიუხედავად ჩვენი, საქართველოს, ქართველი ხალხის დეკანდელი პოლიტიკური, ეკონომიკური, კულტურული და სოციალური ხიშროლებიანობის - ვიამაყო, გვი-ხარდებს, რომ საქართველი, როგორც დამოუკიდებელი და სუვერენული სახელმწი-ფო, როგორც გაერთიანებული ერების ორგანიზაციის ხიშროლებიანი წევრი, რო-გორც საერთაშორისო სამართლის ხიშროლები ხელმა 2000-ნი წლის პირველი იანვარს, საქართველოს სახელმწიფოებრიობის 3000-ნი წლისთავს და ქრისტეს შიშის 2000-ნი წლისთავს!..

53.

მამ, ვილოვავთ ქრისტეს შიშის 2000 წლისთავს!.. საქართველოს სახელმწიფოებრიობის 3000 წელს!.. და 2000 წელს, ოღდა-მეერთი საუკუნის შირველი იანვარს!.. მრავალყამიერ!..

კარლი ინახარიძე
პარიში, 2000 წლის 1 იანვარი

დამოუკიდებელი საქართველო

საქართველის დემოკრატიული რესპუბლიკა, 1918-21 წლებში, იყო
და ღარჩა საქართველის სამიათწლიანმა იხსორიის-მქინე
ს ა მ ე ჟ ი თ ა ღირხული მემკვიდრე, რაჲ ქრწონოლოიურაჲ
ახუი ხურაჲს იძლეჲა: (იხ.საქართველის იხსორია, შიღიხი, 1980 წ.).

- I. ღ ი ა ო ხ ი (ჳ ა ო) - სამხრეთ-დახველეთი საქართველები
=====
ჳიშთა ერთი ღიღი გაერთიანება-სახელმწიფო, რიშელიჲ რეჲნს
წელთარღიგვაძლე მე-12 საუკუნის შიღის საჲმალ გაძღიღრაჲ.
ღიაიხის ბელაღი ხიღნი 1112 წელს, რეჲნს წელთარღიგვაძლე,
ღამარცხლა ახურეთის წინააღღლე ბრძოღაში, შაგრამ ღიაიხი
ახურელეშმა შაინჲ ვერ ღაიშრჩიღეს.
ღიაიხის "ძღევაშოიღი ქეჲყენის" მეჲე უჳეჲურში რამღენჯერმე
ღამარცხეს ურარჳეს მეჲეეშმა. მე-8 საუკუნეში კი გაანაღღერეჲ
ღაბიხი, რიშის ნაწიღი კოღხას სახელმწიფოში მიექეა.
- II. კ ო ლ ხ ა - საქართველის შაღი შღვის სამხრეთ-აღმოსაველეთი
=====
კუთხეში მღხოვრეში ქართველი ჳიშების გაერთიანება-სახელმწი-
ფი შაღიან აღრე რამიყაღიშღა. ეხაა აზგონაჲჳეშის, მეჲე
აიღეჳის და შიხი ქაღ-ვაჲის მღღეაბა და აჳხიხჳეს ხანაჲ.
მე-8 საუკუნის მეორე ნახეჲარში განაღღერღა ღიაიხი და კოღხა.
- III. ე გ რ ი ხ ი = კ ო ლ ხ ე თ ი - 750-741 წლებში შაჲს
=====
ეხხმის კოღხეთს ურარჳეს მეჲე ხარღერი II. 730 წელს,
რეჲნს ერამღე, კოღხეთს შაჲს ეხხმის სკვითეში ჳ ქიშერიღელი.
კოღხეთში, 600-ი წღღღან ღაწყეშული, იქმნეა ბერძენთა კოღინ-
ეში. ურარჳეს სახელმწიფოს განაღღერეა 590 წელს რეჲნს ერამღე.
- IV. ი ბ ე რ ი ხ სახელმწიფოს აღრმინეა მე-4 საუკუნეღან, ქრწიჳე
=====
ღაბაღეშის წინ. იბერიაში ქრწიჳიანიშმის სახელმწიფო რელიღიაღ
აღიარეა (337 წელი), წმიღლა ნინოს მოღვაწეიშის მეღეაღ.
- V. გაერთიანეშული და განუყოფელი საქართველები აღრმინეშის ხანა
მე-11-მე-12 საუკუნეეშში (ღავით აღმაშენეშული, შამარ მეჲე).
- VI. გაერთიანეშული და განუყოფელი საქართველები იხე-აღღენა 1918
წლის 26 მაიხს. საქართველის სამიათწწლიანი მინარქიული ხა-
ხელმწიფო-წეხყოიღღეშის რესპუბლიკური წეხყოიღღეშოი შეგვლა.

საქართველოს სახელმწიფოებრივი დამოუკიდებლობა და
სუვერენობა იხეჲ ალხღვა 1991 წლის 9 აპრიღს, 1918
წლის 26 მაიხის საქართველოს დამოუკიდებლობის აქღის
შეხაბამიხსაღ.
=====

საქართველოს მითოლოგიური ხანა

საქართველოს მითოლოგიური ხანა

” მითური რეალობა არის უთუთ მეცი და უფრო აზროვანი, ვიდრე იხსორიული”.

გრიგოლ რობაქიძე

თქველვაჲ კარგათევაჲ. გამსაკუთრებით ცნობილია თქველულები პროფეთესი და არგონავტების შესახებ. პროფეთესი ეს იგივე ქართული ამირანია. პროფეთესი თქველვა ხაზლავა როგორც ძველი, ისე ახალი დროის მწერლებსაც, იმიტომ რომ ამ თქველუბაში გამოხატულია იყო თავისუფლების-მოყვარე აღმანიანების ბრძოლა ბუნებისა და საზოგადოების ბნელ ძალებთან და კაცობრიობის პირველი, მნიშვნელოვანი ნაბიჯი კულტურის განა-ზე. ბევრმა პოეტმა გამოიყენა ამიტომ პროფეთესი თქველვა თავისი ნაწარმოების არაკად.

თქველუბის შინაარსი ასეთია. ტიტანების შთამომავალმა, პროფეთე იაფეტის ძემ, მოსტიკა ბეციდან ღმერთების მეფეს, ზეცის ცეცხლი და მოუტანა იგი დამანაწებს. ცეცხლის საშუალებით აღმანიანმა თავი დააღწიეს ცხოველურ მდგომარეობას, ახროვების უნარი შეიძობის და უთველუაზრი ხელოვნება გამოიგონეს. ცეცხლის საშუალებით შესძლეს მათ

ლოთონის დამუშავებაც, განარისხებულა ზეცმა მძიმე ჯაჭვით შებორაკა გზარი პროფეთე და დანა იგი კაცობის ძეგლ. ზეცისავე ბრძანებით ფრთავარკლი ორბი უკორტის პროფეთესი უღლავ ღვიძლს, რომელიც დამლაშობითი უღლავ მიუღდება. აღმანიანები პროფეთესი მხარეზე არიან: კოლხეთის ასურელი, რომელიც ომში უწინააღრის არიან, კაცობის მახლობლად აღმანიანული მაღალი ცესის ნაწილსავე ღმერთის და სკოთების წინააღმდეგობის ტომები, უღლავნი თანაგრძობის პროფეთესი ტანჯვის. თვით პროფეთე უღლავა და ამაყი. იგი მსადა აიტანის ყოველგვარი ტანჯვა, იღონდ ზეცის არაფერი დაუფრის. პროფეთე თავის თავს ზეცისე უფრო ძლიერ ატყუადავს-ი გრძნობს, იმიტომ რომ პროფეთე იცის საიდუმლოება, რომელიც დაფარულია უღლავ სხვისაგან, თვით ზეცისაგან. ეს არის საიდუმლოება იმ მიზეზის შესახებ, რომელიც ოდესმე დაამოხსნა ზეცისა და მისი ალა-უღლავს. ბაღოს გზარი ქრიალუ მართლაც მოკლავს მტარაულ ორბსა და გაათავისუფლებს პროფეთეს.

თქველვაჲ კარგათევაჲ. არანაკლებ ცნობილია მეორე ბერძნული თქველვაბა არგონავტების შესახებ. კოლხეთში მეფობს აიტი, ჰელიოსის შვილი. აიტი თავის ასული მფენიხითი მეფა. ყოველგვარ სევა სმ-იდრის გარდა, აიტი მფენიხითა. ოქროს საშუქისისაც, ანუ უფრის ოქროს ტყუისა. თქველუბამ, რომ კოლხეთში ოქროს საშუქისითა დასელო, სურვილი აღუძრა საბერძნეთის მკარებს, იასონის მთავარობით. წასულიყვნენ კოლხეთში ამ ძვირფასი განძის მოსაპოვებლად იასონმა და მისმა რახნმა პირველად შესარულეს იტირობაში ასეთი შორეული სა-ზღვაო მგზავობა. მათს ობიადეს სახელად ეტყვა „არგო“, და ამიტომ იასონსა და მის მძღულბებსაც „არგონავტებს“ ეწოდათ.

არგონავტები მიუღწენ კოლხეთში და მდინარე ფსიდიონი ავიდნენ კოლხეთის დედაქალაქ ამაში, სმდღირითა და სლამაზით ბრუნდნადა ააა: მაღალი სა ალუებ, ფართო კარები და სვეტების მწვობრი რიგი კოლხეთის გარშემო, სიღრმედა განაგრეული ბურჯები, ფოთლომწვანე, მღიღილადა დაბურული ვახები, დაფრთხილი წყაროები, რომელიც რე-ლიონი, სურნელოვანი ხეები და წყლი სდიოდათ. ამ ცხოვრობდა კოლხეთის რეუ, სამაწელი ხნისა და უხარამაზარი ობის მკობე, აიტი. იასონი წარუღვა აიტეს და სთხოვა მას ოქროს საწმისი, სამაგიეროდ შე-ნი მტარების, სა ატყუის წინააღმდეგ დაეცხმარებოთ. აიტი პრობსს უღლავს იასონს, მოცუცე საწმისს, თუ ისეთ საგნობს სკვეს შესარულბ, მე რომ გინდებოთ. კოლხეთის მეფემ მოაუყვანა სასწინდისლაშქობის ხარები, რომლითაც სნიღლმასა-ეუ ზი-ღ-ან ცეცხლ ამოსდიოდათ. აიტიმა მარტომ დადგვა ხა-რებს უღლავ და შევან ისინი ფოლდისგამ გაუბოლ სახეცელში. თავისი სახეცელით სწორე იულები გააჯლო აიტიმა და უთით მათს სლდ-მეზე მოხნა მიწა, სასე-ი-ი სასაუნისი ლოტებით აფეხუნდნენ ბელტებს. იასონი უფრასოლეს ვერ შესარულბდა ამ საწმისს, მაგრამ მას დაეცხმარა კოლხეთის მეფის ასული, რომელიც მუღუყარდა ბერძნულ ვეჯაცე. მეღვა ვარძნული იყო და პროფეთესი წალის ცრება იყოდა. ჩოკა ორბმა პრო-ფეთესი სველი სხელი დაღვარა მწანებ, ამ ავღლას ამოვიდა უცხო ყუ-ული, რომლის წვეთისგანაც დაღვარა მეღვა თვითი წანალი. ვინც ამ

წანალს ტანზე დაიოსებდა, მას უკრა-ფერის აკლებდა ხნალი და ცეცხლი და ძალ-ღონეც ემტებოდა. ეს წანა-ლი გადასცა იასონს მეფემ. იასონმა შესარულა, ამ გზით, აიტიის პრობსს. მეფემ იასონმა, ისევე მეფისა დახ-მარებითი, მოკლა უწველბული ვეუ-ლუბაში, რომელიც კაცობის მიწის-გან იყო ნაშობი და რომელიც სდა-რაჯობდა არგონოს ტვეში მეფის წყურზე დაკიდულს ოქროს საწმისს. არგონავტებმა დაისაკუთრეს ეს ძვირ-ფასი განძი, მოიტაცეს თვით მეღვა-ც და მალულად გაეფურენენ მინისაკენ. გაძარცვულმა აიტიმა მდევარი გამოე-ყენა არგონავტებს, მაგრამ კოლხეთის მძღვ-ფემ ფეხავა ჩაიარა, ხლო აიტიის ვატი, ალსორე, დაღლვა ამ დენაში.

მ ე ღ ა ა

ANSELM FEUERBACH (1829 - 1880)
Medea
Leinwand, 197 x 395 cm
Bayerische Staatsgemaldesammlungen, München

Neue Pinakothek, Inv.-Nr. 9826
Aufnahme: Blauel - ARTOTHEK
Goltz Verlag 2042

წ მ ი ლ ა ნ ი ნ ო

ქრისტიანული სარწმუნოების პირველი მაღლიანი მარცვლი სა-
ქართველოში შემოიტანეს წმიდა მოციქულმა ანდრია პირველწოდებულ-
მა და სვიმონ კანანელმა, ხოლო ქრისტიანობის საბოლოო აღიარება და
მისი სახელმწიფო სარწმუნოებად გამოცხადება საქართველოში ნაყო-
ფი არის მოციქულთასწორის, წმიდა ნინოს ხანგრძლივი ქადაგებისა.

წმიდა ნინო, წარმოშობით იყო კაბადოკიიდან. ის იყო ახლო ნათე-
საეი წმიდა გიორგისა (ერთი უძველესი ხელნაწერის მიხედვით მისი
ბიძაშვილი), ერთადერთი ასული სახელგანთქმული, პატიოსანი მშობ-
ლებსა. მამა იყო რომის მხედარიმოთაყარი, დედა კი — იერუსალიმის
პატრიარქის და პატაოსანი დედა ნინოს ზრდიდა ღვთის შიშისკვეშ,
ცილობდა მის გულში ჩაენერგა გაჭირებულთა და დაჩაგრულებისად-
მი თანაგრძნობა. როდესაც ნინოს შეუსრულდა თორმეტი წელი, მისმა
მშობლებმა გაყიდეს მთელი ქონება და გადასახლდნენ იერუსალიმში.

წმიდა ქალაქში მასვლის შემდეგ ნინოს მამამ, ზაბულონმა, მოი-
სურეა ამ ქვეყნიდან განდგომილი ცხოვრება (ბერობა), გამოემშვიდობა
ციოლს, მაინდო თავისი ქალიშვილი ღმერთს — მამას ობლებსას და
ქვრივებისს და გაემგზავრა მდინარე იორდანეს იქით, სადაც უკაცრი-
ელმა ადგილებმა დაჰფარეს იგი ადამიანთა თვალისაგან. არცერთმა ადა-
მიანმა არ იცოდა, თუ სად დასახლდა ქრისტეს მოღვაწე.

ქმრის წასვლის შემდეგ, ნინოს დედა — სუსანა მისმა მამამ, იერუ-
სალიმას პატრიარქმა დანიშნა დააკონხადა სწეულ ღვთიან, რომელნიც
იყვნენ უფლის საფლავთან ახლოს მდებარე ტაძარში. ნინო კი მისცეს
აღსაზრდელად ერთ პატიოსან მოხუც ქალს, რომელთანაც მან გაატარა
ორი წელი. აღმზრდელი მოხუცი ქალი ნინოს უამბობდა ქრისტეს მიწაე-
რი წამების შესახებ; სხვათა შორის, უამბო გადმოცემა ქრისტეს ჰე-
რანგის შესახებაც, რომელიც იყიდა იერუსალიმიდან ჩრდილოეთ ქვე-
ყანაში მცხოვრებმა ერთმა მცხეთელმა კაცმა. „და სად არის ის ჩრდი-
ლოეთი მხარე და ქალაქი მცხეთა, სადაც არის მხსნელის პერანგი?“ —
პკითხა ნინომ.

მოხუცმა აღმზრდელმა აუხსნა, რომ მცხეთა იმყოფება საქართვე-
ლოში, და როგორც საქართველო, ისე მისი მოსაზღვრე მთიანი ადგი-
ლების მცხოვრებნი არიან წარმართული სარწმუნოების ტყვეობაში.

ამ დღიდან ნინოს არ შეუწყვეტია ვედრება ყოვლადწმიდა ღვთის-
მშობლისადმი, რომ მას ღირსი გაეხადა იგი, ენახა საქართველო და
თაყვანი ეცა პერანგისათვის, რომელაც ღვთისმშობელმა მოუქსოვა თა-
ვის საყვარელ შვილს. ყოვლადწმიდა ღვთისმშობელმა ისმინა ვედრება,
გამოეცხადა სიზმარში და უთხრა: „წაიღე ჩემს წილზედ საქართვე-
ლოში, იქადაგე იქ სახარება უფლის იესო ქრისტესი, მოიპოვებ მისგან
მადლს, და მე ვიქნები შენი მფარველი“. ამაზე ნეტარმა ნინომ უპასუ-
ხა: „როგორ შემიძლია მე — სუსტ ქალს, რომ ასეთი დიდი სამსახური
გაუწიო ქრისტეს და რით შემიძლია ვერწმუნო ასეთი ჩვენების ჭეშმარ-
იტებას?“ ყოვლადწმიდა ღვთისმშობელმა გააკეთა ჯვარი ვაზისაგან,
მისცა ნინოს და უთხრა: „მიიღე ეს ჯვარი: ეს იქნება შენთვის ფა-
რად და დამცველად ხილული და უხილავი მტრების წინააღმდეგ. მისი
ძალით დანერგავ იქ მხსნელ სარწმუნოებას ჩემი საყვარელი ძისა და
უფლისას“. გავლიძებულმა ნინომ დაინახა, რომ მართლაც ხელში ჯვა-
რი უჭირავს და სიხარულისაგან ცრემლებით დაასველა ის, მიიჭრა
ნაწნავი და დიდი პატივისცემის ნიშნად თავისი თმით შეკრა ეს
ჯვარი — †.

ამის შემდეგ ნინო წავიდა იერუსალიმის პატრიარქთან, თავის ბი-
ძასთან, უამბო ყოვლადწმიდა ღვთისმშობლის სასწაულებრივი გამოც-
ხადება, უჩვენა ჯვარი და აუწყა სათვის გადაწყვეტილება საქართვე-
ლოში წასვლის შესახებ.

ნინო ერთ ცნობილ ქალთან ერთად, რომელიც ჩამოსული იყო იე-
სო ქრისტეს საფლავის თაყვანისსაცემად, იერუსალიმიდან ჩავიდა რომ-
ში. ისინი მოერიდნენ რომის იმპერატორ დიოკლიტიანეს დევნას და
რომიდან ნინო სხვა პატიოსან ქალიშვილებთან ერთად გაიქცა სომხეთ-

ში. ერთ დღეს, მგზავრობით დაღლილმა ნინომ დაიღო ქვა თავქვეშ, მიწაზე დაიძინა და ნახა სიზმარი: მასთან მივიდა ვიღაც საკვირველი მამაკაცი, მისცა დალუქული წერილი და უთხრა: „წადი საქაროდ ქალაქ მცხეთაში და მიეცი ეს წერილი იქაურ წარმართ მეფეს“. როცა გამოიღებოდა, ნინომ ნახა, რომ ხელში უჭირავს სასწაულებრივი ვერკანილი. შეესატყულო სახარების სიბრძნისმეტყველებით, თავში კი ეჭვით: „ამინ გეტყვი თქვენ: სადაცა იქადაგოს სახარება ესე ყოველსა სოფელსა, ითქმოდეს, რომელიცა ესე ჰყო მაგან სახსენებელად მაგისისა“. „წარედით და მოიმოწაფენით ყოველნი წარმართნი, და ნათელს-მსცემდით მათ სახელითა მამისათა, და ძისათა, და სულისა წმიდისათა (მათ. 28, 19).

დიდი ხნის დამქანცველი მგზავრობის შემდეგ ნინომ მიადნია ქალაქ მცხეთას. მცხეთაში მისვლის მეორე დღეს იქ დანიშნული იყო ყოველწლიური დღესასწაული ერთ-ერთი წარმართული მთავარი მთავრების პატივსაცემად. სხვებთან ერთად ნინოც წავიდა ამ დღესასწაულზე. იქ აღმართული იყო კერაბი, რომელსაც უკმეედნენ საკმეეულს და სწორავდნენ მსხვერპლს. მეფე მირიანი, დეოფთალი, მხედრები და იქ მყოფი ხალხი მოწინააღმდეგეობით თაყვანს სცემდნენ კერაბს. ნინო უყურებდა მწუხარ და შეგრწეხებული გულით წარმართთა დღესასწაულს და მხურვალედ ევერდებოდა ღმერთს, რათა მას გაენათლებინა ამ ხალხს კონება. უეცრად ატყდა საშინელი ჭექა-ქუხილი, მეხმა დაამსხვრია კერაბი და შემინებული ხალხი გაიფანტა. ნინო კი ადიდებდა ღმერთს, რომელმაც უსმინა მის ლოცვას და დაამსხვრია კერაბი (ეს მოხდა ჩვენი უფლისა და მაცხოვრისა იესო ქრისტეს ფერისცვალების დღეს - 6 აგვისტოს).

ნინო დასახლდა მეფის ვენახში მოსამსახურე ქალთან და მალე ცნობილი გახდა მთელ ქალაქში და მის შემოგარენში როგორც სხვადასხვა სენით დაავადებულთა მკურნალი. უპირავე ავადმყოფი მოდიოდა მასთან. ნინო ლოცვებით კურნავდა მათ და ესაუბრებოდა ცისა და მიწის გამწენ ღმერთზე, იესო ქრისტეზე, რომელიც ჯვარს ეცვა ხალხის ხსენისათვის. უცნაური სიტყვები უცხოელისა, მისგან ქმნილი სასწაულები. მისი კეთილმოღვაწეობრივი ცხოვრება, - ყველაფერი ეს ძალიერად მოქმედებდა ხალხზე და ბევრმა მათგანმა იწამა ღმერთი ჭეშმარიტი. ნინოსაგან განკურნებული ადამიანები სთავაზობდნენ მას მდიდარ საჩუქრებს, იწვევდნენ თავის სახლში, მაგრამ ნინო უარს ამბობდა საჩუქრებზე და არ ტოვებდა თავის ღარიბულ ქობს. ადგილი, სადაც ქობა იდგა, ნინოსთვის ძვირფასი იყო, რადგან მას გავიონილი ჰქონდა ჯერ კიდევ აიერუსალიმში, რომ ამ ვენახში დაფლული იყო ქრისტეს პერანგი, რომელიც საქართველოში ჩამოიტანეს.

უმეფლეს დროში, როდესაც შობდა იუდეველთა გაფანტვა სხვადასხვა ქვეყანაში, საქართველოში ჩამოსახლდა ებრაელთა რამდენიმე უჯახი. ჩამოსახლებულები წმიდად ინახავდნენ თავის უმეფლეს წეს-ჩვეულებებს, ყოველწლიურად აგზავნიდნენ არჩეულ მამაკაცებს პასეჟის დღესასწაულზე აიერუსალიმში. ამ რჩეულთაგან ქართველმა იუდეველებმა გააგეს იესო ქრისტეს შესახებ, რომელმაც იქადაგა თავისი მოძღვრება წმიდა ქალაქ აიერუსალიმში. გაიგეს მისი დიდი სასწაულების შესახებაც, ისიც, რომ მწიგნობრებსა და ფარისევლებს სძულდათ ქრისტე და ეძებდნენ საბაბს, რომ ის დაეღუპათ. ამ ამბავმა უდიდესი თანაგრძნობა გაუღვიძა ერთი პატიოსანი მოხუცი ებრაელი ქალის ოჯახს. როდესაც მის შვილს ელიოზს წილად ზედა წასულიყო აიერუსალიმში, მოხუცმა ქალმა ცრემლმორეულმა სთხოვა შვილს, არ მიეღო მონაწილეობა უსამართლო თათბირში, რომელიც იესო ქრისტეს წინააღმდეგ იყო მიმართული. სწორედ იმ დროს, როდესაც ელიოზი იყო აიერუსალიმში, იესო ქრისტეს მიუსაჯეს სიკვდილით დასჯა. ელიოზი მოწმე გახდა ქრისტეს წამებისა და იყიდა მისი პერანგი მხედრისაგან, რომელსაც ეს პერანგი შეხვდა წილისყრით. სახლში მობრუნებულს დედა ცოცხალი აღარ დახვდა. ელიოზს შეეგება ახალგაზრდა და სიღონია. როდესაც სიღონიამ მძის ხელში უფლის პერანგი დაინახა, გამოვლიჯა

წიგნი 6060

**წიგნის დადგენის წიგნისა და ქალწულისა
6060 მოციქულთაწორისა, ქართველთა გან-
მანათლებლისა (335).**

სტოლი
წ ა
14 27

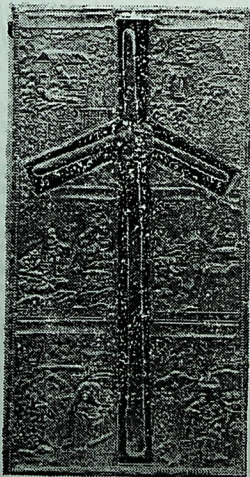
ი ს გ ა რ ი Die heilige Nino, die Erleuchterin der Georgier

წმ. ნინოს საფლავი სიღნაღის რაიონის ზოდბის მონასტერშია, ხოლო ჯვარი
ვაზის მისი თემებით შეკრული, დაცულია თბილისის სინონის სასაბჭოთაო ტაძარში.

მას ხელიდან წმიდა სამოსი, მიიკრა გულზე და იქვე განუტევა სულა-
სიღონისა დასაფლავებს მეფის ბაღში პერანგთან ერთად, რომელიც ვე-
რაციითარი საშუალებით ვერ გამოვლიჯეს თითებიდან. ამ ადვილზე, —
ამბობს ვადმოცემა, — გაიზარდა დიდი ხე. ხე იზრდებოდა მეფის ეენახ-
ში, სადაც ცხოვრობდა ნინო და ამ ხის ჩრდილში ხშირად ატარებდა
ღამეებს ლოცვაში: შესთხოვდა ღმერთს, რომ მას ჩავგონებინა ქართვე-
ლი ხალხისთვის შეცნობა ჭეშმარიტებისა.

სწორედ იმ ხანებში აეად გაზბა თვით დედოფალი. ეინაიდან ექი-
მებმა ვერაფერი უშველეს, დედოფალმა გადაწყვიტა მოეწვია მადლიანი
უცხოელი. მაგრამ ნინო არ წაეიდა მეფის სასახლეში და მოიწვია დე-
დოფალი თავის ღარიბ ქოხში, ილოცა მისთვის და ავადმყოფი გამო-
ჯანმრთელდა. „არა მე გაგკურნე შენ, — უთხრა მას ნინომ, — არამედ
იესო ქრისტემ, სამყაროს შემქმნელი ღმერთის შვილმა“. დედოფალმა
იწამა უფალი. ნინოს ლოცვით სასწაულებრივად განიკურნა აგრეთვე
საქართველოში სტუმრად მყოფი სპარსეთის შაჰის ნათესავი.

ერთხელ, როდესაც მირიან მეფე ნადირობდა, ის მოულოდნელად
მოიცვა საშინელმა სიბნელემ. შეშინებულმა დაუძახა თავის მხლებლებს.
მაგრამ ისინი ვერავითარ სიბნელეს ვერ ხედავდნენ და განაგძნობდნენ
ნადირობას. გამოუცნობი სიბნელე ფარავდა მხოლოდ მეფეს. მეფემ ში-
შით მოიგონა ნინოს სიტყვები და მამართა ღმერთს, რომელსაც ნინო
აღიარებდა და ქადაგებდა. სიბნელე მამინეე გაიფანტა. ამ სასწაულით
გაოცებული მეფე ნინოსთან წაეიდა. ნინოსაგან ჭეშმარიტ გზაზე დაყე-
ნებულმა მირიან მეფემ, მთელი გულით იწამა ქრისტე და გადაწყვიტა
მეიღო წმიდა ნათლობა, მან გაგზავნა ხალხი კონსტანტინეპოლში ეპის-
კოპოსისა და მღვდლების ჩამოსაყვანად. იმპერატორმა კონსტანტინემ,
რომელმაც იმ ხანებში მიიღო ქრისტიანობა ჯერის სასწაულის გამო-
ცხადებით, სასწრაფოდ გაგზავნა საქართველოში (326 წელს) ანტი-
ოქიის პატრიარქი ესტატე, რომელმაც მონათლა მოქცეულნი და დანი-
შნა ეპისკოპოსი საქართველოში. ნინო, რომელსაც არ უყვარდა შექება
და განდიდება, წაეიდა მთაზე, მან მადლობა შესწარა ღმერთს, რომ დაე-
ხმარა კერბთაყვანისცემელი ქართველი ხალხის მოქცევაში. რამდენიმე
ხნის შემდეგ ნინომ განაგრძო თავისი მოციქულებრივი საქმიანობა. მან
შემოიარა საქართველოს სხვა კუთხეები, მოაქცია კახეთის დედოფალი
და მიცვალა კახეთში. იმ ადგილას, სადაც წმიდა ნინო გარდაიცვალა,
მირიან მეფემ ალაშენებინა წმიდა გიორგის სახელობის ტაძარი. შემ-
დეგში აქ დაარსდა ბოდბის ეპარქია, რომელიც არსებობს დღესაც. წმი-
და ნინოს საფლავი მდებარეობს ამ მონასტერში.

წმ. ნინოს ჯვარი
(ლიონის ტაძარი. თბილისი)

წმ. მირიანი, საქართველოს პირველი ქრისტიანი მეფე

St. MYRIEN, premier roi chrétien de Géorgie

8 თებერვალი დავით აღმაშენებლის სსახეობის დღეა

„ერამ აღმაშენებლის სსახელი დაარქვა“

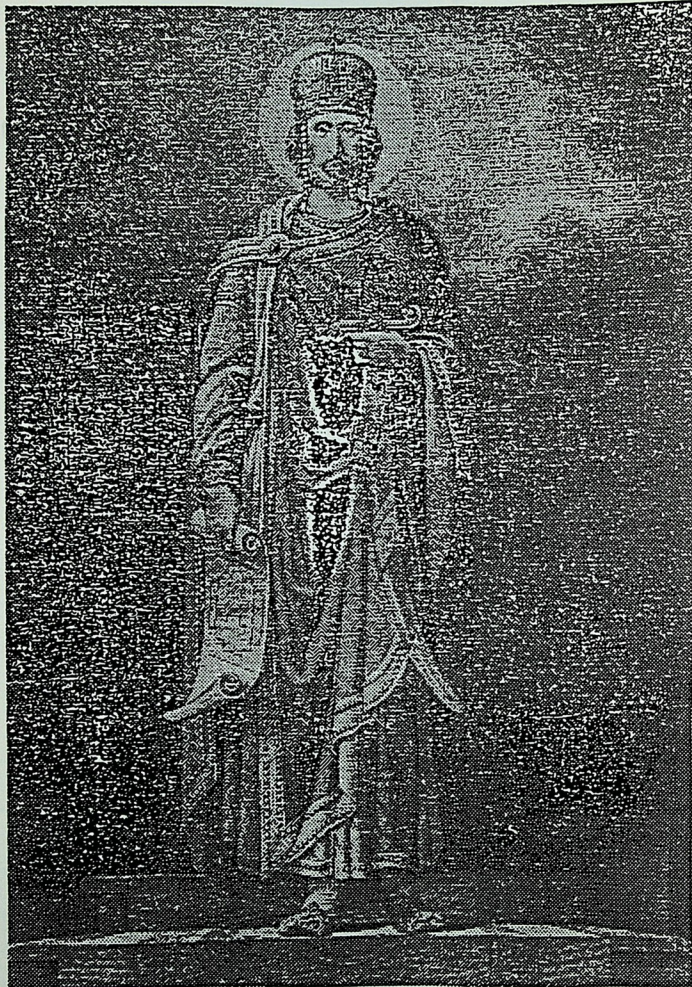
საუბრო სსახელებად...

8 თებერვალი (ძველი სტილით, 28 იანვარი) წმინდა კითხვა-მხატვრისა, მეფისა-ყოფისა, საქართველოსა, აღმაშენებლად წოდებულია დავით მეოთხის ხსენების დღეა, ქართველი, ირი, ქართული ეკლესია ამ დღეს აღადგებს ქართველთა გუბადლო მხედრთა მთავარს, ქვეუნიან სწორუპოვარ ხარდალას, მისი ცხოვრება, ნათელი მაგალითია იმისა, თუ როგორ უნდა ემსახურო შენს სამშობლოს, შენს ხალხს, ამ მართალიად აღადგულსა მეფემ ერთად მოუყარა თავი ქართველობას, კახრბული ქვეუნიან, ააშენა მტერი და ურთობი და გაუფანტა და დღეს თუ ჩვენ ხინაზედ ვართ — ეს ექნება იმის დღეა, იმისი სამახსოვრისა უფროსუკისა დიდისა სხეულსა მისისა — წერდა ილია ქავთავაძე 1888 წელს დღეს როცა ჩვენს ქვეუნიანსა არ უღობის თითოეულისა გულსა და გონებასა სწავლება ჩვენი დიდი მამების ეს სიტყვები რომლებიც მოგვიწოდებენ მთავრით უკან დავი წინაარსს გვას ვისმაც პოლიტიკურმა აღლომ სტრატეგიულმა

ნება, ფართო განსწავლულობამ, ღრმა პუმანიშმა სრულიად საქართველო აქცია ერთიან ძლიერ სახელმწიფოდ. მისი ბრძენი მესაქე კი ერმა საქართველოს ძლიერების სიმბოლოდ აღიქვა და ახე გამოატარა საუკუნეებში ეს დიდებული სახელი. ახლა, როცა ჩვენს ერს სულიერი განწმენდის, რწმენისაკენ შემობრუნების უამო დღეა, ჩვენი გონება მიჰყრბობილა ამ დიდი მოღვაწისაკენ, ვისი მარტო სახელის ხსენებაც კი გვწვრთნის და მომავლის იმედს გვიწერავს იხვე დიდ ილიას სიტყვებს მოვყევანთ: „ერი თავის გამიგბში პოულობს თავის სულსა და გულსა, თავის მწვრთნელსა, თავის ღონესა და შემძლებლობას, თავის ხატსა და მაგალითს.. აი, ეს დიდებული მიფი. — რა დიდებულ კაცურ-კაცის სახეაუ მოგვივლენ თვალწინ და რა თავმოსაწონებელ საბუთს გვაძლევს ხელთა. აი, იმისთანა კაცის ხსენებაა გამაცოცხლებელი ერისა..“ დავით მეფის სახელი, ვინც ილიასსახურება საქრთულ მიწა-წყალს ვასწია იგი ნიკოფი-

იდან დარუხანდამდე“, შინაგანი ძალების მობილოზებისაკენ, სულიერების განმტკიცებისა და ამაღლებისაკენ მოგვიწოდებს. სწორედ დღეს გვმარდება ასეთი სახელოვანი წინაარსის, ჩვენი გამრული ისტორიის განხენება ის ვინც ისტორიას არ ივიწყებს, მომავალზე ფიქრობს, მისთვის იღვწის და წრუნავს.

რწმენითა და იმედით ავუნთოთ სანთლები დავით აღმაშენებელს, რომლის სახელის სადიდებლად სიონის საკათედრო ტაძარში აღევლინება საზეიმო წირვა-ლოცვა. საქართველოს ყველა მოქმედ ეკლესიაში საზეიმო წირვა-ლოცვაზე განადიდებენ უკვდავი მეფის სახელს, გვუარავდეს მეფეთ-მეფე დავითის სახელი. კურთხეული იყოს ხსენება და საქმენი მისი. ჩვენ კი, მის შემევიდრებებს მუდამ გვახსოვდეს ვინა ვართ, საიდან მოვდივართ და საით მივდივართ, ვიყენეთ საქართველოთაფის თავმოსაწონებელი დიდებული მეფის, დიდებულა კაცის სახელის ხსენების ღირსი.

დავით აღმაშენებელი (+1125 წ.)
სხენება წმ. კეთილმსახურისა დავით მეოთხისა, მე-
ფისა ვოვლისა საქართველოსა და აფხაზეთისა. სეღწო-
დებით — აღმაშენებელისა (1125 წ.), დაკრძალულია გელათში).

DAVID IV LE CONSTRUCTEUR (1089-1125)

1121 წ. დიდგოვის ეკლზე ეპითეულთა ღმკარმა დავით აღ-
მაშენებლის სარდლობით სასტიკად დაამარცხა თურქ-სელჯუკთა კოალიციური ჯარები

„იქმნა ყოველთა მეფეთა შორის უდიდეს, სეიანი და ბედნიერი, ღმრთის-მოშიში, ტკბილი, სახიერი, ეკლესიათა და მონაზონთა მოყვარე, გლახაკთა და მოჩივართა განმკითხველი.“

საბერძნეთისა მთაწმიდისა, იერუსალიმისა და შავ-მთისა საყდარნი და ეკლესიანი რომელნიმე დარღუეულნი აღაშენნა, რომელნიმე მათითა საფასოთა დაიკვნნა. ზარკისაგან უცხოთესლთასა და თვით ჯელთაგან მისთა სთულისა სამსხუერპლოდ ღმრთისა და სიწმიდისა სამსახუროდ აკერავინებდა, და ეგრე დასდებდეს ეკლესიათა იქი და აქა აღმოსავლეთისათაცა შინა.

ლოცვისა მოყვარე იყო დაუცადებელი: ვითარ მოწესმან უწინარეს ძილისა ლოცვა და ფსალმუნება გარდაიკადა. უაზირთა მისთა და ლაშქართა განურისხებელი, ღირსთათეს მშობლიურთა წყალობათა მომფენელი და ეგზომ, რომელ მისსა სამეფოსა შინა ერთიცა მსახური არ გაპატიყებულია“.

ლაშა გიორგის-ღროინდელი მემატიანე.

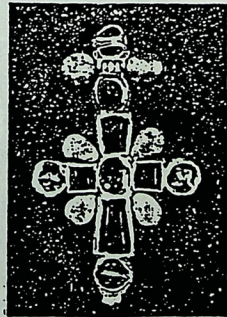
„სახლთა ზედა აკროსტიხურად თამარის შესხმათა დასწერდეს, ბეჭედთა ზედა და დანათა და არგანთა შეამკოდდეს, და ზედა თამარის ქებასა დასწერდეს. და ყოველთა პირნი ერთბაშად მზა იყვნეს, რათა ღირსი რამე თამარის საქებლობისა სიტყუა აღმოთქუან: ყრმანი მემროწლენი, განკებასა შინა ორნატთასა, თამარის ქებათა მელექსეობდიან; ერაცს მყოფნი მეებნები, გინა შეჩანგენი თამარის შესხმათა მუსიკელობდიან; ფრანგი და ბერძენნი, ზლუასა შინა მენავენი, ნიავკეთილობათა შინა, თამარის ქებათა იტყოდიან. ესრეთ ყოველი სოფელი სავსე იყო მის-შიერითა ქებითა, და ყოველი ენა აღიდებდა, რომელსაცა ოდენ სახელი მისი ასმოდეს“.

ბასილი ეზოსმოდვარი.

წმ. ნინოს ჯვარი (სიონის ტაძარ. თბილისი)

თამარ მეფის ჯვარი

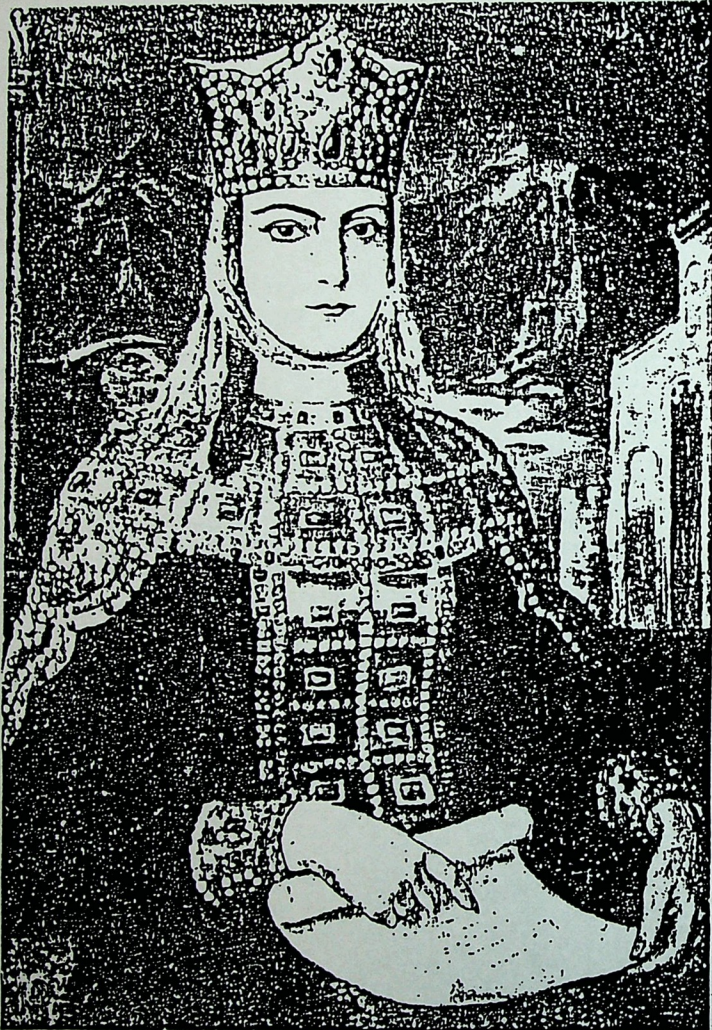

შენ ხარ ენებასი

ტროპარს: სიტყვისა ლთისა მსახურთა თანა-მოსაგრე, და ანდრას ქადაგებსა წარმართებო, ქართველთა განმანათლებლო, და სულისა წმიდისა ქნარი ნინო, ვეღრე ქრისტესა ღმრთისა შეწყალებად სულთა ჩუენთათვის.

კონდაკი: მოციქული ქრისტეჲგან გამოჩნული, ქადაგი სიტყვისა ლთისა განსწავლული, მხარებელი ცხოვრებისა, წინამძღვარი ქართველთა ერისა გზათა სიძარბოსათა, დღისა დღეთისა საკუთარი მოწვეუ ნინო შეეპოთ დღეს ყოველთა ძნობითა საღმრთოთა, შეიხი მხურვალი, მკვიდო დაძინებელი.

შენ ხარ ენებასი, ახლად აღუვალებული, მორიხი კეთილი, ეღმში დანერგული, ალუა სულნული, სამთობით გამოსრული, ღმერთმან შეეპოქი, ვერავინ ვაჯობს ქებული, და თვით თვისით შე ხარ გაბრწყინებელი.

La Reine Tamar (1184-1213)

მეფეთა-მეფე თამარი

1 | 14 | სხენება წმიდისა კეთილმორწმუნისა დიდისა მეფისა ქართ-
მ ა ნ ი ს ი ელთა თამარისა (1213 წ.).

ქვაბი და დღეობაი ქართულია ენისაი

დამარბულ არს ენაი ქართული დღეობედ მეორედ მოსლვისა მისი-
სა საწამებულად, რაითა ყოველსა ენასა ღმერთმან ამხილოს ამით ენითა.
და ესე ენაი მძინარე არს დღესამოძღუდ, და სახარებასა შინა ამას.
ენასა ლაზარე პრქვიან.

და ახალმან ნინო მოაქცია და ქელენე დღეოფალმან, ესე არიან-
ორნი დანი, ვითარცა მარიამ და მართა.

და მეგობრობაი ამისთვის თქუა, ვითარმედ ყოველი საიდუმლოა-
ამას ენასა შინა დამარბულ არს.

და ოთხისა დღისა მკუდარი ამისთვის თქუა დავით წინასწარმეტ-
ყულმან, რამეთუ „წელი ათასი, ვითარცა ერთი დღეი“.

და სახარებასა შინა ქართულსა თაჲსა ხოლო მათსა წილი ზის,
რომელ ასოი არს და იტყვის ყოვლად ოთხ-ათასსა მარაჲსა; — და ესე
არს ოთხი დღეი, და ოთხისა დღისა მკუდარი, ამისთვის მისთანაჲდ და-
ფულული სიყუდილითა ნათლის-ღებისა შამისათა.

და ესე ენაჲ შემკული და კურსხეული სახელითა უფლისათა,
მდაბალი და დაწუნებული, მოელის დღესა მას მეორედ მოსლვისა უფ-
ლისასა, და სასწაულად ესე აქუს ოთხმოც-და-ათოთხმეტი წელი უმე-
ტეს სხვათა ენათა ქრისტეს მოსლვითგან დღესამომდე.

და ესე ყოველი, რომელი წერილ არს, მოწამედ წარმოვითხარ ესე
წილი ანანისაჲ.

იოანე ზოსიმე (X ს.).

ქართული ანბანი ასოთა რიცხვითი პირობადლობით

№	ძველი		ს	ს	ს	ს	ს	ს	ს	ს	
	მარ.	კარ.									
1	Ⴀ	Ⴁ	ა	ან	1	20	Ⴂ	Ⴃ	Ⴄ	სან	200
2	Ⴅ	Ⴆ	ბ	ბან	2	21	Ⴇ	Ⴈ	Ⴉ	ტარ	300
3	Ⴊ	Ⴋ	გ	გან	3	22	Ⴌ	Ⴍ	Ⴎ	უე	400
4	Ⴐ	Ⴑ	დ	დონ	4	23	Ⴒ	Ⴓ	Ⴔ	უნ	—
5	Ⴖ	Ⴗ	ე	ენ	5	24	Ⴘ	Ⴙ	Ⴚ	ფარ	500
6	Ⴜ	Ⴝ	ვ	ვინ	6	25	Ⴟ	Ⴞ	ჟ	ქან	600
7	Ⴟ	Ⴡ	ზ	ზენ	7	26	Ⴣ	Ⴤ	Ⴥ	ღან	700
8	Ⴛ	Ⴜ	თ	თან	8	27	Ⴧ	჈	჉	ყარ	800
9	Ⴝ	Ⴞ	ი	ინ	9	28	჋	჌	Ⴭ	შინ	900
10	Ⴟ	Ⴡ	კ	კან	10	29	჏	ა	ბ	ჩინ	1000
11	Ⴛ	Ⴣ	ლ	ლან	20	30	ე	ვ	ზ	ცან	2000
12	Ⴟ	Ⴡ	მ	მან	30	31	თ	ი	კ	ძილ	3000
13	Ⴟ	Ⴡ	ნ	ნან	40	32	ლ	მ	ნ	წილ	4000
14	Ⴟ	Ⴡ	ზ	ზან	50	33	ჟ	რ	ს	ჭარ	5000
15	Ⴟ	Ⴡ	თ	თან	60	34	უ	ფ	ქ	ხან	6000
16	Ⴟ	Ⴡ	ი	ინ	70	35	Ⴧ	჈	჉	ყარ	7000
17	Ⴟ	Ⴡ	კ	კარ	80	36	჋	჌	Ⴭ	ჯან	8000
18	Ⴟ	Ⴡ	ლ	ლან	90	37	჏	ა	ბ	ჩან	9000
19	Ⴟ	Ⴡ	მ	მან	100	38	ე	ვ	ზ	ცილ	10000

"...იოანე-ზოსიმეს 'ქვაბი' ეხება არა მხოლოდ ქართულ ენას, როგორც ახეთს, არამედ ქართველ ერს, ქართულ ენობს, მის კულტურულ იხვორიულ მიხიას... ამიტომაც საუბრობს აგრეთვე ცნობილი საბჭოთა მეცნიერი ა. ლხევი 'ქართული და სხვა ქართველური ენების მხოფლიო როლზე'".

გვიღ ვამხახურღია

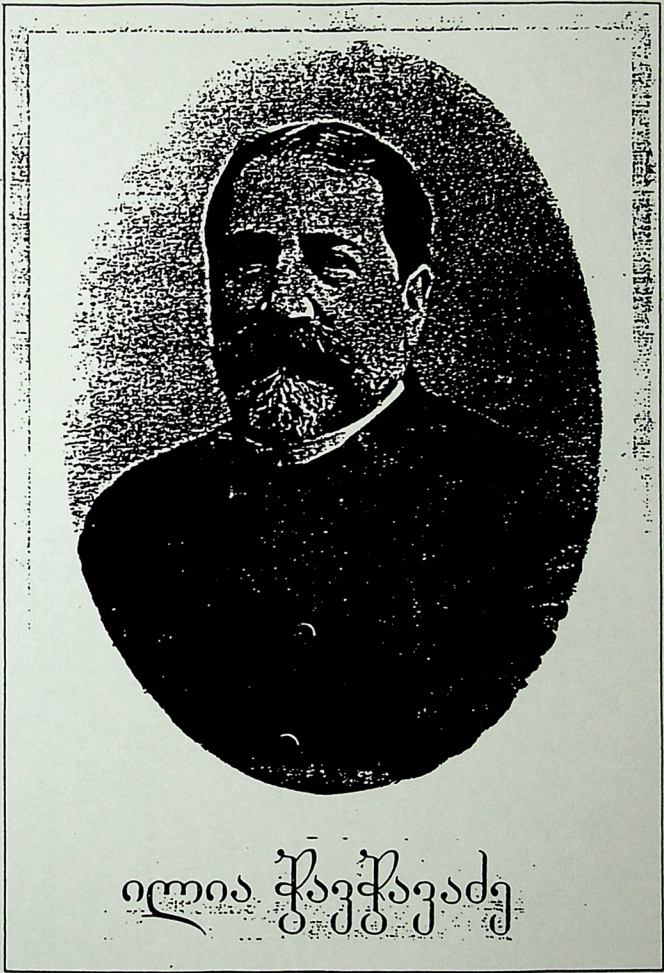
THE KNIGHT IN THE PANTHER'S SKIN

by

SHOTA RUSTAVELI

"The Knight in the Panther's Skin". — the romantic epic by the sage-thinker of Georgia's Gold Age Shota Rustaveli — represents a genuine pearl in the treasury of world literature, a school-leaving certificate of Georgian creative thought in belles-lettres, the mirror of the soul of a small but courageous people with a great past and unparalleled culture.

შოთა რუსთაველი. შექმნა სამეფარო ძალითა მით ძლიერითა,
სუკარდმო აზსნი სულთიო უფნა სუცაო მონაბეურითა,
ჩვენ, კაცთა, მოგვცა ქვეყანა, გააძიეს უთვალადვი უფრითა,
და მისგან აზს უოვლი სულწოვე სანითა მის მყოფითა.

''ჩვენი თავი ჩვენაღვე გვყუდნებ''
ი ლ ი ა

''ჩვენ უნდა ჩვენი ვშვათ მყოფადი,
ჩვენ უნდა მივხეთ მომავალი ხალხს.''
ი ლ ი ა

აკაკი წერეთელი

'ვინ ნახა თავისეულება
შანჯვით და მომინებითა!'

აკაკი

პაქა -

უზაველს

'უპირველეს ყოვლისა ხელი უნდა გრძნობდეს ბელნიერებას; იგი, როგორც გა-
მაფხულზე ბუნება, უნდა იყოს წხოველმყოფელი, შემქმნელი ხიფობისა, ცოც-
ხალ არხებათა მომცემი და ამასთან უთუო თავისუფალი, როგორც გაბაფხულზე
ბუნება'.

'მონობა სიკვდილია - თავისუფლება ხიფობელ და ბელნიერება. მონობაში
არჩივი ახ წელს ვერ ცოცხლობს, თავისუფლებაში კი ირახხავ გალაჭარბებს'.

ვაჟა-ფშაველა

ვაჟა - თავდაბალი გენიოსი

1913 წლის 20 თებერვალს დიჭარაფურულ ხალამოზე, ქუთაისში, ვაჟა-ფშაველაში
წაიკიხა ხაკუთარი ლექსები, რამაც დიდი აღფაცება გამოიწვია დამხრეებში.

იმ ხალამოს ვაჟახ ხუფრა გაუმართეს, რიმდის დროს თამადამ - თიფილ ხუხუკი-
ვაქემ - მშვენიერი სიყყვებით მიმართა ვაჟახ და სიყყვა ახე დაამთავრა:

- მალდობელი ვართ, ვაჟა, იმ დიდი დვანღისათვის, რიმდითაც შენ ქარ-
თული დიჭარაფურა გაამდღრე და დაამშვენი.

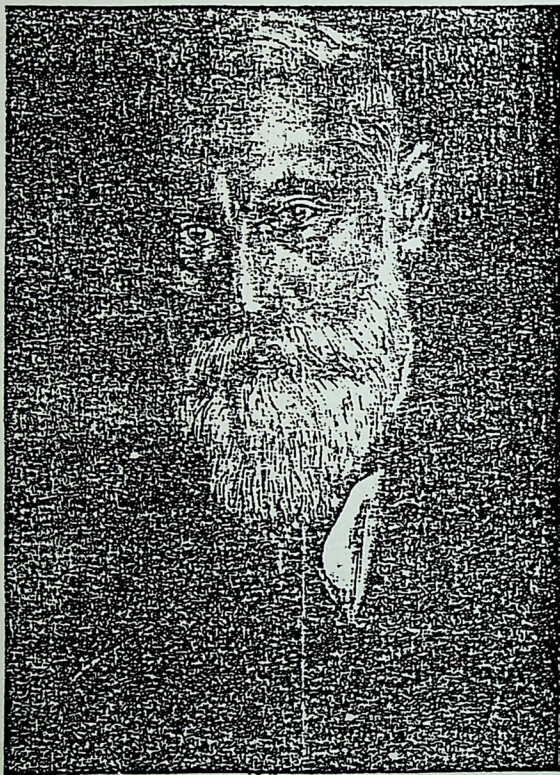
ვაჟამ მიიხმინა, თითქმის არ ეამა...და უპახუხა:

- მაპაფიეთ, იმერდებმა ცოფა გალაჭარბება იგიო: - კახხ სწყურდებს, წყურვილი
მოიკლახ, ამიხათვის რა მალდობის დირხია? მეფ არც მეფი, არც ნაკდები:
მწყურია და წყურვილს ვიკლავ, მალდობა რად მეკუთვნის? მემდერება და ვმდერი.

დ.თიმაშვილის მიგონებმდინ; ვაბოთ
'სხვადინელი', 1935 წელი, ნომ.248

საქართველოს რესპუბლიკური ხანა

1918 წლის 26 მაისი

საქართველოს რესპუბლიკის პრეზიდენტი
ნოე ჯორჯიანი

2 იანვარი 1868 წ. — 11 იანვარი 1953 წ.

NOË JORDANIA

Président de la République de Géorgie

„დემოკრატიის ორგანოა მოქალაქეთა უმრავლესობა. აქედან წამდგარი ხელისუფლება არის მომქმედი, მჭრელი, მებრძოლი.“

ნოე

„ნიეთიერი კეთილდღეობა როგორც დედაბოძი აღამიანის ცხოვრებისა; თავისუფლება მთელი ერისა და თეთიული პიროვნებისა.“
„მესამე დასი“, 1893 წელი.

Zviad Gamsakhurdia

ზ ვ ი ა ლ გ ა მ ხ ა ხ უ რ ღ ი ა
ხაქართველმხ რეხპუბლიკის პრეზიდენტი 1991-92 წლებში.

(1939 - 1994)

"ხაბჭოთა იდეოლოგიური დიქტატურის მრავალწლიანი ბატონობის პერიოდში მრავალი რამ ქართული კულტურის იხლორიაში იყო მიჩქმადული, დამახინჯებული და წაბუიზირებული...ხურღათ ქარ-ოველი ერისხათვის შოაენერგათ არახრულფახივნების კომდექხი..."

ÉDOUARD CHEVARDNADZÉ

L'AVENIR S'ÉCRIT LIBERTÉ

EDITIONS
ODILE JACOB

ელუარდ შევარდნაძე

საქართველოს რესპუბლიკის პრეზიდენტი

1992 წლიდან (1928 - ...)

„მომავალი ეკუთვნის ღემოკრატიას“

არის ციფრი ელუარდ შევარდნაძის წიგნისა,
რომელიც 1991 წელში გამოქვეყნდა ჟრანგულ,
ინგლისურ, გერმანულ და სხვა ენებზე.

საქართველოს კათოლიკოს-პატრიარქი უნეინდესი და უნეტარესი ილია მეორე

On December 25, 1979, the enthronization of the new Catholicos—Patriarch of All Georgia took place in the Patriarchal Cathedral of the Twelve Holy Apostols (Sveti-Tskhoveli).

ჩვენ უნდა ვიფიქროთ იმის შესახებ, ჩვენ რა უნდა გავაკეთოთ ჩვენი თავისუფლებისათვის, საქართველოს გადარჩენისათვის, საქართველოს და ქართველი ხალხის მთლიანობისათვის.

საქართველოს კათოლიკოს-პატრიარქი ილია მეორე

საქართველოს კათოლიკოსობა

საქართველო, 1984 წელი

დამოუკიდებელი და სუვერენული სახელმწიფოს შემადგენელი ნა წილს, უკვე გააჩნდა საყოარათო კონსტიტუცია, სავანინმდებელი, აღმასრულებელი და ხანამართლი ორგანოები; აფხაზური ენა აღიარებული იყო ერთობ სახელმწიფო ენად; არსებობდა აფხაზური სკოლები, თეატრები, უმაღლესი სასწავლებლები, სამედიცინო-საკვლევი დაწესებულებები; და ეს იმ დროს, როცა აფხაზეთის მისახლეობის მხოლოდ 17-ი პროცენტი იყო აფხაზები. როგორ შეხედეს, ისე იგივე კითხვა, რუხეთის დერეკონორლებმა ქართველი და აფხაზი მისახლეობის ერთმანეთის წინააღმდეგ ისე და-რამშვა, რომ აფხაზ ექსტრემისტებმა, რუს თუ ჩეჩენ ბოვიკებთან ერთად, - დაიწყეს ქართველთა გენოციდი?..

6.

ქართველთა გენოციდი დაიწყო 1992 წლის 12 აგვისტოდან, თქვა აღნიშნულ კონ-ფერენცია-სემინარზე აფხაზეთიდან ლეონიდა მუხომბაძემ:

'სოხუმის დეგემის შემდეგ გულა-ნაბალი ავიკარით და ენგურის მიმამურეთ. სოფელ კანდელში კავიკამიები წამოგვეყენეს, ცხრა დღე უოჯიბითი გვამყვებს. ოგამელ ახალგაზრდა ჩემს თვალწინ დახვრიტეს. ჩემი შვილი 17 წლის იყო მაშინ. მისი ჯერი დაგვა. ვეხვეწებოდი, მე მომვალთ, მაგას რას უნდა მოქო, მაგრამ არ შეიხმინეს...შენი შენი სიკეთილითავ მადლე მოკვდები, ეს უნდა მოვი-მროთ, რათა ქართველები აღარ გამრავლეთო...'

'გახიხმა ავტომატის ჯერი. გონი დაკვარგე. როცა მოხუდიერდი, ჩემს წინ ჩემი შვილი ესვენა, ერთიანად დახვრილული, ერთიანად დაღუვლილი. ხმა ჩამიწ-ყდა, ირამდიე გამიძრა. შვილთან არ მიმიშვეს. თებოთ დამაბრეხს და ესა ჭახ-თან მიმაგლებს. მოჰყავდათ ქართველები და მიგ ყრიდენ, ახჩობდენ; ვინე წინაა-ღმდეგობას გაუწევდა, თავის ქადა ხლიდენ, ავადს ახჩილენ...საფლავი მიშველი ხელბოთი გაფოხარეთ და მშობლებმა პირმშო ხანახავერდ დაგმარბეთ, რათა დორებს არ შეექამათ გვამი...'

7.

'თურმე სეპარატისტებთან და დაქირავებულ ბოვიკებთან ეს ყველაფერი ვიღობე გადაულიათ და შემდეგ ხანკვ-პეჭერებრგის ფლავიბოთი უჩვენებოთ. ნახეთ,ქარ-თველები აფხაზებს რა დღეში ავლებენ, როგორ ყლფენ და ანადგურებენი. ნამდვი-ლი ფაშისტები! დერეფს ვეველები, ისე არ მომვალს, რომ საკუთარ კერაჟე არ დამაბრუნოს...'

8.

'...სეპარატისტებმა 10-ათასამდე კავი მოკლეს, 300-ათასამდე კი აფხაზეთი-დან აყარეს და უგბოუკვლელ გარეკეს. ყველაზე დამამიგრებელი იხაა, რომ ქარ-თველთა ნახახლარებში უფოთიდან, თურქეთიდან, სირიიდან, იორდანიიდან, ჩრდი-ლო კავკასიის რესპუბლიკებიდან 'მოწვეული' გადამოიღებენ დაამკვიდრეს...'

ვითომ რუს 'დერეკონორებს' და მათ დაქირავებულ მკვლელებს ყველაფერი ეს შერ-ჩებოთ?

9.

'კონფლიტის დაწყების პირველდავე დეემდეგი უქროლან, დინიდან, ანალუდან, ახალსოფლიდან გააძევეს 5 000-სი ქართველი, დანარჩენებს სახკვად გაუწორდენ. ახალსოფელი 17 კავი დახვრიტეს; 70 წლის ინდიკო გრემიბეს საჯაროდ გული ამო გლიტეს; ელგუჯა მისიურადე გულითავეკეს; 65 წლის ნიკოლოზ ქვაბზინაძე ჟრაქ-ფორს გამობაგეს და სული ორვეთ ამოხადეს; 5 ოქტომბერს დაბა დეხელიძეში 50-მდე ქართველი ელექტრომომბე ჩამოახტვეს; გეზარ ქველიძეს ჯერ ცხვირი მო-ჭრეს, მერე ყური, მერე ფეხი და ისე დახვრიტეს; ოჩამჩირის რაიონში აფხაზმა და ჩეჩენმა ბოვიკებმა სოფლის მცხოვერებთა თვალწინ 25 გოგონა გაუმატოურეს...'

10.

მთელი დამე წყალი, აყურყუტეს მოთა მგვლადე. ერთმა ჩეჩენმა ავაბაკმა დანიო გადაუჭრა მაჯა მისი ნიხნლით ჭიქა აავხო და მხხვერკლს დაღვეა შეხთავაზა. როცა უარი მიიღო, თავად ინიკურად მოუბოლიმა, - რა ვქნა, ძმომ, შენ თუ არა სვამ, შე უნდა დაღერი, შენსახ კი არა ყველა ქართველის სიხხლს დაღვეო, და მართლავ გადაკრა; თინავ დაემუქრა, - თუ აქედან არ აიყრებოთ, ყველას სიკვ-დილი მოგელით!' - აი, რუხეთის 'დერეკონორული' პოლიციის პირმშო შვილი!..

11.

'გამოიბიბით უკვე უფილდ არის დაღვნილი ამ უმბიმეს დანამაულიბოთა 20-ზე მეტი ორგანომატორი და სულისჩამდგმელი; 800-ზე მეტი უმუალო აღმსურებელი,

რძეული ხედები ქართველთა სიხსლი ილიამდე აქვთ მიხვრილი.'
12.

'პროკურატურამ ხალხის ვითარების შესაბამისად, უკვე გადადგა პირველი პრაქტიკული ნაბიჯები ვალკულ და მდინარეებს ხისხის სამართლის პასუხისმგებლობის მიხედვით. ახლა მერე უნდა იწყება - საქირია შეკრებილი მასხვების პაავის ხერხმომარბის ჭრიმუნალიხთვის წარდგენა.'

13.

აფხაზეთის უმადლეხი ხაჭკის თავჯლომარემ - თამაშ ნადარეიშვილმა - კი 1999 წლის 6: ივლის თბილისში ჩაჭარბულ კონფერენცია-ხემინარზე ქართველთა გენოციდის შესახებ აფხაზეთში, სხვათა შირის, განხილვად:

'აფხაზეთში ნამდვილად იყო გენიცილი...აფხაზეთში ათქერ მეჭი დანამადული ჩადენილი, ვირე კოხოვოში.'

14.

ხაქარდულის პრეზიდენცი - ელვარდ შევარდნაძე, - მიხსალმა რა ხარეოთმირისი კონფერენცია-ხემინარის მონაწილეებსა და ორგანიზატორებს, - 'გერეხიული სეპარატისტების მოავარი იარალი' უწოლა გენოციდისა და ეთნიკური წმენლის პოლიტიკის აფხაზეთში, ე.ი.ხაქარდულოში და დახმინა:

'...ქართველთა ეთნიკური წმენლისა და გენიცილის ორგანიზატორებმა უნდა იგიდენ, რომ ხამინელი დანამადული ჩადენის, ხილი მათი ბრალუდობა აღიარებულა ცივილიზებული ხამყარის მიერ.'

15.

ქართველთა გენიციდისა და ეთნიკური წმენლების ორგანიზატორები კი, - უნდა გავხსნათ ფრჩხილები, - კრემლი შიან, და 'ლერეიმორლის' ძახილი სიხსლის სამართლის დანამადულის გადაჭრანახ მათ მიერ გაწარმენილი 'ლერეიმორლებზე' დამომენ, რომელთა რიგებშია: არა მარტო ვლადისლავ არძიმა, არამედ ყველა რუხი, აფხაში თუ ჩეჩენი 'ლერეიმორლები', რომლებიც დღესაც ფარეამომენ ჩვენს აფხაზეთსა და სილა ქარეღში იხე, რომ გა ქულათ არ მიაჩნიათ და დედამინა ქალამინა, რა თქმა უნდა, რუხეთის 'ლერეიმორლების' ხიმჭის წყალიბით, რუხეთის ხიმჭისა, რომელიც ამქერად გავრის: ხამმვილიბი ძაღების ეგილით მატონიბენ აფხაზეთსა და მილა ქარეღში.

16.

და თუ რუხეთის 'ლერეიმორლულ' ხამმვილიბი ძაღებს' შევადარებთ რუხეთის ხამმვილიბი ძაღებთან კოხოვოში, ნათელი ხემა კრემლის ვიღვე ერთი პოლიტიკური მაქიაველიბი: ხაქარდულოში კრემლი მხარს უჭერს 'ლერეიმორლებს', ე.ი.ხაჭკის ხე უქსერეღში გვებს ხაქარდულის, ქართველის ხაღის წინააღმდეგ, ხილი კოხოვოში კრემლი იძულებულია თავისი ხამმვილიბი ძაღები გამიყენოს სწარედ დენილითა დახავავად და მათ თავთავიანთ ხახვარში დახამრუნებლად. და კრემლის ამ დღმდღი პოლიტიკის დახახრული ვითომ არ ახლოვებამ?..

17.

ვითომ ამან არ უნდა დაამქარის 'ლერეიმორლების' სიხსლის სამართლის დანამადულებათა განხეა ხერეომარისი, ე.ი. პაავის ხახამართლის მიერ?.. განკითხვის ყამი ხომ უნდა დადგენ, რომ ხამილილ აღიგავის პირისხავან მიწისა ყოველი უარის 'ლერეიმორლული' პოლიტიკა და ამით გენიცილი და ეთნიკური წმენლები - რომელი ერის წინააღმდეგაც არ უნდა იქნას გამიყენებული ეს მარმხახრული მიელოი?..

ვარდი ინხახრიბე
პარიში, 1999 წლის 27 სექტემბერი

გ ა ნ ე ხ ა ლ ე ბ ა რუხეთის ხავარეო ხაქმეთა მინისხერის ი.ს. ივანოვიხა

'გვიონდა ერთხელ ვიღვე დავალახხურით, რომ რუხეთს, მცვიცხეთა აღიარებს რა ხაქარდულის წერილობრიულ მთლიანობას, აფხაზეთი ხაქარდულის ხახელმწიფოს შემადგენელ ნაწილად მიაჩნია. ჩვენ, იხვეე როგორც მთელი მხოლოდო გაერთიანება, არ ვხსნათ აფხაზეთის დამოუკიდებლობას...აფხაზეთის პოლიტიკური სხვახეუხი უნდა განისხამდღოროს კონფლიქტის მონაწილე მხარეთა მორიგებებს შედეგად მათი მოლაპარაკების დროს, რომელიც წარმოებს რუხეთის ხელმეწყობითა და გაერთიანებული ერების ორგანიზაციის უგილით'.

'ს.რ.', 6: ოქტომბერი, 1999 წელი

'ქალაღღე მეოხნებეთა დრო წავიდა!.. ხაქმეთა ხაჭირო, ხაქმე!..'

'ნადარის ხე'

კობოვი და აფხაზეთი

1.

"ის რაც ხდება კობოვიმ ხევა არაფერია, თუ არა მიზანდასახული გენოციდი აღმანელი ხალხის მიმართ", - აღნიშნა საქართველოს პრეზიდენტმა ელვარდ შუვარცხაძემ 1999 წლის ოქტომბერში, 5 აპრილის ბრიფინგზე, და დასძინა: იგივე ხდებოდა აფხაზეთში, სადაც 300 ათასი ქართველი საკუთარი მიწაწყალიდან გამოავლეს, ათასობით კი დახოცეს მხოლოდ იმიტომ, რომ ისინი ქართველები იყვნენ. "ახე ხდება კობოვიმც, მათ ებრძვიან მხოლოდ იმიტომ, რომ ისინი აღმანელები არიან".

პრეზიდენტის აზრით, რომელ ქვეყანაშიც არ უნდა ხორციელდებოდეს გენოციდი, აუცილებელია გაფარდეს დამხველი ღონისძიებები.

2.

და მართლაც, ნაცვამ და გაერომ შეხებულ სერბიის ლაშქარს, კობოვიმ შეყვანილია ნაცვამ შეიარაღებული ძალები, ლყოლილები მრუნღეშიან თავთავიანთ სახლ-კარში, და ხდება დამნაშავეთა კვლევაძიება ხაერთაშირისი სახაშარლომ მიერ; და, წარმოიგინეთ, თვით რუსეთის შეიარაღებული ძალებიც კი განლაგებულია კობოვიმ, ამ საერთაშორისო ღონისძიებათა გაფარებისათვის ნაცვამ შეიარაღებულ ძალებთან ერთად, თუმცა რუსეთის ნაწილები იმყოფება ინგლისის, იტალიის, საფრანგეთის, გერმანიისა და შეერთებული შტატების სამშვიდობო ძალების სფეროში, ე.ი. არ გააჩნია საკუთარი, ახე ვქვამთ, შინა კობოვიმ, რადგან მას მინაწილება არ მიუღია სერბიის ლეჭაჭორის მიღსევირის ლაშქარსაში.

3.

და აქ მიველით უკვე იმ მჭვივნიულ პრობლემათთან, რაც გამოიხატება იმაში, რომ რუსეთი, რომელიც იყო და არის ქართველთა გენოციდის განმხორციელებელი აფხაზეთში, ახლა გამოდის თითქმის გენოციდის წინააღმდეგ კობოვიმ; თუმცა უარვალ იყოს, რომ იგი მხარხ უჭერდა და უჭერს სერბიის შეიარაღებული ძალების გენოციდს კობოვიმ, და ღღეხავ კობოვიმ "ღაუპაჭვიყბული სჭუმრის" ფუნქციას ახრულებს, რის წინააღმდეგ იღაშქრებს კობოვილი აღმანელები; რადგან ისინი რუსეთს სამართლიანად სერბიელი მკვლელების მხარდაშქრად თვლიან.

4.

რუსეთი უფრო საშინლად მოქმედებდა აფხაზეთში, ვიდრე სერბია-კობოვიმ; რუსეთმა აფხაზეთში მიიღღმა არა მარტო ქართველთა ფიციური განადგურება და გახახლება, არამედ ამახთანავე მიიღღმა ჩრდილოთ კავკასიის ხალხების დაპირისპირება საქართველოს-ქართველებიხალში, რომლის ღრის შეხებლ არა მარტო ჩვენი მშების აფხაზეთის ექსტრემისტული ნაწილის საქართველოს-ქართველებისადმი დაპირისპირება, არამედ საქართველოში მცხოვრები, აფხაზეთში მცხოვრები ხომხების თუ ბერძენების ქართველებიხალში დაპირისპირება, რომლის ღრის თვით ჩერნეთის მიხადიხებიც კი გამოიყენა აფხაზეთში საქართველოს წინააღმდეგ ბრძოლებში; და თვით რუსეთის არმია, მისი სახმელეთო, საზღვაო და სა-ზარეო ძალებითაც ხელმძღვანელობად ქართველთა ამ გენოციდს, რაც ვრძელდება ღღემდე, რომლის უკანახხველი არენა გახდა ვადი და მისი რეგიონი, სადაც 1998 წლის 20 მაისიღან რუსეთმა იხევე განაახლა ქართველთა გენოციდი აფხაზეთსტრემისწგაო ნიღბის ქვეშ.

5.

მაგარამ ამითაც არ მოაურდება რუსეთის მაქიაველური პოლიტიკა საქართველის მიმართ აფხაზეთში: რუსეთმა შეხებლ გაეროს თანხმობის მიღება, რომ მხოლოდ-ღამხოლოდ რუსეთის შეიარაღებული ძალები ყოფილიყო ე.წ-ლი "სამშვიდობო ძალები" აფხაზეთში, რახაც იყენებს იმიხათვის, რომ აფხაზეთ-ექსტრემისტები ვიღვე უფრო წააქეხონ ქართველების წინააღმდეგ, რომ შეუძლებელი გახდეს სამახ-ათახმე მჭვი ქართველი ლყოლიდის მათს სახლკარში დაბრუნება.

6.

ამღენად, კობოვივან განხხვავებით, სადაც ნაცვამ ძალები და გაერო ახღენენ ლყოლიდების უკან დაბრუნებას თავთავიანთ სახლკარში და მიწინაღმდეგე მხარეების შერიგებას, აფხაზეთში ბაჭონობს მხოლოდ რუსეთი და ვიღვე ცელიღბს კავკასიის ეროვნებათა დაპირისპირებას საქართველოს, ქართველებიხალში, რომ საქართველო იხევე მოაქეხოს რუსეთის ბაჭონობის ქვეშ, როგორც ეს იყო ბოღმევიკების ღრის.

რა თქმა უნდა, რუხეთის ხელმძღვანელობა ვარგად იცის, რომ იგი აფხაზეთში წმინდა წყლის იმპერიალისტურ, პოსტსოციალისტურ იმპერიალისტურ პოლიტიკის განხორციელებას ელილობს იმ დროს, როცა კოსოვოში ანგოიმპერიალიზმის პოზიციებზე დგახს; და ამას ხელახს ყველა, როგორც ნაყოში თუ გავრძობი, ისე კუვასიანობს; მაგრამ ხანამდე უნდა გავგრძელებს რუხეთის ამგვარი რკინი ბაქონიანობის პოლიტიკა აფხაზეთსა და კოსოვოში?.. ვითომ რუხეთის აფორმება რაკეტებმა არაბობაზე უნდა აქციოს ერისა და პიროვნების უფლება, რომელიც განხორციელება, ამ-ჯერად, შესაძლებელი ხდება კოსოვოში, ხოლო შეუძლებელია აფხაზეთში რუხეთის პოსტსოციალისტური იმპერიისაკენ მიხრწაფების შედეგად?..

8.

და არსებითი განხილვებმა გენოციდი კოსოვოსა და აფხაზეთში ის არის, რომ საქართველოში ეროვნული უმცირესობა, ე.ი. აფხაზები, სულ მცირე ათასი მისახლეობის თითო-ორი ექსტრემისტი, გახდენ საქართველოს მისახლეობის დიდი უმრავლესობის, საქართველოს მთავარი მისახლეობის მკველელი - უფრო სახელმწიფოს, ე.ი. რუხეთის მეშვეობითა და სახელმწიფო ძალების ჩაგრვით. კოსოვოში კი იუგოსლავიის მისახლეობის, ე.ი. სერბიის მისახლეობის უმრავლესობა გახდენ მიზივად სახელმწიფოში მცხოვრები უმცირესობის - ადამიანების - მკველელი.

9.

და არსებითი განხილვებმა აგრეთვე რუხეთის შეიარაღებულ ძალებსა და ნაწილს პიიარაიონო პიიარის შირის ის-ამის რუხეთი განაგრძობს ქართულია გენოციდსა და დევნას აფხაზეთში დღესაც, ხოლო ნაწილი ელილობს ადამიანებისა და სერბების შეირგებას კოსოვოში და ლტოლვილები თითქმის უკვე ყველა დაამტუნა თავიანთ მიწაწყალზე.

10.

ნუთუ ჯერი არ დადგმა ნაწილს და გავრძობ წინ აღუდგეს რუხეთის ამგვარ ქვიხანის იმპერიულ პოლიტიკას?.. და თვით რუხეთის, დემოკრატიული რუხეთის მოხრეგები რახ ფიქრობენ?.. უკვე დრო არ დადგა, რომ პოსტსოციალისტური რუხეთი დადგეს ნაწილსა და გავრძობ მხარეზე, როგორც ამას ელილობის კოსოვოში?..

11.

და სწორედ ამ გზით არ არის შესაძლებელი აფხაზეთისა და შიდა ქართლის პიიარებების მოგვარება, სადაც რუხეთი ელილობს დიქტატორულ-იმპერიალისტური პოლიტიკის გავრძებას საქართველოს, ქართველი ხალხის დამინების მიზნით, - აფხაზი და სხი თითო-ორი ექსტრემისტის ნიღბით?..

12.

ვითომ რუხეთის პრეზიდენტი - ბირის ედინის - განცხადება, რომ რუხეთი ჩერნოში იცავს რუხეთის ფედერაციის ცენტრალურ-მხედრულ-მხედრულ-მხედრულ იმაზე, რომ იგი პატივს ხეცხს საქართველოს ცერციფრიალურ მთლიანობასაც, თუმცა რუხეთ-ჩერნოში ურთიერთობა არსებითად განხილვებმა ჩვენ მძებ აფხაზეთთან ურთიერთობისაგან?.. და ეს განცხადება ბირის ედინმა ხომ 54 სახელმწიფო, ე.ი. ევროპაში უმცირესობისა და თანამშრომლობის ორგანიზაციის სამიწებ განცხადება სტამბოლში 1999 წლის 18 ნოემბერს, რომელიც მინაწილობას დემოლობა საქართველოს პრეზიდენტი ელვარდ შევარდნაძე?..

ვითომ ეს ფაქტი მიუთითებს იმაზე, რომ რუხეთი ხელს იღებს ჩვენს აფხაზეთში განუკუთხავ ბაჟინობაზე აფხაზი ექსტრემისტების ნიღბით?..

კარლი ინახარიძე
პარიზი, 1999 წლის 21 ნოემბერი

ახლან აბაშიძის განცხადება.

ვის აძლევს ხელს აფხაზეთის ნაწილები ქართველების

მურაყცხოფა? ხარ., 14.9. 1999 წელი

აპარტს უნდაეს საბჭოს თაქმლომარეშმ ასლან აბაშიძემ ნ სექტემბერს პრესკონფერენციაზე განაცხადა, ქართველთა-გეროიელს აფხაზეთში ადგილი არ ჰქონდა, უმცირესობა უმრავლესობას გეროიელს ვერ მოუწყობდათ. იგივე „დაბალტერა“ ფრაქცია „აღორძინებას“ ლიდერმა ჟებად გოგიტიემ პარლამენტში გამოსვლისას.

სხვა რაზე უნდა ვილაპარაკოთ, როცა ასეთ აბრს თავს თვით მთავრეთი ქართველ გვახვევს, თითქოს გეროიელს მასაღენად უმრავლესობა ან უმცირესობა იყოს სპორო. განა საბალო, რომ გეროიელი შეიძლება ერთვებდეს და პირთა ჟებოზე მადიდონს? მტრთა ვერ უარყოფს, რომ სეპარაცი-

სტებმა ეროვნული ნიშნის მიხედვით სიყოფილუ მოუპობოს აბასობით ქართველს, აბაბასობით დაბეიბერეს, კუთხნილი ქონება გავანდერეს ან მოსტყუეს, ასაბასობით მოსახლე სიკვდილის მუქარით აძლუბული გახადეს და-ცხოვებინა მშობლური კერა.

ტრაგიკული სტატისტიკა

აფხაზეთში ქართული მოსახლეობის გენოციდისა და ეთნიკური წმენდის ფაქტების გამოძიების მასალების მიხედვით

ბაშოპაშის ხელთ არსებული არარეალური მონაცემების მიხედვით, აფხაზ სეპარატისტთა მიერ განხორციელებული გენოციდისა და ეთნიკური წმენდის შედეგად აფხაზეთის ტერიტორიაზე მოკლულია 5738 ქართველი, აქედან:

- გაგრის მონაში - 483;
- სოხუმის რაიონში - 238;
- ქ. სოხუმში - 1148;
- გულრიფშის რაიონში - 1232;
- ოჩამჩირის რაიონში - 851;
- გალის რაიონში - 1553;
- გულაუთის რაიონში - 147.

ქ. გუგარბელში - 20.

აფხაზეთში მოწყობილ გენოციდსა და ეთნიკურ წმენდას შეეწირა 70-ზე მეტი ბავშვი, 706 ქალი, მოკლულთა 50 პროცენტზე მეტი აყენენ მოხუკები. უგმოკვლოდ დაიკარგა 600-მდე ადამიანი.

საქმის მასალების მიხედვით, აფხა-

ზეთიდან სულ განიდევნა 267 345 ადამიანი, აქედან:

- ქ. სოხუმსა და სოხუმის რაიონიდან - 73 178;
- გაგრიდან - 25 403;
- გულრიფშის რაიონიდან - 34 587;
- გალის რაიონიდან - 85 672;
- ოჩამჩირის რაიონიდან - 38 312;
- გულაუთის რაიონიდან - 6 719;
- ქ. გუგარბელიდან - 3 468.

არსებული მასალებით აფხაზეთში სამხედრო კონფლიქტის შედეგად მარტო მატერიალურმა მარალმა შეადგინა 3,12 მილიარდი დოლარი, მოქააქეთა პარატიქონების მარალმა (საბინაო ფონდის გარდა) - 5,18 მილიარდი დოლარი, ეროვნულ პროდუქციის დანაკარგებმა კი 1993-1998 წლებში - 2,41 მილიარდი დოლარი.

სულ მარალმა და დანაკარგებმა შეადგინა 10,7 მილიარდი დოლარი.

ბანკოში პოლიტიკამ თავის აპოკეას გალის რაიონში მიადწია, სადაც 96 ათასი მცხოვრებიდან 97 პროცენტი ქართველი იყო. 1993 წლის 29 სექტემბერს სეპარატისტებმა და მათმა გადამხილველმა დაშტეტებმა გალი დაიპყრეს და მშვიდობიანი მოსახლეობის მასობრივი ხოცოვა-ქვება დაიწყო.

გამოძიების მონაცემებით, მარტო სოფელ ოქუშში 710 საცხოვრებელი სახლიდან დაწვეს, დაანგრეს 610. წამებით დახოცეს 65 პირი.

ქ. გალში დაანგრეს 1040 სახლი, ხოლო 128 პირი, მათ შორის, - 20 ქალი, წამებით დახოცეს.

აჩიგვარში დაწვეს და დაანგრეს 411 სახლი, დახვრტეს 70 ადამიანი, აქედან - 17 ქალი.

გულაუთში დაწვეს 429 სახლი, წამებით მოკლეს 55 ადამიანი, აქედან - 14 ქალი.

ასეთივე ტრაგედია დაატარეს მშიურში, ქვემო და გემო ბარლებში, რეო-მეშელეთში, ოგობაიში, ნაბაკევსა და სხვაგან.

გალის მოსახლეობის ტერიტორიაზე არც 1993 წლის ტრაგედიის შემდეგ დასრულდა. 1998 წელს 20 მათის ცნობილ მოღვინებაზე აუხანი სეპარატისტები არაერთხელ დაესხნენ თავს გალის რაიონის სო-

ფლებს: რეფ, დუბრომს, გემო და ქვემო ბარლებს, ოგობაიას, ნაბაკევს, ლეკუხონას. გადაწვეს და დაანგრეს 3727 სახლი, 40 საშუალო სკოლა, საყოფაცხოვრებო და სამედიცინო დანიშნულების 95 ობიექტი. მოსახლეობის წარმოებს 25 ათასი მსხვილფეხა რქოსანი პირტყვი, ფაბრიკა-ქარხნებიდან მთლიანად წაიღეს უცხოური, ძვირადღირებული დანადგარები და მოწყობილობა, რითაც გამოუსწორებელი მარალი მიაყენეს რაიონის ეკონომიკას.

1998 წლის 20 მაისის შემდეგ გალის რაიონში სეპარატისტებმა მოკლეს 95

ადამიანი, ასეულობით მოქალაქეს მიყენეს სხეულის დაზიანება. მძევლად აიყენეს 55 ადამიანი, დაწვეს 2132 საცხოვრებელი სახლი, აქედან: თავიდან - 465, ნაბაკევში - 263, ოგობაიში - 187, ქვემო ბარლებში - 341, გემო ბარლებში - 345 და სხვ. ამ ქმედებით მშვიდობიანი ქართული მოსახლეობის უსუსუსესი დაბრუნების საშუალება. მათ მიერვე ჩადენილ დანაშაულობათა შედეგად, გალის რაიონიდან დამატებით განიდევნა 42 ათასამდე ადამიანი.

საგულსხმოა, რომ სეპარატისტებმა თავიდასხმები ჩაიდინეს 12-კილომეტრიანი უსივრცეობების მონაში შემავალ სოფლებში და ამ ბარბაროსობის აღსაკვეთად რუსეთის სამხედრო ძალებს არავითარი მოშვები არ მიუღიათ. უფრო მეტიც, მოვი დანაშაული მათივე ხელშეწყობით მოხდა.

Moscou et le génocide au Kosovo
Igor Ivanov a condamné hier le silence observé par les Occidentaux sur le « génocide » dont seraient victimes les Serbes au Kosovo. Le chef de la diplomatie russe a regretté que la résolution 1244 des Nations unies, qui prévoit le désarmement de l'Armée de libération du Kosovo (UCK), ne soit pas appliquée. Cette intervention fait suite au lynchage d'un vieil homme serbe ce week-end à Pristina par une foule célébrant une fête albanaise. Les Albanais avaient empêché l'intervention des hommes de la Kfor.

LE FIGARO MERCREDI 1er DÉCEMBRE

საქართველო - ერთობა მრავალფეროვანებაში

რ ვ ე ნ ი ა უ ხ ა მ ე თ ი

"ჩვენ ერთი ვართ, ერთი მიწაზე ვიშენებთ ჩვენი კულტურა, ერთად დავვიცავთ ჩვენი ეროვნული შიშობა და ჩვენი მიწა-წყალი. ჩვენ რომ ვიქცეოთ მიძველებული ვართ, ეს მოწაა. ჩვენ ერთი ვხიტივით; ერთი აღაიხი; ერთი წესიხ; ერთი გვიქვითვით; ერთი ვარი. ქართველებს არა მგონია: ვინცე ვყავდებ უფრო ახლიბელი ძმა, ვიდრე აფხაზია, აფხაზეთხვან ასე მიაჩნიათ ქართველი და ჩვენ ამ ძმობამ შეგვიხახახა. ვინც ამ ძმობას მღის, ჩუხიბველიხ ხიყვებით რომ ვიქცეოთ, 'იგი თაიხია მყვრია'".

ლიმიფრი გულია

აფხაზი მწერალი და ხანოგალი მიღვაწე

საქართველო

შხარდაჭარა რუსეთის ბუმბარანგიპით

დაუარულა 10, 8-99

აფხაზეთში სეპარატისტთა მხარდაჭერა რუსეთის ბუმბარანგიით დაუბრუნდა ჯერ ჩვენოში, ამჟამად კი დღევანდელ, განუხალა პრაიმ-ნუს საქართველოს პრემიერის პრეს-მიდევნა ვახანგ აბაშიძემ.

მან აღნიშნა, რომ "თავის დროზე ვუკარდ შევირდნა-დე აფრთხილვებ რუსეთს, მას

სახით დაუბრუნდომოდა მას აფხაზეთში სეპარატისტების მხარდაჭერა".

ყველაფერი რაც ხელოვან ჩვენოში ვრეკულდება მთელ ჩრდილოეთ კავკასიაში, - თქვა ვახანგ აბაშიძემ.

ღირსი მარშალი აფხაზეთის შესახებ

1.

ღირსი-მარშალი, აფხაზეთის ავტონომიური რესპუბლიკის მოავრბის თავჯდომარის პირველი მთავარი, ვრჯელ ხვაციანი(ს.რ.,3-4.10.99), ვლადილავ-ჰრძინძე-შახს ახე ახახიათბის:

- ვლადისლავ არქინმა აფხაზი კი არა, აღიღური წარმოშობისა(არქინმა-იარჩიმა);
- იგი ახალგაზრდობისას იგი წელი ცხოვრობდა მისკოვში;
- მას თბილისის უნივერსიტეტში 'ხინჩიო' მიართვის ლექცირობა;
- ხეპარაფიშის იღვა მას ჩაუწერეს 'აღიღურას'-'ეროიანობის' იღიღიგებმა; აგრეთვე რუხეთის ლესჭრუქელომა ძალეშმა, რომელთა ლმუნგია 'გათოშ და იმაღინე'.

2.

არქინმაშე შეავროვა აფხაზეთში თუ შეუგროვებს რუხეთის ლესჭრუქელომა ძალეშმა - ხახელმწიფო უშიშროების მაღალჩინისანი იღიღრეში, რომელთა 70 პრივეტუო ვლა-ღიშერ შირინოვსკის ე.წ-ლი ლიშერალურ-ღემოქრავიული პარტიის წევრები იყვნენ.

3.

არქინმაშე პრიოქავიულად გამიწვია იში, ავსტოქრამი ჩააბა აფხაზი ხალხი და უბელურება დააფხება თავს აფხაზეთის შთელ მისახლეობას. აფხაზეთი ლეს არის კრიმინალური ელემენტების ბუღე და კლანური ჯგუფების ხაპარკაში.

4.

კონფლიქტამელე აფხაზეთში ცხოვრობდა 550-ათახი კაცი, მათ შორის 250-ათახი ქართული, 80-ათახი აფხაზი, 75-ათახი რუხი, 70-ათახი სომეხი, ათახიოთ უკრაინელი, ბერძენი, ესჭონელი, ებრაელი. ლეს კი აფხაზეთში 130-ათახამელე ხული თუ ღარჩა. არქინმაშე მიერ ჩამოთხილი ღაქრავებულეში, მანღიგეში, კრიმინალეში, რომელეშამე მუქთად მიიღეს ღალუპულთა და განღენიღთა ხახლ-პარი, ღავაჭრინეს აფხაზეთს.

5.

აფხაზეთში ფაქტობრივად აღარ არის აფხაზი ხალხი. მისი ღლი უმრავლესობა განღენიღი ან ამიხიღიღია, განსაკუთრებში ახალგაზრდობა.

6.

- ამიღომ ვლადისლავ არქინმაშე ბრალი ეღება:
- ხეპარაფიშით არხებული კონსტრუქციის ღარღვევაში;
 - იშის პრიოქავიულად გამიწვევაში;
 - ხამშბღღის ღალაფში, როგა გააღვივეს ხეპარაფიშში ღა ხელაყვეს ხაქაროველმს ეროიანობას;
 - აფხაზეთის ქართული მისახლეობის გენოციღში;
 - ღალუპა და ფიოქური გაქრობის შირახ მიიყვანე, ხაკუთარი, აფხაზი ერი.
 - გაწყვილა ათახიოთ აფხაზეთის არამევიღრი მისახლეობა;

7.

'ვიმელვენებ , - წერს ღამოღის ღირსი მარშალი, - იურისჭეში სიხხლის ხამარ-თლის კოლექსის შესაშამის მუხლებს მიუხაღაგებენ აფხაზეთის თვიოშარქვია ხელმღღენიღების...ხახელმწიფო ღანამაულეშათა რაქტებს'.

8.

ჩვენ კი ღარწმუნეული ვართ, რომ ვლადისლავ არქინმა და მისი ხროვა - აღრე თუ გვიან - უნდა წარხლეს შაავის ხაეროამორისი ხახამართლის წინამე, რომ-გორე იშის შიროფიშემელე, გენოციღის, ეთნიკენიღიქტის ღა რახიშმის ფაქტური გამჭარებელი ხაქაროველიში.

ს.რ., 3-4.10.1999 წელი

ელუარღ შევარღნამე სოხუმის ღაჰყრობის შესახებ

- 1- '27 ხექტემბერი - ეს არის ერო-ერთი ყველაზე უბელური ღა შავნელი ღლე ჩემი ხამშბღღის ღა შირაღთ ჩემს ცხოვრებამი'.
- 2- 'გაერის გენერალური ახამღღის შრიბუნღიღან ვოქვი: ღანამაული კაციბროო-შინხა ღა აღამიანურიშის წინააღმღევ არავის ეშაჰიება - არე ღლი, არე მიერე-რიგხოვან ხალხებს'.

3. 'აფხაზეთი დღესაც თითოეული ჩვენგანის ფიზიკური ცხოვლითა, მარად მოუ-
შუშებელი სულიერი ჭრილობაა, რომელიც ვერ შეიზრდება, ხანამ კონფლიქტი
სამართლიანად არ გადაწყდება'.
4. '...ჭრავიჭრის მიუხედავად, დღევანდელი 27 ხეჭვამბერი არც ოპტიმიზმ
არის მოკლებული...დღევანდელ დღეს დაერქვას ხსენისა და იმედის დღე'.
'რაც ყველაზე მთავარია, გავლილი წლების მანძილზე ჩვენ ნანგრევებზე და
ნადვრდალზე ავაშენო სახელმწიფო! - დამოუკიდებელი ქართული სახელმწიფო,
რომელიც ეფუძნება დემოკრატიულ ფასეულებებს...'.
5. ჩვენს აფხაზეთში '...იქ იყო ყველაფერი - მასობრივი დახურვა-მკვდელ-
ბანი ეთნიკური ნიშნით, უცხო ქვეყნის(რუსეთის. ვ.ი.) თვითმფრინავების მიერ
სიხუმის დაზიანება და ეთნიკური ნიშნით საქართველოს სამასი ათასი მოქალაქის
გამომკვება აფხაზეთიდან'.
6. '...1993 წლის 27 ხეჭვამბერს დაევა სიხუმი, ხლო პირველი, ვინც რამდენიმე
დღით ადრე ამგნო ბორცვი სიხარულით ეს უბედურება მსოფლიოს, გახლდათ რუსეთის
გენერალური შტაბის იმდროინდელი უფროსი. ქართველი ხალხი ამას ვერასოდეს ვერ
დაივიწყებს'.

'ს.რ.', 1999 წლის 28 ხეჭვამბერი

რუსეთმა აფხაზეთის მღოვრად მოუხსნა

რუსეთმა გააუქმა გაძლიერებული კონფროდი სახაზღვრო ჰუნტა. მდინარე ფსოზე.
აფხაზეთისა და რუსეთის მხოვრემლებს ამიერიდან შეუძლიათ ჩუქურღმრივი ვას-
პირფით იმპოპონ ორივე მიმართულებით.

აფხაზეთის უზენაესი საბჭოს თავჯდომარე - თამაზ ნაღარაიშვილმა -
საზღვრის გახსნა მიხკოვის მიერ აფხაში სეპარაფისფების აშკარა მხარდაჭერად
შეაფასა.

'ს.რ.', 25.9.1999 წ.

რუსეთის სამხედრო ბაზა აფხაზეთში

'...რუსეთის სამხედრო ბაზა აფხაზეთში სეპარაფისფების მთავარი დასაყრდენია.
სწორედ ამ ბაზის დახმარებით განხორციელდა ქართველთა ეთნიკური წმენდა და
გენოციდი. აფხაზეთის ომის შემდეგ უმძიმეს მდგომარეობაში მყოფი საქართველო
იძულებული გახდა ხელი მოეწერა ხელშეკრულებისათვის რუსული სამხედრო ბაზე-
ბის შესახებ'.

მიხეილ სააკაშვილის სიფყვიდან ევროპის საბჭოს
სასარლაშენფლო ასამბლეის პლენარულ სხდომაზე.
1999 წლის 23 ხეჭვამბერი

რუსიფიციაკია: ჩვენს აფხაზეთში

უკვე ორასი წელიწადია, რაც რუსეთი ცლილობს საქართველის მისახლეობის
რუსიფიკაციას. ამის ერთერთი

მაგალითია, თუ გენებუთ, ქუთაისის გუმარნაფიროს საილუმლო გამაქარგულება
ამიერკავკასიის ხელისუფლებისადმი. აი, რას ვკითხულობთ ამ საილუმლო დი-
კუმენფში:

"ოღქის(ღაპარაკია სიხუმის ოღქე, ვ.ი.) რუსულ კოლინიზაციას აქვს ღილი
სახელმწიფოებრივი მნიშვნელობა პოლიფიკურ მხრივაც. აფხაზეთი არიამ მი-
ფად ღამალი კულფურის მქონე ხალხი მწიფობრივად და პოლიფიკურადაც არიამ
არასაიმედოში. ქართული მიძრამა სიხუმის ოღქეში ხელს უძლია ამ ოღქის
გარუბებას".

(საილუმლო საარქივი მასალა, რომელიც წარღვენილი
იქნა ქუთაისის გუმარნაფიროს მიერ ამიერკავკასიის
ხელისუფლებისადმი. ვ.12. ნომერი 7461, 1304 წ.)

ამიგომ, აღნიშნულიდან გამომდინარე, ქართული ეროვნული საბჭოს. თხოვნაა, მაგონი პრეზიდენცხო, - თქვენ, როგორც საქართველოს პრეზიდენცხმა და პარლამენტის ყველაზე უფრო ძლიერი ფრანქციის, 'მიქაელაქეთა კავშირის' პარ- ლის დიდებმა, იმიქმელით, რომ იხევე ძალაში დარჩეხ ჩვენი სახელმწიფოს აფრიბუ- ლია - დრომა, გერბი და ჰიმნი.

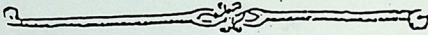
ნუ წავგარამებხ საქართველოს პარლამენტის დეპუტატები ჩვენს ეროვნულ დრომას, გერბს, ჰიმნს 'დიდებახ'!.. და ამ თხოვნით მოგმარათოთ თქვენ, მაგო- ნი პრეზიდენცხო.

დრმა პაფიციხცემითა და ქართული ხალაშით,

ქართული ეროვნული საბჭო უცხოეთში

თავმჯდომარე: (ვარდი ინასარიძე)

პარიზი-დვეილი, 1999 წლის 7 თქვმბერი

ა ბ ვ გ დ ე ვ კ რ

ქართული ეროვნული საბჭოს წესდებიდან (პარიზი, 1896 წელი, 27 აპრილი. პირ- თლი შეხწორება: დვეილი. 1995 წელი, 17 აგასტი):

„მუხლი შეხამე: ქართული ეროვნული საბჭო ურის პილდტიკური ორგანიზაციია, რომლის მიზანია საქართველოს სახელმწიფოებრივი დამოუკიდებლობისა და სუფერენ- ნობის განმტკიცებისათვის ხელშეწყობა ყოველგვარი დუბალური გზით.“

„მუხლი ოცდამორე: ქართული ეროვნული საბჭო უცხოეთში თავისთავს გამოა- ცხადებს დამდილად, როცა საქართველოს სახელმწიფოებრივი დამოუკიდებლობა შეუქცეველ სახაოს მიიღებს.“

ე რ ი ლა რ ე ლ ი გ ი ა

1905 წლის 10 თენისს ქართულთა და აბრმაიანურლთა ურმაბე მექვე ამამიბემ მისთვის დამასასიათებულს პირდაპირდმითა და შემართებით განაცხადე: - „მათუმიც სცადეს 'რისი სარწმუნელების ურის - ქართულს მამადიანებინსა და ქართულს ქრისციანებინს გადამიბემა, მაგრამ ამადე. ჩვენ სარწმუნელებით თუმიც მამადიანებინს ვართ... მაგრამ ურტუნებით ქართულები ვართ, ქართული სისხლი გვიდრღს, სულითა და ტულით ქართულები ვართ და ამიდომ ჩვენში ვრასდრღს ვურ მითიბემს თუნს იმგვარი ქადებემა, რმულსაც მიბნად ექნემა ჩვენს მებინს - ქრისციან ქართულს გადამვიბედს და ჩვენსა და მათ შრის. მცრთმა გააჩადეს... ჩვენ ქართულები ვართ და ამით ვამაცდომ. მაგრამ განა საჭირთა ურტუნულ ტრბმებებე ლამარანი? ჩემი პართი, ამამე ლამარანი იხუი მეცია, რდებრე მეცია იმის თქმა, რმ მზე ანათებნი!“

მემელ აბამიბე, 1905 წელი.

„წრტავინ თდიქრმს, რმ სარწმუნელება და ურტუნემა რითი და იბეთო... გასხვდით, რმ ჩვენი სხნა, ჩვენი მდნობემა საქართულდს რთომამაი გაუმარჯის მთლიან საქართულდს.“

მემელ აბამიბე, 1921 წელი

მ ე ნ ი მ ე ბ ა

პარლამენტის არჩევნები საქართველოში - 31 ოქტომბერი, 1999 წ.

1.

1999 წლის 31 ოქტომბერს საქართველოში ჩატარდა საქართველოს პარლამენტის არჩევნები, თუმცა ჩვენს აზრით და მთელ ქართულ არჩევნებში ვერ ჩაყარდა ბი ლექსიკობრივი მთვინისებრი, ე.ი. რუსეთის ბაჟონობის გამო, რომელიც ავსა-ბი ლა ინი ექსტრემისტების ნიღბი, კიდევ განაგრძობს ბაჟონობას საქართვე-ლის ამ მიმდებარე მიწა-წყალზე.

2.

ჯერ კიდევ 1999 წლის 16 სექტემბერს ჩვენმა მახობრივი ინფორმაციის საშუა-ლებებმა გამოაქვეყნეს საქართველოს გენერალური ხაარჩევნი კომისიის დადგი-ნებმა პარტეიებისა და ბლოკების რიგობის შესახებ, რომლის თანახმადა პარლა-მენტის არჩევნებში მონაწილეობის მიღების უფლება მიიპოვა **ქრემი** (49) პარტეიამ და ბლოკმა, თუმცა, რიგა 26 სექტემბერს, პარტეიული სიების წარკვე-ნა დახრდა, ხუღ 36-ყმა სუბიექტმა წარადგინა სიები, რომელთა შორის იყო გამეფი ბლოკი.

3.

მოქალაქეთა კავშირი, რომელიც 1995 წლის ხაპარლამენტო არჩევნებში გამარჯვე-ბული გამოვიდა, ოთხი წლის განმავლობაში მმართველ საქართველოს ხახელმწიფოს: ახლაც, 1999 წლის 31 ოქტომბერს, პირველ ჟურმი, და მეორე ჟურმი, რომელიც 14 ნოემბერს ჩაყარდა, გამარჯვება სხუე მოქალაქეთა კავშირმა მიიპოვა, რამაც გა-ნაპირობა სიცი, რომ საქართველოს პარლამენტის იავჯლიმარული სხუე ზურამ ყვან-ია იქნა არჩეული, რამაც ერთი ყურნაღისიცი ხარკახსული შენიღბვა გამოიწვია საქართველოს პოლიტიკურ ცხოვრებაში ოთქის არაყერი შევლელია!..

4.

ხევათაშორის, არ არის აღვილი ხაქვე რიგით ამომრჩეველმა 49-ა პარტეილან და ბლოკიდან ერთი პარტეია ან ბლოკი ამოარჩიოს და მისი ხმა მისიცი რომელიც, რიგა ამ პარტეიოთა და ბლოკთა პრეგრამებში **განხვევატელებს** აღმიჩენა აღვილი ხაქვე არ არის; ეს - თავის მხრივ - იმას მიწყობს, რომ ჩვენ, დაწყებული 1991 წლის 9 აპრილიდან, რიგა სხუე აღდგენილი იქნა საქართველოს ხახელმწიფო-ბრივი დამოუკიდებლობა და სუვერენობა 1918 წლის 26 მაისის საქართველოს და-მუკიდებლობის აქტის ხაფუტეზე, - ერთი უკიდურეხობიდან ჩავარდით მეორე უკიდურეხობაში, რიგა - **ჯერ** - მხოლოდ კომპარტეია ბაჟონობდა, ხოლო, ახლა კი, უფლავი პარტეიების თუ ბლოკების მორევი ვიხიბით. მოვიგონო:

5.

1918-1921 წლებში, საქართველოს დემოკრატიული რესპუბლიკაში ჩაყარდა ჯემბა-რიფი დემოკრატიული არჩევნები, რომელშიც მონაწილეობა მიიღო 20 წლის ახა-კის საქართველოს ყველა მოქალაქემ განურჩევლად სქესისა, ერივნებისა, სოფი-აღური მდგობარეობისა. მამინ დამფუძნებელი კრების არჩევნებში მინა-წილეობა მიიღო 15-მა პარტეიამ და პოლიტიკურმა დაჯგუფებამ.

6.

ამგვარად, 1919 წელს, საქართველოს დამფუძნებელ კრებაში (პარლამენტში) არ-ჩეული იქნა ხუღ 130 დამუყაფი:
1. სოციალ-დემოკრატიული პარტეიიდან (408 541 ხმა, 79,50 პრ.).....109 დამუყაფი;
2. სოციალ-დემოკრატიული პარტეიიდან 33 630 ხმა, 6,50 პრ.).....8 დამუყაფი;
3. ერივნულ-დემოკრატიული პარტეიიდან 30 128 ხმა, 5,90 პრ.).....8 დამუყაფი;
4. სოციალ-რევილუციური პარტეიიდან (21 453 ხმა, 4,20 პრ.).....5 დამუყაფი;
5. რელიკადური პარტეია.....(3 107 ხმა);
6. დამნაქთა პარტეია.....(2 353 ხმა);
დანარჩუნ 9-ა პარტეიებმა იიილეს ორი-ათასზე ნაკლები ხმა.
არჩევნებში მონაწილეობა უნდა მიიღო 770 000 ამომრჩეველებს (ოკუპირებულ რეგიო-ნების ამომრჩეველებს არ შეუძლოთ არჩევნებში მონაწილეობის მიღება).
არჩევნებში მონაწილეობა მიიღო 514 000 ამომრჩეველმა, ე.ი. 67 პროცენტმა.

7.

საქართველოს 1999 წლის 31 ოქტომბრის არჩევნებში კი, როგორც ავლინებთ, 49-ა პოლიტიკურმა პარტეიამ და ბლოკმა მიიღო მონაწილეობა, რომელშიც გაიმარ-ჯვა 'მოქალაქეთა კავშირმა' - მიიღო რა ხმების 42 პროცენტი. ხაყურადღებო-ბის არის, რომ დამოუკიდებელი საქართველოს პირველი - 1918-1921 წლების - რე-სპუბლიკის პოლიტიკური პარტეიებიდან, დღეს უკვე არც ერთი მათგანი აღარ არის წარმოდგენილი საქართველოს პარლამენტში, თუმცა 1995 წლამდე, საქართველის მეორე რესპუბლიკის ხანაში, პარლამენტში წარმოდგენილი იყო სოციალ-დემოკრა-ტიული და ერივნულ-დემოკრატიული პარტეიების დამუყაფები; 1995 წელს არჩეული პარლამენტში წარმოდგენილი იყო მხოლოდ ერივნულ-დემოკრატიული პარტეიის დამუყა-ფები; ხოლო ახლა - 1999 წლის 31 ოქტომბრის არჩეული პარლამენტში, არც ერივნულ-

ლაოვი ემუქრება, რომელიც დღესაც - პირდაპირ თუ არაპირდაპირ - გვეუბნება, რომ საქართველო, ქართველი ერი მას - რომაელებსავე თუ ვაშინგტონებსავე - 'შეგობრად' კი არ ეხსება, არამედ მგრად, რომელიც, როგორც ამ უკანასკნელი ორასი წლის განმავლობაში, იარაღით უნდა იქნას დაპყრობილი, დამონავებული, დაჩაჩანაგებული.

15.

და რომ ჩვენ ამის წინააღმდეგ ვიბრძოლო და ვიბრძვიო, ამის დამხმარებლები - 1999 წლის 31 ოქტომბრის საქართველოს პარლამენტის არჩევნების, რომლის დროს ყველა იმ პოლიტიკურმა პარტიამ თუ დაჯგუფებამ, რომლებიც ისევ კრემლის უღრმ დაღვამზე დამოკიდებული ქართველ ხილბე, სახელო მარცხი განიცადეს; თუმცა სამწუხაროა, რომ აღნიშნულ კრემლის მინებს, როგორც სჩანს, ავტო კი ეხმარა რას სჩადიან, და ამდენად საყოველთაო-შესაწყნარებელი არ არიან, რომლებსაც ისევ ჩვენ უნდა მოუაროთ?..

16.

ვინ იცის?!.. შეიძლება ეხენიც ჩადვენ 2000 წლის 9 აპრილის საპრეზიდენტო არჩევნებისას 'პიშია-ეროშა-თავისუფლების' საერთო ფერხულში?..

კარლი ინხასარიძე

პარიზი, 1999 წლის 3 დეკემბერი

ცენტრალური საარჩევნო კომისიაში დადგინდა პარტიებისა და ბლოკების რიგითობა

საპარლამენტო პარტიების არჩევნებში მონაწილე პარტიებისა და საარჩევნო ბლოკების რიგითობა ცენტრალურმა საარჩევნო კომისიამ ოთხშაბათს გამართულ სესიონზე დაადგინა.

საპარლამენტო არჩევნებში ამომრჩეველთათვის განკუთვნილ ბიულეტენებში პარტიები და ბლოკები შემდეგი რიგითი თანხებით იქნებიან მითითებული:

1. საქართველოს მოქალაქეთა კავშირი;
2. ბლოკი „საქართველოს აღორძინება“;
3. საქართველოს ლიბერალური (შრომის) პარტია“;
4. ბლოკი „ეროვნულ-დემოკრატიული აღმშენებელი ფრთა“;
5. ბლოკი „სახალხო პარტია - დიდი ორი“;
6. ბლოკი „სახალხო ფრონტი - ილია ჭავჭავაძის საზოგადოება“;
7. ბლოკი „მრეწველობა გალარჩენის საქართველოს“;
8. ერთიანი ნაციონალური მოძრაობა;
9. საქართველოს მშენებელი პარტია;
10. საქართველოს თავისუფლების პარტია;
11. კონსტიტუციური უფლებათა დაცვის პარტია;
12. საქართველოს ეკონომიურად და სოციალურად დამართლებულთა პარტია;
13. პოლიტიკური კავშირი „თანადგობა“;
14. სახალხო-დემოკრატიული პარტია;
15. ბლოკი „მშვენიერი საქართველო - დღის გაძიარ“;
16. დემოკრატიული პარტია;
17. სრულიად საქართველოს მშვიდობისა და თავისუფლების (ბუნდელია) პარტია;
18. საქართველოს ეროვნული იდეოლოგიის პარტია;
19. საქართველოს აგრარული პარტია;
20. საქართველოს ქრისტიან-დემოკრატიული კავშირი;
21. საქართველოს ვეგეტარიანი პარტია;
22. მოქალაქეთა პოლიტიკური გაერთიანება „საქართველოს დემოკრატია“;
23. სრულიად საქართველოს მიწათმოქმედთა კავშირი;
24. შერაბ კონტაგის საზოგადოება;

25. ქეთევან წამებულის საზოგადოება;
 26. საქართველოს სოციალური სამართიანობის კავშირი;
 27. საქართველოს კონსერვატიული პარტია;
 28. „ქრისტიან და მუსლიმან დემოკრატიული კავშირი“;
 29. ბლოკი „ერთიანი კომუნისტური პარტია (სტალინური) და შრომელთა საბჭოები“;
 30. ქართველ ნაციონალისტთა ერთობა;
 31. ბლოკი „21-ე საუკუნე - ქართული ნაციონალიზმი“;
 32. საქართველოს მოქალაქეთა კონსოლიდაციის პარტია;
 33. საქართველოს ეროვნული სახალხო ფრონტი;
 34. საქართველოს სოციალ-დემოკრატიული პარტია;
 35. დავით აღმაშენებლის პარტია;
 36. დემოკრატიული კავშირი;
 37. ბლოკი „კომუნისტური-სტალინური“;
 38. საქართველოს კონსერვატიული (მონარქისტული) პარტია;
 39. ბლოკი „საქართველოს ეროვნული ერთიანობის პარტია“;
 40. ბლოკი „მრგვალი მაგიდა - თავისუფალი საქართველო“;
 41. პოლიტიკური მოძრაობა „საქართველოს ბელი“;
 42. საქართველოს ინტელექტუალთა ლიგა;
 43. საქართველოს ნაციონალისტური პარტია;
 44. საქართველოს, ეროვნული დამოუკიდებლობის პარტია;
 45. ბლოკი „აღორძინებული კომუნისტები და სახალხო პარტიოტები“;
 46. საქართველოს მემარჯვენეთა პარტია;
 47. პარტია „გაერთიანებული საქართველო“;
 48. პენსიონერთა უფლებათა დაცვის კავშირი;
 49. ი. სტალინის სახელობის საზოგადოება.
- საარჩევნო ბიულეტენში პარტიები ათი სუბიექტის რიგითობა 1998 წლის 15 ნოემბრის თვითმმართველობითი ორგანოების არჩევნების შედეგებით განისაზღვრა.
- დანარჩენებმა ადგილები წილისყვის წესით დაიკავეს.

45

ეუთხი ხამიცი ხვამბოლი და
ხაქართველი

1.

ევროპაში უშიშროებისა და თანამშრომლობის ორგანიზაციის ხამიცი ხვამბოლი და ხაქართველი, - ახუთ ხათუარს ვამდევი ამ ჩვენს შენიშვნას, რადგან ეუთხი ამ 1999 წლის 18-21 ნოემბერს ჩაყარბუღმა ხამიცი დადებიო შედეგები გამი- ილი არა მარყო ხაქართველის ხახარგებლი.

2.

ეროთო ყველაზე უფრო მნიშვნელივან მიღწევალ შეიძლება განხილულ იქნას რუ- ხეთის პრეზიდენციის ბორის ელცინის განცხადება, რომ იგი ჩერქეთში იღვას რუხეთის ფელარგიის ჭერიფორიულ მოლიანობას, რაც, ვახავებია, ზოგალ ხახათო- ხაც ღებულობს, რაც, ამ შემხვევაში, შეიძლება ხაქართველის ჭერიფორიული მოლიანობის დავვახაც ნიშნავლებს, რომელხაც ეწინააღმდეგებოდა, იარაღის ძალითაც, რუხეთი, რიცა - აფხაზი ექსტრემიხვევის ნიღბით - ჩვენი ხიხუმი და აფხაზეთი დიპყრო 1993 წლის 27 ხექვემბერს. ვითომ ამ მიმართუ- უნდა მოველოდო რუხეთის ღლმპყრობული პოლიციის შეველას ხაქართველის მიძარო არა მარყო ჩვენს აფხაზეთში?..

3.

ევროპაში ჩვეულებრივი შეიარაღების შემცირების შეთანხმებამ, შეხადებელი- ზევაღებნა მოახლენის აგრეთვე რუხეთის ხამხედრო ზაშების თანდათანობით აღ- კვეთაზე ხაქართველიში, თუ რუხეთი შეახრულებს ხვამბოლი მიღებული შეთანხმე- ზას ჩვეულებრივი შეიარაღების შემცირების შეხახებ. რუხეთის ხამხედრო ზაშე- ბი ვი დამოკლებს ხმადიოთი ვანდაგებული ხაქართველის ხერრელ იმ ადგილებში, ხადაც - ჯერი - შევის რუხეთმა და - შემდეგ - ბოლშევიკურმა რუხეთმა ჩახახ- ღებს არაქართველით იმ მიზნით, რომ ადვილად მოხლენათ მათი მანაპულაციო ხაქართველის წინააღმდეგ, რომელთა მყურიად მავალითო იგივე აფხაზეთი თუ შიდა ქართლი. ვითომ რუხეთის თანხმობა თანდათანობით აღკვეთის რუხეთის ხამ- ხედრო ზაშები ხაქართველიში, ამის იძულის მომეცია?..

4.

აგრეთვე, რომ ინფორმაციების ხამუალეები აღნიშნავენ თითქმის 'ღილი თამაში' მიიგი ვამინგვონმა შეთანხმების ხელმოწერიო, რომლის ძალითაც ნავთობს და ვაშის ვაფაშა კახიის ზღვის აღმოსავლეთ რეგიონიდანაც მოხლება ბაქო-თბილის- ჯიჰანის ხაშით, ე.ი. აზერბაიჯანი-ხაქართველი-თურქეთის გზით, რაც - ერთი მხრივ - ახუხვებს რუხეთის იმპერიულ ვავლენას ამიერკავკასიაში, მავრამ - მერიე მხრივ - ხელს შეუწყობს არა მარყო ხვამბოლირების ვანმეციებებს აღნიშ- ნულ რეგიონში, არამედ, ამახთანვე, გზას ვახხნის ხაქართველისათვის აწარმოის ხავარეი პოლიციკა ე.წ-ლი 'უკონომიკური გლობალიზაციის' მიხედვლებაში მიღე- ბით.

5.

ამგვარი ხავარეი პოლიციკა ვი ხაქართველისა და ვანხაკურბოთ ამიერკავკა- ხიხათვის მორამჭვრებელირია.

'ინფორმაციის ხაუკუნის' ხანაში, ამიერკავკასია, თავიხი გეოპოლიტიკური რაობით, არ უნდა მოქცეხს რაობით რომელიმე შეხახელმწიფოს ვავლენის ქვეშ, როგორც ეს იყო თითქმის ორი უკანახველი ხაუკუნის ვანმეღობაში, რიცა რუხე- თი ვაწყოთხვალ ზაყონობა ხაქართველიში. ჩვენ ყოველმხრივ უნდა ვიყოთ დია, რომ მოხლებ ძალთა ვაწინახწარება მხოფლიის ამ რეგიონში. ამდენად, ამერიკის შეერთებული შტატებისა და დანავლეთ ევროპის დიდი ხახელმწიფოების - ვერმანის, ხავრანგეთის, ინგლისის დანიერუხება ბაქო-თბილის-ჯიჰანის ნავთობისა და ვა- ზხადენით, მიხახადებელია, რადგან ეს შეთანხმება არის გზა, რომელიც ხელს შეუწყობს მხოფლიის ამ რეგიონში მშვიდობიანობისა და ხამბოლირების ვანმეციე- ზას, რაც - თავის მხრივ - თვით რუხეთის კეთილდღობასაც შეუწყობს ხელს თუ რუხეთი თანდათანობით ხელს აიღებს მხოფლი-და-მხოფლი მის ზაყონობაზე, ანუ, როგორც ღებს ამბობენ, ვავლენის ხერროს შექმნაზე კავკასიაში.

6.

ამდენად, ეუთხი ხამიცი ხვამბოლი ადგილი ჰქონდა არა მხოლოდ 'ვამინგვონის გამარჯვებას', არამედ გონიერების გამარჯვებას უგუნურობაზე, რაც თავს იყრის გლობალურ თანამშრომლობაში დიდ და ზაყარა ხახელმწიფოებს ბორის, რომლისვან ყველას, ყოველ ხახელმწიფოს შეუძლია ხარგებლობა ჰქონდეს, თუ იგი ხხვა ხახელმ-

წილი, ხევა ერთზე უმცირესი მაგნიტობისავე არ მიიხრავები; და ვხვდები და-
ვიჯეროთ, რომ რუსეთი უკვე ამ გზით მიემართება, რაც ნაწილობრივ ეუთოს სხამ-
ბლის კონფერენციაზე გამომყვანდა.

7.

ჩვენ ვებაღმებოთ, უნდა მივხედოთ კრემლის ამგვარ სახეშეცვლილ სა-ერთა-მო-
რისი პოლიტიკას განსაკუთრებით საქართველოს მიმართ. განა ამგვარი კეთილშე-
ბური პოლიტიკა არ შეესაბამება არა მარტო საქართველოს, არამედ თვით რუსე-
თის გადარსებას ინტერესებსაც?..

კარლი ინხარბიძე
პარიზი, 1999 წლის 25 ნოემბერი

რომის პაპის ისტორიული მოგზაურობა საქართველოში
იოჰანეს-პავლე მეორე საქართველოში

1.

რომის პაპა - იოჰანეს-პავლე მეორე - 1999 წლის 8-9 ნოემბერს, ირი დღი,
ეხვეწრა საქართველოს, და ამით შეეცადა სხვაბილურობის განმტკიცებას საქართვე-
ლოში, თუმცა ჩვენს მეზობელ და სისხლით მოყვარე ჩვენში სხვაბილურობის მიმ-
ართმობენ დიდმპყრობელ-მოვიინისებების წინააღმდეგ, რომლის დროს - ერთი მხრივ-
რელიგიური ფანატიზმი თუ ფუნდამენტალიზმი, და - მეორე მხრივ - წმინდა წყლის
იმპერიული იდეოლოგიები ისე არის აღრეული ერთმანეთში, რომ აღვიღო საქმე არ
არის გაარჩიო ხად იწყება ერთგული თავიხუელებიხათვის ბრძოლა და ხად დაუნდო-
ბელი ფუნდამენტალიზმი!..

2.

მიუხედავად ამგვარი ხრთოლეებისა, რომის პაპა იოჰანეს-პავლე მეორე - ჯერ -
ეწვია ინდოეთს, თითქმის ერთმოდირადი მოხახლეობის ქვეყანას, ხადღე მოხახლე-
ობის მხლოდ ერთი მოელი და 80 მეახელია კათოლიკე, ე.ი.ხუდ 17 მილიონი ხული,
ხლოდ შემდეგ საქართველოს, რომლის ხუთ-მილიონ-ნახევარი ხული მოხახლეობიდან
ერთი მოელი და 84-მეახელი ხულია, ე.ი.ხუდ ახი-ათახ კვამდე, - კათოლიკე,
რაც შეეყვარება იმაზე, რომ საქართველოს, თავისი გულშემატკვრელი მდგომარეობ-
ით, განსაკუთრებით დიდი როლი ენიჭება მშვიდობიანობისა და სხვაბილურობის შექ-
მნაში არა მარტო კავკასიის რეგიონში.

3.

ამის პოლიტიკურ, ეკონომიკურ, კულტურულ და სოციოლურ მდგომარეობას განსაბღ-
რავს მოვლენები, რომელიც მოყვა 'ბერლინის ელდის' დაშლას, რომლის ათი
წლისთავის სწორედ 1999 წლის 9 ნოემბერს აღინიშნა, რახანგ - თავის მხრივ -
მოყვა ბოლშევიკური ფრანისის დაშობა და ამით საბჭოთა იმპერიის დაშლაც.

4.

როდესაც საქართველომ აღადგინა თავისი სახელმწიფოებრივი დამოუკიდებლობა
და ხუეერენობა 1991 წლის 9 აპრილს 1918 წლის 26 მაისის საქართველოს და-
მოუკიდებლობის აქტის საფუძველზე; როდესაც საბჭოთა კავშირი, რომელიც იარა-
ღის მალით შექმნეს ბოლშევიკებმა 1922 წლის 30 დეკემბრის ხელშეკრულებით,
რახანგ მოყვა ფრანისი საქართველოში; და ეს 'ბორჯების იმპერია' თვით რუ-
ხეთმა, რუსეთის პრეზიდენტმა ბორის ელცინმა გაათქმა, დაშალა, როგა 1991
წლის 27 დეკემბერს გაათქმნა 1922 წლის სსრკ-ის შექმნის ხელშეკრულება, -
ეს იყო და ისტორიულად დარჩება ვიდეგ ბორის ელცინის ისტორიული მნიშვნელო-
ბის ქმედება დამყრობილი ერების თავისუფლების გზაზე.

5.

მაგრამ რა? - დიდმპყრობელი მოვიინისებები და მათი დამქამები, წარმოიღვინეთ,
თვით საქართველოშიც კი თითო-ორიდა აფხაზში თუ იხი ექსტრემისების სახით, -
იხევე ჩაებენ დიდმპყრობელ მოვიინისებების პისხობლშევიკური იმპერიის სექმნის
'საქმე-საბჭორობში', რახანგ მოყვა არა მარტო მათა სისხლის დაღვრა, არამედ
ქართველთა გენოციდი აფხაზეთსა და შიდა ქართლში, სამახი-ათახი ლტოლვილი თუ
ადგილმადანგვედმული თვით საქართველოში და საქართველოს გაწერვიანება ევრდ
წოლდელ 'დამოუკიდებელ სახელმწიფოთა თანამეგობრობაში', რაც ხევა არაფერიც

თუ არა რუსეთის პრეზიდენტი იმპერატორის მემკვიდრის გვამი, ამჯერად, არა 'ინ ვანგონიანური', არამედ რუსული მოვიწიებოთ დროის ქვეშე?..

6. აღნიშნულ მივლენებზე მოყვანა მდგომარეობის სრული დეტალიზაცია, კიდევ მეტი, ქაიხი, რომლის შენარჩუნებაც გილომბა და გილომბს დიდმპრობული მოვიწიებოთ და მათი დამქაფებაც საქართველოში, და კავკასიაში, რომლის გენერალი ამჟამად ჩვენშია და მთელი ჩრდილო-კავკასია გახდა. ამგვარად დიდმპრობული მოვიწიებოთ გვანაწილობრივ მანინგ შეხედვით კავკასიის 'სფაზილური დეტალიზაცია' ამჯერად ჩვენში, ჩვენს მისამართზე და მინათებაზე ერთი, რაც მდგომარეობას უფრო ართულებს, თუმცა საქართველო დღეს, მეტწილად, სფაზილურ სახელმწიფო არის მიჩნეული საერთაშორისო მასშტაბით.

7.

მგვრამ საქართველოს 'მდებარეობით სფაზილურობა' წარმოვივა ფაქტობრივად, რომელიც შეიძლება დღესაც ძალაშია, ნაწილობრივ მანინგ:

1. ჩვენი ძველის აფხაზეთის ექსტრემიზმი, 'აფხაზ' არმიის ნიშნით, ისევე გამოყენებულია, როგორც 'დამოკლებს ხმალი', საქართველოს წინააღმდეგ, - ზოგ-მპრობული მოვიწიებოთ მიერ.

2. ანალიტიკური მდგომარეობაა მიღებული, ხადაც დიდმპრობული მოვიწიებოთ ლოგვა-კრახველი, ისი-ექსტრემიზმი ფარავლობენ.

3. საქართველოში ისევე განლაგებულია რუსეთის ხუთი სამხედრო ბაზა, რომლებიც სხვა არაფერია, თუ არა საქართველოს სახელმწიფოს დამოუკიდებლობის წინააღმდეგ მიმართული ძალები, რომლებიც სწორედ დიდმპრობული მოვიწიებოთ პრეზიდენტული იმპერიის მემკვიდრის ემსახურება.

4. ჩვენში კი, რომლებიც სახმარაკვეთი იმს აწარმოებენ რუსეთის წინააღმდეგ როცა ეს სფაზილური იწერება, 'გუმინ' სწორედ დიდმპრობული მოვიწიებოთ ეს რგობლენ ჩვენს აფხაზეთში, ხადაც დიდი 'საქმენი-საგმინი' ჩაიღონა განსაკუთრებით მაშინ ბასაევის რაზმმა, რომელიც დაუნდობლად ჩაება ქართველთა სოფელში და ჩვენს აფხაზეთში, და ამით უშუალო მინაწილად გახდა 'ბასაევის ჩვენში ქართველთა გენცილი საქართველოში'.

5. წარმოიღვივებოთ, ქართველთა სოფელ-ყველთა, გენცილი უშუალო მინაწილად მიიღო აგრეთვე აფხაზეთში მესხურებ სომხების ე.წ-დამ 'ბაგრატიონის ბაჭალი-ინმაგ'.

6. და ჩვენს, ქართველობას შორის რამდენი გვყავდა და გვყავს 'რუსი-ინოვი-მასხარაქები', რომლებიც ყოველი ძალიანი გილომბენ საქართველოზე ისევე გაბაჭონ კრემლი?..

8.

აი, საქართველოს ამგვარი პოლიტიკური, ეკონომიკური, კულტურული და სოციალური მდგომარეობის ფონზე, ჩაჭარდა რომის პაპის - იოჰანე პავლე-მეორეს ვიზიტი საქართველოში, რომლის დედა-ბერი იყო და არის სწორედ სფაზილური მიღწევა მსოფლიოს ამ რეგიონი ი, პირველყოფისა იმის აღკვეთა ჩვენში, რაც ყველაზე უფრო ემუქრება კავკასიის ერებისა და ერივნებების მშვილობიან ცხოვრებას.

9.

როგორც დახვეული ევროპის ქვეყნების მასობრივი მელიუმები აღნიშნავენ, კავკასიაში მშვილობიანობისა და სფაზილური მიღწევის რიგის პაპა - იოჰანე პავლე მეორე - გილომბს, ერთი მხრივ, საქართველოს სახელმწიფოებრივი სფაზილური განწყობებით, და, მეორე მხრივ, საქართველოს მართლმადიდებლური ეკლესიისა და პირადად უწმიდენ ი და უნეტარები საქართველოს პარტიაქრისტიანობისა - ილია მეორეს - ავტორიტეტი ჩაქსოვილი იქნას რუსეთის საპარტიაქრისტიანო სასურველი დიპლომატიის წარმოების საქმეში, რაც, უდავოა, ხელს შეუწყობს მშვილობისა და სფაზილური მიღწევის კავკასიისა და ამით საქართველოში.

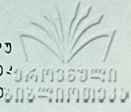
10.

საამაყთა, როგორც ამ სა-ერთა-შორისო დიდ საქმეში, ახე დიდი მემარტობული ფუნქცია მიანიჭა საქართველოს, საქართველოს მართლმადიდებლურ ეკლესიას იხტარი

რაც, უდავოა, გამომდინარეობს საქართველოს, როგორც დამოუკიდებელი და სუვერენული სახელმწიფოს გულმდებარე მდგომარეობიდან.

11.

მგვრამ რა? - ვფიქრობოთ ისევე; იოჰანე-პავლე მეორეს მორწმუნე პერიკლიზაცია, გვაძლავს იქნას ერებს, რელიგიებს, კულტურებს შორის; ხელი შეუწე

ყის დახბილებას კაოლიკვებსა და მარლმადლიღებებს შირის - ამჯერათჟ უკანუ ხოლ დარჩა, რადგან, როგორც ჩანს, კრემლში არა მარყო პოლიციოსები, არაუკ ხახულიერი პირებოც იხევე იღნე? უნ: პირველი და მეორე რომი დაეცა; მეხამე რომი მისკოვია, რომელიც თითქის არახილეს არ უნდა დაეცეს!..

12.

ხომ არ ივიწყებენ კრემლის ამგვარი ხელმძღვანელები, რომ პირველი რომი, რ- გორც კაოლიკური ხამყარის ცენჭრი არახილეს და დაეცა?.. და ნუთუ რომის პაპის - იოჰანეს-პავლე მეორეს - ლოგიკალური ვიზიტი საქართველოშიც ამის და- მაღასტურებელი იხტორიული ფაქტი არ არის?..

13.

დაბოლოს მოვიყვანოთ ამინაწერები ყოზევე ვანდრისხის ცნობიდან, საქართველოს დელაქადაქ თბილისიდან, რომელიც გამოქვეყნებულია 1999 წლის 10 ნოემბრის დიდ ფრანგულ გაზეთში 'ლე ფოკარი':
'ლილოგები რომის პაპისთან. ჯერ ინლოუთში, შემდეგ კი საქართველოში, იოჰანე პავლე მეორემ შეეცადა გაღაუდგა მირიგების ნაბიჯი როგორც არაქტიუხიანებთან, იხევე მარმადლიღებლებთან'.

'ამ შემთხვევაში რომის პაპის პქინდა ირი მიზანი დახახული: მას კავშირი დაემყარებია აზიის ეკლესიასთან... და, მეორე, კავშირი გაება საქართველოს კაოლიკებთან, და ამით განემჟვიცებებია ხახელპიროსა და ეკლესიის აჯგორიჯჭვი 'ამავე დროს რომის პაპამ ხაზი გაუხვა რწმენის თავისუფლებას, როგორც აღამი ანის ხაყუელთაო უფლებათა შემაღგენელ ნაწილს', რაც გართულებულია უკიღურესი ექსტრემისტებისა და ფუნდამენტალისტებისაგან.

'რომის პაპის ვიზიტი, ამგვარად, წარმატებით ჩაჯარდა საქართველოს დელაქადაქ თბილისში, ხადეც სპირციხის ხახახლებში ათი-ათახი კლესურისა და მეცნიერების წარმომადგენლები მიეხადმა იოჰანეს-პავლე მეორეს საქართველოს პრეზიდენტის ეღუარდ შევარდნაძის თანდახწრებით.'

'9 ნოემბრის შთამაგონებლად ჩაჯფარა წირვა შვირერიცხოვან კაოლიკეთათ- თის სპირციხის ხახახლებში, რომელიც ვაჭელიდი იყო ხალხით; მათ შორის იყო საქართველოს პრეზიდენტი ეღუარდ შევარდნაძე'.

'საქართველოს კაოლიკოს-პაფრიარქმა იღია მეორემ კი განაუხადა, რომ რომის პაპის იოჰანეს-პავლე მეორეს ვიზიტი საქართველოში აჯარებმა უფრი პოლიტიკურ ვიღრე რელიგიურ ხახიათს'.

'რომის პაპამ დაიცვა რწმენის ემეველის უფლება'.

'საქართველოს ვიზიტი იყო უკანასკნელი მოგზაურობა რომის პარა იოჰანეს- პავლე მეორესი მე-20 ხაუტუნის დახახრულს'.

14.

ამგვარად, რომის პაპის იოჰანეს-პავლე მეორეს ვიზიტი საქართველოში წარმა- მეფით ჩაჯარდა, რაც, გვეჯრა, ხელს შეუწყობს ეროვნულ და რელიგიურ შემწყ- ნარეზობახა და სჯამილიზაქიას მხოღილის ამ რეგიონში.

კარლი ინასარიძე
პარიში, 1999 წლის 10 ნოემბერი

პოლიციკური მოღვაწეობა და ახაკი

"...პოლიციკური მოღვაწეობახაც თავისი დრო და ხაზღვარი აქეხს. როგორც ათლეცთა ბრძოლაში, იხე პოლიციკურ ჭიღიღშიც იგრძნობმა ხოლმე ძალისა და ახალგაზრდული გაჯადემის შეხუხცეობა".

პლესტრქე: რჩეული პარალელური ზოოგრა- ფიები, თბ. 1937 წელი, გვ. 92

Dr. Karlo Inasaridze
30 rue Parent de Rosan
75016 Paris
Tel. 46 51 08 36

წინადადება - თხოვნა

ვანის რაიონის (იძურობი, ხაქართველი)
გამგებელს ბაჭონ ავჯი კობაქიძე,

ვ ა ნ ი
გამგებლის ხაღვინი

ლიდათ მავიჯვემული ბაჭონი * ვ * ვ * რ ,

უკვე შესამჯურ ვეხვემრეოებმ მობლიურ ხოველ კუმბოურს, ნახევარი ხაუკუნის უფროთმი ცხოვრების შემდეგ, და აღვილად წარმოიღებნ ჩვენს ბუნდირებას მიი უმეჭეს, რომ ობნელ ოქვენე პირადათ გვეხვემრეთ კუმბოურს, რაგ ღილი, ღილი მავიჯვისხევა იყო ოქვენეგან ჩვენდამი, რახან ჩვენ ღიდათ ვაუახებთ.

კუმბოურს, დაწყებული 1940 წლიდან როგა მე წიოღ არმიანი გა- მიწვიეს, ბევრი რამ ვაკეთებულა ადგილობრივი მოსახლეობისათვის, რომელ- თავან განსაკუთრებით აღსანიშნავია წყარის წყალის გაყვანა ამ მოავრი- ანი ხოვლის ოჯახებში და ამახათამავე ხოვლის ელექტრო-ენერჯიით უზრუნველ- ყოფა. და ამ მოსახლებებელ, საკუთილდეო საქმეებს უკვე ემაჯება ის, რომ საქართველოს სახელმწიფოებრივი ღამოუკიდებლობისა და ხუვერენობის იხეუ- აღდგენის შემდეგ, 1991 წლის 9 აპრილიდან 1918 წლის 26 მაისის საქარ- თველის ღამოუკიდებლობის აქტის ხავემეღებუ, კუმბოურსე აშენდა ღვთისმშო- ღლის ხიონის მავარა ეკლესია, ხამრკვლი მარით, მშობლიოთკეთით, მემოღობილია სასაფლაო, რომლის შესახხველთან ვანდაგებულთა მემორიალური ქართული ხეუ- ჭი საქართველოს თავისუღებობისათვის ბრძოლამი ღალუშულთა მოსხავინებლად, რაგ განსაკუთრებულ ყურადღებას იმყოფებს იმ ფაქტით, რომ მეორე მხოვლი იმში მხოლოდ ხოველ კუმბოურიოთან 51-თ ვაგი ღალუშულა, მიუხეღავათ იმისა, რომ იმი საქართველის ჭერიფორიაზე არ ყოფილა. მოსახლებებელთა აგრეთვე, რომ მალღათ-ვანის ემარქიის მეუღე-მმარყველი ეპისკოპოსი ა ნ ჭ მ ნ ი უკვე ზრუნავს იმისათვის, რომ კუმბოურის ეკლესიას მავადეს მომღვარი ადგილობრივი მოსახლეობიდან.

მაგრამ - და ესაა ჩვენი თხოვნა - კუმბოურსე ჩვენ, ხამწუხაროღ, ვერ ვნახეთ "ურისა და ბერის" ერთობა: 15(28) ავჯისხუბ, მავალიოღ, ღვთისმშობლის ხიონის ეკლესიამი მ ა რ ი ა მ მ ა მ ე ხ ა ვ ე რ ი ს ი მ ი ნ ა - რ ს ი თ ა და ჭორმით ჩააფარეს ხამმა ხახულიერი პირმა შესანიშნავი მვლომელ- თა გუნდით. მაგრამ არხად არ ჩანდა კუმბოურის ' ე რ ი ს ' წარმომადგე- ნელი, რადგან, როგორც ითქვა, კუმბოურს, როგორც ხოველს, ხაერთოდ არ გაა- ნია, ვოქვათ, 'ბერი', 'მამახახების' თუ 'ხოვლისთავი'. აქედან გამომდინა- რე, ჩვენი წინადადება-თხოვნა:

საქართველოს ყოველ ღილ თუ მავარა ხოველს მავადეს (უნდა მავადეს) უ ხ ე ჳ ა ს ნ ი ხ ა მ ა ა ჭ ი ნ მ ე რ ი ადგილობრივი მოსახლეობიდან, რომელიც იზრუნებდა ხოვლის ყოველ საჭირბორიო ხაკიხებმე და წარმოადგენდა კუმბოურის მოსახლეობას უმადღესი ხახელმწიფო ორგანოების პირისპირ. რო- გორც ჩანს, შესხამამისი კანონმდებლობა არ უნდა არხეზიმღეს, აღბათ, იმის გამო, რომ უ ხ ე ჳ ა ს ნ ი მოხელე წარმოადგენდალ უნდა იყოს მიჩნეუ- ღი. მაგრამ სამაჯილი მერის ინსტიტუტი 1: უკვე ღილი ხანის არხებობს ევროპის ღემოქრავიულ ქვეყნებში, მავალიოღ, გერმანიამი; და ჩვენი 'ხე- ვის ბერი გოჩა' ხხვა რა არის თუ არა 'ხუხელვახი ხევისთავი'??..

რა ოქმა უნდა, ხოველ კუმბოურს არ მეუძლია ამ შემოხვევაში, და, ხაერთოდ, იმოქმედის თვითნებურად. მაგრამ - თუ აღნიშნულის შესხამამისი კანონი არ არხეზიმბს - არ მეგობლიათ ოქვენ, ბაჭონი ავაკი, ხაქართველის მარღამენის ღემუჭაფხს თუ ღემუჭაფხებს ვანის რაიონიდან იხოერი შესხამამი- სი კანონის დემოქრე მეთეფანონ საქართველის მარღამენში, რომ ხაქართვე- ღის ყველა ღილ და მავარა ხოველს მავადეს თავისი 'ხოვლისთავი', რომელიც იკიხრებდა ხოვლისყველა საჭირბორიო საქმეების ხელმძღვანელობას, რაგ 'ქართული ღემოქრავიის' - 'ქვემოღან-შემოთ' - განსახიერება იქნება ხაერ-

თოდ, რომელიც საქართველოს სახელმწიფოებრივი ორგანიზმის განმკვიცვებასაც
მეუწყობს ხელს?..

ვიმელოვნებთ, ჩვენნი ეს წინადადება-თხოვნა შეესაბამება საქართვე-
ლოს პარლამენტის, ხუდ ცოცხა, უმრავლესობის ნებასურვილს, ღა, ვიმელოვნებთ,
აგრეთვე; კუმუმორულეობი მალე აღნიშნავენ არა მარტო მ ა რ ი ა მ ი ბ ა
'ერისა ღა ბერის' ერთობის პირობებში.

ღრმა პატივისცემითა ღა ქართული ხალაპით,

ნინო ინსანიძე (ქარღი ინსანიძე)

პარიში, 1999 წლის 21 სექტემბერი

-
- 1) გერმანიაში, მავალითად, ბიურგერმაიხცერი, ე.ი. "სოფლითავი", სოფლებს,
რომელთა მოხახლეობა სამი-ათას ხუღს არ აღემატება, - მართავს როგორც
საპაფიო, ე.ი. უხელფახი ბიურგერმაიხცერი. სოფლებს კი, რომელთა მოხახ-
ლეობა სამი-ათას ხუღს აღემატება, მართავს ხელფახითარ ბიურგერმაიხცერი.
-

აღამიანი ღა პირუცყვი

"რა არის აღამიანი

თუ მიხი მთავარი ფახოვანება ღა შეხანიშნავი ფამი
ხხვა არაფერია თუ არა ძიღი ღა ჭამა? - უროი პირუცყვი
მეჭი არაფერი."

უიღიამ შექსირი(1564-1616)

"Wath is a man

If his chief good and market of his time
Be but to sleep and feed? - a beast no more".

William Shakespeare(1564-1616)

თავისუფლება ღა მონობა

"მონობა სიმღაბღეა, მავრამ მონური
აბროვნება თავისუფლებამი საბულვეღია!"

ფრიღრის ფონ შიღერი(1759-1805)

"Sklaverei ist Niedrig, aber eine sklavische
Gesinnung in der Freiheit ist verächtlich!"

Friedrich von Schiller(1759-1805)

თავისუფლება გამორწვევა

"უფრო ძნელია იცხოვრო თავისუფლები პირობებში, ვიღრე მონური
მღვიმარეობამი, რადგან თავისუფლება არის გამორწვევა, განუ-
წყვეტელი ღვლოვა, თავისთავის სრული კონტროლი, შეიძლება,თა-
ვისთავის განწირვაც კი...თავისუფლება არის ღაპაფიყება იღ-
ხოვრო გამბელულად ღა, ბოჯჯერ, გამირულად".

ფრეე ღვებერი,ფრანგი იხფიროკობი

"...plus difficile de vivre qu'esclave, que la liberté est
application, effort perpétuel, contrôle rigoureux de soi,
sacrifice éventuel... elle est invitation à vivre courageu-
sément et, à l'ocasion, heroiquement".

Georges Lefebvre(1874-1959)

3 უ ბ ლ ო ნ ვ ი ს ზ ი ვ

გ ე ნ ი ო ს ი ლ ა პ ო ლ ი გ ი კ ვ ა

ა ნ უ

ღ ბ ს ლ ე ვ ე ს კ ი ლ ა რ უ ხ ე თ ი

"გენიოსი და პოლიტიკა" - ახეთ ხათაურს ვაძღვეთ ამ მენიშვნას იმიტომ, რომ - წავიკითხეთ რა უნდალ "ვარაღა-მი/1999 წ.,გვ.43,პარიზი/ გამოქვეყნებულ - "რომან-გრაველიძის" გენიოსის თ.მ.ღბსლევკის პოლიტიკური შეხედულება - ვაივითქეთ: "გენიოსობა, "გენიუს" /დათინურაღ: "მფარველი გონი", "შე- მოქმედი გონი" /"ყუღის მომგველი" თუ "პარტიკულიარაღაა?..

2.

მაგარი ვაღაპარაკოთ ჯერ თვით თ.მ.ღბსლევკი/1821-1881/ რუსეთისა ლა, საეროღ, პოლიტიკის შეხახბე:

- "არა, ნუ განხეოთ ჩვენს ხალხს იმის მიხედვით თუ რა არის იგი. განხა- ჯეთ იმით, თუ რისი მიღწევის სურვილი აქვს. მისი იღაღეღი კი ძლიერი ლა წმინღა ლა სწირღ მათ გაღაარჩინებს იგი ჭანჯვა-წამებანს ხაუკუნეთა მანძიღ- ბე; ისინი იმთავითვე შეერწყენენ მის ხუღს ლა ლააჯიღღევს იგი სამუღამოღ გულმრკვიღობითა ლა პაჭიონხებით, გულწრფეღობითა ლა ყოვეღმხრეღ განხნიღ გონებოთ ლა ყოვეღივე ეს მიმჭიღვეღღაღ, პარმოუნიღღაღა შეერთებუღი. ლა თუ ამასთან ერთაღ მვერი ჭუჭყია, რუსი აღამიანი ამისავან ყვეღაღ მუჭაღ თვი- თონ იღანჯება ლა ხეღრა, რომ ჭუჭყი ღრეღბითი ლა ჭეღაპირული ემპაკული მივ- ღენა, რომ გაიღღანჭეღა მხელი ლა უეჭვეღღა აკიაფღმა იღესემ მარაღიღი სინაოღე" /ღლიღრი, 1876, 51/

- "ღიახ, მვერი რამაღ მხეღერი ჩვენს ხალხში, მაგრამ თუ მიუთოთებო მახხე. ეს მახეობა ხაუკუნეთა ნაღეღია, იგი გაიწმინღება" . /ღლიღრი, 1877, 148/.

- "ღიახ, ჩვენი ღიადი ხალხი მხეღვით იყო აღჭრღიღი. მან ღახამიღღანვე, მთელი თავისი არხებობის თახი წღის მანძიღზე ისეთი ჭანჯვა გაღღაღანა, როგრინახ ვერ გაღღიღანღა ვერღ ერთი სხვა ხალხი. სხვა აღიღრეღღა ლა მიი- სპობღა, ჩვენი ხალხი კი მხოღღღ განამჭვიკვა ამ წამებამა..." /ღლიღრი, 1877, 147/.

- "რუსი ხალხი აღამიანური სიღამაღის იღეღაღი. აუციღღებღიღა ამ სიღამაღის, არისჭურაჭული ჭიპის ჩვენება. ძაღღუნებურაღ გრმნობ თანასწორობან; ცოფა სიხს მეღღღეღ იგრმნობთ, რომ იგი თქვენზე მაღღა ღგას" . /ღღბის წიღნავი, 358-359/.

- "კონსტანტინეპოლი აღმისავღერი სამყაროს ივენჭრია, ხოღღ აღმოსავღერი სამყაროს სუღიერი ივენჭრი ლა მეთაური რუსეთია" . /ღლიღრი, 1977, 383/.

- "არაღ რუსი ის, ვინღ საჭიროღ არ სთვღის კონსტანტინეპოლის ღაპყრობას" . /ღამოღღეღეღიღიღიღიღიღიღიღიღი, 558/.

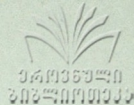
- "ღიწყება თუ არა ომი რუსეთთან ლა ევროპა პვეჭავს ღარღანღეღის სრეჭვს! ნუთუ მუღამ უნღა ვიყოთ ჩაკეჭიღი, ჭღვას უნახავაღ! კონსტანტინეპოლი ჩვენია, ჩვენი ლა სხვა არავისი...ღღელი რომ ავიღოთ იგი ერთხეღ ლა სამუღამოღ უნღა ღღვიპყროთ განახვეღელი ჭღვაზე" . /ღამოღღეღეღიღიღიღიღიღიღიღი, 576/

- "მარღღღღღღღღღღღის ღღღაღაღეღი - აი, ჩვენი ღღეღა, რისი ეღინია ევროპას. რუსეთი ღარჩეღა რუსეთში, მაგრამ ღღეღღღღეღა კონსტანტინეპოლს როგრინ მარღღ- მარღღღღღღღის მღვეღი" . /ღამოღღეღეღიღიღიღიღიღიღიღიღი, 547/.

- "რა აუციღღებღიღა ამიღის ღაპყრობა? რა უნღა ვავაკუთოთ იქ? აუციღღებღოღა იმამი მღღღამარეღობს, რომ რუსეთი არა მხოღღღ ევროპამი, არამეღ აზიამიღა. იმამი, რომ რუსი არა მხოღღღ ევროპიეღი, არამეღ აზიეღიღა. მუჭიღ, ჩვენი იმეღღა უმუჭესობა უფრო აზიამი შეიძღღება იყოს, ვიღრე ევროპამი. მუჭიღ, იქნება აზიღა მთავარი გამოსავალი ჩვენი მომავღისათვის!" /ღლიღრი, 1877, 539/.

- "რუსებს ხომ ავისჩრია სხოღღიღი მისიღა, ამიღის ცივიღიღება ლა იქ მმვიღღობის ღაყარება" . /ღღბის წიღნავი, 365/.

- "არ შეუღღღია კავშირობის ერთ მღიღე ნაწიღს მთელი ღანარჩენი კავშირობის მონებაღ გაღღაქეღეღა არა ლა მხოღღღ ამ ერთაღღრთი მიმინისათვის იქმეღობღა

ლეს უკვე მილიანად წარმართული ევროპის თოქმის ყველა სამოქალაქო დაწესებულება". /ლოიური, 1877, 495/.

- "ნეჯავი იღლეო თუ რა დრმა ხიმედელი აღძრა ჩემში ევროპამ..."

/წარითქმე, ლომი მორი, 388/.

- "არა, მენ არ იგი თუ როგორ ვმელვართ ჩვენ მათ. არა, ჩვენ ის ცივილიზაცია არა ვართ, ევროპა არა ურთ მათთვის, არა ვართ ევროპიელები, ვუმლიო ხელს, ვყარვათ... არა, ისინი წინასწარ გრძნიბენ იღებს, დამოუკიდებელ რუსულ იღეს და თუ ის ჩვენში ჯერაც არ გაჩენილა, მხოლოდ ვუხმამიღესა მიწა ამ იღეთო, მაგრამ ჩვენ არ გჯერა ამისი და ვიღინით. ისინი კი წინასწარ გრძნიბენ. ისინი უფრო გრძნიბენ, ვიდრე ჩვენ თვითონ, ინფლიტაციეცი, ესე იგი რუსი..."

/ვაშოქვეყანბელი ოსმლოვახი, 698/.

- "ნამდელი რუსისათვის ევროპა და ღაღი არიელი მოღგმის წილი ხეთოვე ძვირფასია, როგორც თვით რუსეთი, როგორც მშობლიური მიწა..."

/ლოიური, 1877, 469/.

- "ჩვენ ყოველთვის ვიოდეთ, გვახსოვდეს და დარწმუნებულნი ვიყოთ, რომ გაღამწყვეტ მხოლოდ ხაკიხებში თუკი რუსეთი მოიხურვეს თავისი სიჭყვის თქვამს ან თავისი მუხედელეების დამოუკიდებლად განხორციელებას შეხედვება მთელი ევროპის წინააღმდეგობას. ჩვენ ევროპაში არა გყავს და არახსოვს გვეყოლება მოკავშირე."

უკეთესი იქნებოდა ევროპა გაყოფილიყო ორ, გერძახულ და ყოველთა ხლავურ ძაღებად/ინგლისი განწე უნდა დარჩეს/. მაშინ ყველაფერი დამოუკიდებოდა და ორივე ძაღა შეხმდებოდა გვერდგვერდ ცხოვრებას, არ შეუძლია ხელს ურთმანეთს/ევროპა რუკის რადიკალური და სამოლო გაღაკუთება/. სხვა ევროპელი წერილფეხობა შეხმდებოდა განცხრომით ცხოვრებას თავისი პაფარ-პაფარად გიღლებში. მაგრამ პოლიტიკურად მხოლოდ ორი ძაღა იქნება."

/ლესლოვახი ვაშოქვეყანბელი, 575/.

- "არ შეუძლია კაფობრიობის ურთ ნაწილს მთელი დანარჩენი კავშირობის დამონება არა და ამ ურთად ურთ მიმზიო იქმნება ღლეს უკვე ხრულეშიო წარმართული ევროპის სამოქალაქო დაწესებულებები".

/თ.მ.ლესლოვახი:"აზრები, გამონათქვამები, აფორიზმები", რისულად/.

"ლესლოვახი, - წერს გ.მარჯანიშვილი, - ამ მცირე ხალხების აღსანიშნავად ხმარობს რუსულ სიჭყვას 'ნაროტკი'. ეს ნება ქართულად შეიძლება გაღმ-ვიფანოთ სიჭყვებით ხალხუნები, ხალხიკები, მაგრამ ამ შემთხვევაში იგი და-კარგავს იმ დამამცირებელ ინფონაციას, რომელიც აქვს ორიგინალურ ლექსებს". /ყურნალი "ვარაღა", პარიზი, 1949 წ., ნომ. 11, გვ.45/.

4.

თუ აღნიშნულ ამონაწერებს ლესლოვახის "მსოფლებლად" მივიჩნევთ, არის ის მაშინ "ყოვლის მიმცველი" თუ "პარტიკულიარული" გინი?..

5.

ბოგიერთები, /სამართლიანად! /ლესლოვახის აყენებენ ულიამ შექსპირის, რო-მელძაც "ღმერთის მემღე ყველაზე მუჭო შექმნა", გვერდით, აღნიშნავენ რა მის ღიჭრატურულ შემოქმედებაში "...ყველა მემღლულეობის გახხნას, რაც შეხამდებელს ხელს მანამდე უვნობ ღინამიკას მოქმედების წარმართვისა და ხულიერ ანადღიზის ხჭეროში, რაც ღრამაჭულად კაფახროფისაკენ მიიღვვის". /ბროკჰაუსი, ტ.5, 1968, გვ.58/. აქედან "რომან-ჭრაგელიების" ლერძინის, როგორი პრეფეროლიტული/პერმეხ-აფროლიტული/ არ უნდა იყოს ნება "რომან-ჭრაგელისა".

6.

მაგრამ ლესლოვახის "შემოქმედებითი გინი"/გენიოზობა/ გახცილად მხაჭურ-ელი გამოსახვის ხაზღერებს და გახდა "ყოვლის მიმცველი" თუ "პარტიკულიარული" "რუსული გინი", რაც იმპერიული რუსეთის "გინიდან" თუ უკუნერმიღან" გამომდინარეობს ღლესაც აფომურ და ინჭერნევის ეპოქაში?..

7.

გენიოზი, როგორც ხჩანს, გენიოზია ხიკეოლინა და სიმორღვის ხაზღერების გარღაღახვაში - უგულდებლყოფის რა ჩვენი გენიოზის მოთხს ხიძრძენს: "ბორი-ჭხა ხელია კეოღმან, არხება მიხი გრძელია".

ამდენად, - პაჭივს ვხეივთ რა არა მარჯო ღიხგოევიკის აღნიშნულ "შემქმქმ-
ღობი გინს" ხელოვნებაში, მხოლოდ შეკითხვებით ვკმაყოფილდებით "პოლიცეას"
/პოლიცეა, სახელმწიფო/ ღიხგოევიკისეულ განჭკრებაში, ვიმერებთ, თუ აქ მი-
ყვანილი ამონაწერების მის "ყოვლის მომველი" "მხოფლ-ხეღავს" ახახავს:

9.

შეკითხვა_1: ვითომ რუხის ხაღხი უნდა განიხაჯოს არა იმით თუ რა არის ის,
არამედ იმით თუ რის მიღწევის ხურვილი აქვს ძახს?..

შეკითხვა_2: თუ რუხი აღაძიანი ყველაზე უფრო იგანჯება "უმაკველი ჭუჭყით",
რაცომ არ ცელიღობს ამ "ბუღაპირული" ჭუჭყისაგან განწმენდას?.. ვითომ ამ გზით
შესაძლებელია იღესებე "მარადიული სინათლის" აკიფება თუ ახეთი რამ საერთოოდ
არსებობს?.. და რუხი ხაღხის ამ თვისებაზე არ უნდა მიუთითოს არარსული
ხაღხების შეიღებმა?..

შეკითხვა_3: თუ "რუხი ხაღხი აღაძიანური სიღაძაძის იღვლია", ხომ არ შევ-
ფოქო ამ გზით რახისხულ ჭაობში?.. და ნუთუ რუხი "...ჩვენზე მაღლა ღვახს"
რახობრევაღ?..

შეკითხვა_4: რაცომ არის რუხეთი "აღმოსავლური სამყაროს ხულიერი ცენფრი და
მეთაური რუხეთი?.." ვითომ იმიფომ, რომ მას ძრავალიცხოვანი შეიარაღებულნი
ძაღუბი გააჩნია?.. ძაღაღობა ვითომ ძაღაღობას არ იწვევს?.. სადაა მაშინ
"მარადიული სინათლე?.."

შეკითხვა_5: "კონსტანტინეპოლი ჩვენია, ჩვენი და ხხვა არავიხი..."
"ურთხელდა სამუღამოდ უნდა დავიპყროთ გახახველი ბღაბე", მაგრამ რის-
თვის?.. მარამადიღებლობის დახაღვაღ?.. ეს ხომ ჯვაროსნული იშების მუხი-
ვაა?..

შეკითხვა_6: ვითომ რუქის აკიხრია მხოფლიი მისია აზიის ცივილიზებისა?..
თუ შემრუნებოთ, აზიამ უნდა მოახლინოს რუხეთის ცივილიზება?.. ნუთუ ყოვლის
მომველი გინი "არ იცნობდა, ხხვას რომ თავი დაუანებოდ, ჩინეთის ხუთი-ახახ-
წლვან ცივილიზაციას?..

შეკითხვა_7: ვითომ დახავლეო ევროპას რუხეთი, რუხი ხაღხი სმელს?თუ რუხელი
იმპერიალიზმი?.. ვითომ უკეთესი იქნებოდა ევროპის ორ ნაწილად გაყეფა -
გერმანულ და სლავურ ნაწილებად?.. ვითომ ხხვა ევროპულ "წვირფეხათა" გუნდს
კეუთვის "თავისუფლება-თანახწრობა-ძობის" ქვეყანა - საფრანგეთიც კი?..

10.

მაგრამ გვეყეფა!.. აღნიშნული პახუებები დაძამირებელია "ყოვლის მომველი
გინისათვის", რაც ჩვენ არ გვხურს, რაღვან პარფიკულიარიზმის სახეღვრებაც
კი ვციღებოთ და, ღმერთო დაგვიფარე! - რახიმშიგ კი ვიჭრებოთ, რის საპა-
ხუოთ ვითომ ჩვენი გენიის - მოთახ-სიფყეები არ გამოღება "...ხეღმწიფეთა
ურთმანეთი არა სმულღს"?..

11.

ვითომ გენიისს არ მოეოხოვება ამგვარი "ყოვლის მომველი" გააზრება?..

კარო ინახარიძე
ღევილი, 1999 წლის 1 დეკემბერი

„მხოლოდ ის იმხახურებს როგორც თავისუფლებას, ისე ცხოვრებას,
ვინც მათ ყოველღღურად მოიპოვებს!“

იოჰან ვოლფგანგ ფონ გეთე

"Nur der verdient sich Freiheit wie das Leben,
Der täglich sie erobern muss!"

J.W.v. Goethe: "Faust"

საქართველოს პრეზიდენტის ელუარდ შევარდნაძის
ოფიციალური ვიზიტი გერმანიაში

საქართველოს პრეზიდენტი ელუარდ შევარდნაძე და მისი მეუღლე ნანული სამღლი-
ანი ოფიციალური ვიზიტით ეწვია გერმანიის ფედერაციულ რესპუბლიკას. ბერლინის
'ბელვიუს' სასახლეში გერმანიის პრეზიდენცმა - იოჰანეს რაუმ - სამხედრო სა-
ცივიციხეებით მიიღო საქართველოს პრეზიდენტი ელუარდ შევარდნაძე და მისი მეუღ-
ლე ნანული. 14 ოქტომბერს ვი, 'ბელვიუს' სასახლეში გაიმართა საქართველოს
პრეზიდენტის საპატივცემლო განცხადება, რომელზედაც სიხვედრით წარმოხტვეს გერ-
მანიის პრეზიდენცმა - იოჰანეს რაუმ და საქართველოს პრეზიდენცმა - ელუარდ
შევარდნაძემ.

ამ მოვლენას გერმანიის მასობრივი მედიუმები შესაბამისად გამოეხმაურა.

გერმანიის ფედერაციული რესპუბლიკის
პრეზიდენტის იოჰანეს რაუმს

სიტყვა

პრეზიდენტ ელუარდ შევარდნაძისა
და ქალბატონ ნანული შევარდნაძის
საპატივცემლოდ Bellevue-ს სასახლეში
გამართულ ვახშამზე 1999 წლის 14 ოქტომბერს

ბატონო პრეზიდენტო.

ღრმად პატივცემული ქალბატონი შევარდნაძე.
ქალბატონებო და ბატონებო.

მე და ჩემს მეუღლეს დიდად გეცხარება. მოგესალმობო
დღეს ხალაშის აქ ბერლინში.

თქენი სხელი, ბატონო პრეზიდენტო. ეპოქის ამ ისტო-
რიულ გარდატეხასთან არას და აქნება დაეხმარებულა.
რასაც ამ კვირებსა და თვეებში 10 წლის წინ, ბერლინის
ქუდას დანგრევა მოჰყვა და რამაც გერმანულ ხალხს

შევიდობიანად და თავისუფლად გაერთიანების საშუალება
მისცა. თქვენ, როგორც მამინდელი საბჭოთა კავშირის

საერთო საქმეთა მინისტრი, 2 . 4 - მოლაპარაკებათა
ინიციატორი და მნიშვნელოვანი მონაწილე ბრძან-
დებოდი.

მოკლენათა ხელის დინამიკის თქვენულ აღდგომას და
თქვენს პოლიტიკურ შორსმჭერტელობას ეუბალით მას.
რომ შუა და აღმოსავლეთ ევროპაში ჩასახულ თა-
ვისუფლებას, დემოკრატიას და სამართლებრივ სა-
ხელმწიფოებრიობას ადევნებ განხორციელების საშუალება
მიეცა.

თქვენი რწმენა, რომ "თეთი ყოველი ქვეყნის საქმეა" გადაწყვეტა "მიხსია, თუ რანაირად ხერხ ცხოვრება". მაშინდელი საბჭოთა კავშირის სავაჭრო პოლიტიკის რეკლამურ გარდაქმნას მოასწავებდა. აღრინდელი ბოჰოლანური სისტემის აღმოსაფხვნი ფრისის სტრატეგიული საყრდენის, გერმანიის დემოკრატიული რესპუბლიკის დათმობა რა თქმა უნდა არ იყო რაიმე თიხისთავად ცხადი გადაწყვეტილება. თქვენ იგი გაბედულად გაატარეთ ძლიერი შინაური პოლიტიკური წინადადებებითა მოუხდებოდ.

მოკლედ რომ ვთქვათ, თქვენი პოლიტიკური გამბედაობის გარეშე წარმოადგენელი აქნებოდა განსათავისუფლებული, მშვიდობიანი რეკლამები გერმანიის დემოკრატიული რესპუბლიკაზე და შუა აღმოსავლეთი ევროპაში, რკინის ფარდის მოხშობა და გერმანიის გაერთიანება.

ესა თქვენი წვლილი ისტორიულ გზავნიანზე. ჩვენ, გერმანელები ამას არასოდეს დავიწყებთ.

მეგობრობა, ალტაცება, პატივისცემა და მადლიერება კავშირებს გერმანიის ქართველ ხალხთანაც. ასევე თქვენი მოღვაწეობის შედეგია ისიც, რომ ჩვენი ორი ზღვი დღეს კვლავ მართლაც თავისუფალი, გულრიფვე და უშუალოდ ზედება ურთიერთს და წარხულიან აულებს კავშირს, რამდენადაც ქართველთა და გერმანელთა მჭიდრო და გულითად ურთიერთობას ხანგრძლივი, დიდი ურთიერთობისპატივი აღბეჭდილი ტრადიცია გაინა.

1817 წელს დაიწყო შებების ჩამოსახლება საქართველოში. ამ გერმანელთა შთამომავალი დღესაც არიან საქართველოში ეროვნული უმცირესობის სახით. ჩემზე განსაკუთრებით დიდი შთაბეჭდილება მოახდინა ამ რეგიონისთვის არსებული რეკონსტრუქციის ტოლერანტობა უმცირესობათაში. რამაც ამ წყნის თბილისის ცენტრში გერმანული ეკონომიკური კლუბის აღდგენა შეამართა.

მე-19 საუკუნის მეორე ნახევარში გერმანიის ახლავსრდა ქართველთა დღეა ნაკადმა მოაშურა ხსენებულად - ამ მრავალთა სახელით მე, შემდგომში თბილისის უნივერსიტეტის ერთ-ერთ დამაარსებელს ივანე ჯავახიშვილს მოიხსენიებ.

იმდროინდელ ქართველობას ყველაზე მეტად ბერლინი იზიდავდა. ამიტომ თქვა ქართველმა "ურის მამამ" ილია ქაქუცაძემ - თითონი მიღერისა და ჰანეს მთარგმნელმა. 1900 წელს, თავისი ყოფნისას ალტაცებულმა, რაც აქამომდე ენახე, ისიც საქმათა, რომ ქართველმა კაცმა თავისი თვით ღვთისებან დანიერულად ჩასთავიოხო, რა თქმა უნდა თვით მცირე ხაფუქვალს კი არ არსებობდა ამისთვის, რამდენადაც - როგორც ეს ერთ ვადმოცემაშია - ქართველებმა, რომლებიც სამყაროს დანაწილებისას ღმერთს თავდაპირველად რატომღაც დაეწყვიტა, სხვაურად ხაზითის ნაწილი მიიღეს. ხასლოვის დიდმა გონობამ, გერმანელები და ქართველები რომ განიცდიდნენ ურთიერთობაში, ჯერ კიდევ 1867 წელს თბილისში ჩრდილო გერმანიის კავშირის საკონსულოს გახსნა განასახრობდა. აქედან უწყობდა ხელს გერმანული კონსული თბილისში, გრაფი მულენბურგი. 1918 წელს დაფუძნებული ქართველი სახელმწიფოს, გერმანული

სამართლის მეორე აღიარების საქმეს. ბოლოს კი აღიარებდა 1920 წლის 25 ნოემბერს მოხდა - სხვათა შორის ქართველი ქართველი საელჩო ბერლინიში აქედან ხელდასმული ბრიუსელის 31-ში იყო მოთავსებული.

1992 წელს, საქართველოს მეორე დამოუკიდებლობის კვლავ მოპოვების შემდეგ, ეს დიდებული ტრადიცია გაგრძელდა. გერმანია იყო პირველი სახელმწიფო, რომელმაც დიპლომატიური ურთიერთობა დაამყარა დამოუკიდებელ საქართველოსთან.

ურთიერთობათა დიდი დინამიზმი არა მხოლოდ პოლიტიკურ სფეროში, არამედ აგრეთვე მრავალფეროვან საზოგადოებრივ კავშირებშიც იმდენ თავს მათგან მრავალი, ყოფილ გერმანიის დემოკრატიულ რესპუბლიკისთან არსებულ კონტაქტებს ვეყარება. ისინი შენარჩუნებულ ანდა გაფართოებულ აქნენ, როგორც შიგნით, თანამშრომლობა თბილისსა და იქნის უნივერსიტეტებს შორის, ქალაქ საარბრუკუნის პარტნიორობაც ცოცხალ დასრულებებს წინა ხანას ვანგუთვებდა. სამოცდაათის და ოთხმოცათხუთი წლებიდან მოყოლებული იგი ხელისშეწყობის ოსტატია და მეცნიერთა ამ ურთიერთაცვლის შინაგულყოფანს ხიდად იქცა, რის ნაყოფიც ჩვენ დღეს ვიქით.

ჩვენდა საბედნიეროდ კავშირები ჩვენი ორი ქვეყნის ადამიანთა შორის ფართოდ ვასცდა ინსტიტუციონალურული პარტნიორობის ჩარჩოებს. მადლობას მოვუხსენებ ყველა იმთა, ვინც ხშირად საკუთარი ინსტიტუციონალური, დიდი აქტიურობით ავითარებს კონტაქტებს გერმანიასა და საქართველოს შორის. კუპანტიარული დახმარების ვასწევად, კულტურულ დონისხივებითა ჩხატარებლად ამ ხანგრძლივო ვაცვლისათვის.

საქართველოსთან თავისი თანამშრომლობისას გერმანია გათრევაში მყოფ ადამიანთა დახმარებაზე, ვკონიძობს აღდგენისთვის საქართველოში წინაპრობების შექმნაზე მასხედლებს ყურადღებას, როგორცაა: ელექტროენერჯით მომარაგება, გერმანის დაცვა, შიწის პროცესება, სამართლებრივი კონსულტაცია, ჩვენი ხაერთი მისანია, გეუადგილო საქართველოსთვის იქნის ეროვნულ და მსოფლიო პარტნიორობთან კონსოლიდირებული თანამშრომლობის გზით სვლა. ვიმედოვნებ, რომ ასალი ხელშეკრულება ინსტიტუციონალური დაცვის შესახებ, საქართველოსთან თანამშრომლობის შემდგომი განვითარების სტაბილურ მსცეს გერმანულ ფორმებს.

ბატონო პრეზიდენტო, ჩვენი ქვეყნების ხაერთი მომავალი მხოლოდ ორმხრედ ურთიერთობათა ხეეროში როდეს ძვეს. თქვენი ხელმძღვანელობით საქართველო ვეროპსა, მასთან ერთად იმუნებს თავის მომავალს, თქვენი ქვეყნის მიღება ევროპის საბჭოში ამ წელს დიდი ნაბიჯია, რომელსაც გერმანიამ ვადამირით დაუჭირა მხარი.

ევროპისაკენ ვადიდვულ შემდგომ ნაბიჯს წარმოადგენს შთანხმება ევროეკონომიკისთან პარტნიორობისა და კონსერაციის შესახებ ხელშეკრულება პლატფორმის ქმნის საქართველოსა და ევროეკონომიკის შორის პოლიტიკური დიალოგისთვის და ხაზს უსვამს საქართველოსადმი მხარდაჭერას. მჯერა, რომ საქართველო იხვევს ინტენსიურად და კონსტრუქციულად გამოიყენებს

თქენი დიდი ძალისხმევით საქართველომ, რომელსაც ხაბტოთა კავშირის არსებობის დასრულების შემდეგ ანარქია და სამოქალაქო ომში ჩაირყევა ემუქრებოდა. დემოკრატიული კონსტიტუცია მიიღო. იქ ჩატარდა პარლამენტისა და პრეზიდენტის არჩევნები. თავდასხმებმა თქვენ ხსოცხლზე როდი შეგანანიო, როდი ავღლებინათ სული დამოუკიდებელი და დემოკრატიული საქართველოს თქვენულ მიზანზე. ის, რაც თქვენ საქართველოსათვის გააკეთეთ, ისევე შევა ისტორიაში, როგორც ის, რაც თქვენ გერმანიისათვის გააკეთეთ.

შე მინდა დღეს ხალხობს, თქვენ და საქართველოში მცხოვრები ყველა ადამიანი გაგაშენვით, რათა გააგრძელოთ დასახული გზით სვლა. მსურს დაგარწმუნოთ, რომ - მუდამ, ხადაც კი ეს შესაძლებელია - გერმანია დაეჭვმარებათ ამაში.

თავისუფალ, ერთიან და დემოკრატიულ საქართველოს, რომელშიც სხვადასხვა ეთნიკური ჯგუფების მშვიდობიანი თანაცხოვრება შესაძლებელი და რომელიც მეგობრობისა და პარტნიორობის საწყობებზე აგებს მუშაობას თვის მუშობლებთან. მნიშვნელოვანი წვლილის შეტანა ძალუქს არა მხოლოდ კავკასიის რეგიონის სტაბილურობის საქმეში, იგი შეიძლება საუცხოო მავალითიც ვახდეს მსგავს ხიტუაყიაში. მხოფლიოს სხვა მრავალი ქვეყნისათვის. ეს არა პარტო თქვენი, ჩვენი მიზანციაა.

შე მინდა ამ ქობით, ბატონო პრეზიდენტო, პირადად თქვენი, თქვენი ოჯახის, საქართველოსა და ჩვენი ორი ხალხის მეგობრობის სადღეგრძელო შეხება.

შთანძმების შესახებულობებს, როგორც ამას უკვე ევროპის ხაბტოში, ევროპის უმსრობებსა და თინამ-შრომლობის კონფერენციახა და ევრო-პაატლანტიკის

პარტნიორობის ხაბტოში აკეთებს.

საქართველოს აქტიუბა ამ სუეროგებში ნაწილი რომულ და ატლანტიკურ სტრუქტურებში საქართველოს ხულ უფრო ფართოდ ჩაბმს გზისა. ჩვენ, გერმანელები შემდგომ დაუქურთ მხარს თქვენს ქვეყნის ამ გზაზე. ვარდა ამხა საქართველომ კოსოვოს საერთაშორისო სამშვიდობო ძალებში ვარისკაცების წარგზავნიოთ და ევროპაში უმსრობებსა და თინამშრომლობის ორგანიზაციის კოსოვოს მიხაში მონწილეობით ვინჩენა. რომ იგი, თვის ეკონომიკურ ხინგლუთა მიუხედავად, მზადაა ვადარბოს საერთაშორისო ათოსანებო და რომ მის ამის ძალა შესწევს. ეს დიდ აღიარებას იმხხურებს.

თავის მხრო გერმანია აქტიუად მონწილეობს საქართველოს შინაური კონფლიქტების მულტლატურ-რასკურ დინეზე მოგვარების საქმეში. გერმანულ ვარისკაცთა დიდი კონტინენცია, აფხაზეთის კონფლიქტის შინაში დროებითი ზაეის პირობების დაცვისადმი ხამეთუაუყურად წარგზავნილ ვაეროს მიხაში. იბუ დროს ჩვენ, ისევე როგორც სხვები, მხარს უკურთ ვაერთიანებული ერების ორგანიზაციის გენერალურ მდივანსა და მის რწმუნებულს ამ კონფლიქტის ვადახატურლად მათი შუამავლობისა. ჩვენი აქტიუბა აღიარებაა საქართველოს ხუვერნიტეტისა და ტერიტორიული მთლიანობისა. რაც არ შეიძლება დისკუხის ხინეად იქცეს.

ბატონო პრეზიდენტო, თინამდროეე ისტორიაში არაეინ განახახიერებს გერმანულ-ქართულ ურთიერ. ობებს ისე, როგორც თქვენ, თქვენი, როგორც გერმანიისა და გერმანელთა მეგობარს ბუერი დამფახებელი ვეყო ჩვენში. ბერამ თქვენ მხოლოდ გერმანიის როდი მიეციო ბუერი. ვაცილებით მტკ თქვენ თქვენს საყოთარ ქვეყნის მიეციო.

TISCHREDE DES GEORGISCHEN PRÄSIDENTEN S.E. HERRN EDUARD SCHEWARDNADSE ANLÄSSLICH DES BANKETTS GEBEVEN VOM BUNDESPRÄSIDENTEN S.E. HERRN JOHANNES RAU VOM 14. OKTOBER 1999

Sehr geehrter Herr Präsident,
sehr verehrte Frau Christina Rau,
meine sehr verehrten Damen und Herren,

Gestern bin ich mit dem Bundesverdienstkreuz ausgezeichnet worden. Ich benutze diese Gelegenheit und möchte mich an den Präsidenten, an alle Bürger Ihres

Landes wenden und mich bei Ihnen für die hohe Anerkennung meiner Tätigkeit bedanken. Ich freue mich sehr und bin stolz darauf, daß ich diesen Orden eben in Deutschland bekommen habe. Dies ist der besondere Ausdruck dessen, daß das georgische Volk und auch ich persönlich Guist der Deutschen genießen, zum Teil wohl auch wegen meines bescheidenen Beitrags zur Wiedervereinigung.

Bald wird die ganze Welt den 10. Jahrestag des Falls der Berliner Mauer feiern. Aus gewissen, Ihnen wohlbekannten, Gründen bedeutet mir dieses Datum sehr viel. Ich möchte aber, daß Sie auch folgendes erfahren: eine tiefe Hochachtung für Deutschland bildete sich in mir schon damals heraus, als ich mir noch gar nicht vorstellen konnte, daß mir das Schicksal jemals eine Möglichkeit schenken würde, meinen bescheidenen Beitrag zur Wiedervereinigung der deutschen Nation zu leisten. Schon immer bewunderte ich das kulturelle Erbe Deutschlands, und nicht selten dachte ich - das muß ich gestehen -, wie arm die Welt ohne Kant und Goethe, ohne Bach und Beethoven, ohne Kepler und Leibniz doch wäre. Auch vom sprichwörtlichen deutschen Fleiß, deutscher Pünktlichkeit und Kreativität hatte ich viel gehört. In meiner Jugend erinnerte man sich noch an die deutschen Siedlungen in Georgien, in denen Menschen wollten, die durch ihre unermüdete Arbeit ihre Siedlungsgebiete zum Garten Eden machten. Der Krieg wurde auch für sie zu einer schrecklichen Tragödie. Wie einige kaukasische Völker, wurden auch sie nach Sibirien und Kasachstan verbannt. Ja, das Jahrhundert, von dem wir uns bald verabschieden werden, war eben - um es mild auszudrücken - ziemlich fern vom Ideal.

Und wenn zum Schluß die Menschheit doch die Hoffnung auf die bessere Zukunft gewann, geschah das nur, weil vor zehn Jahren die Berliner Mauer fiel. So sehr ich mir der Bedeutung dieses Ereignisses für die deutsche Nation bewußt bin, glaube ich um so stärker, daß es den Sieg der ganzen Menschheit über ihre eigenen Dämonen - Fanatismus, Paranoia, Habsucht und Machtgier - symbolisierte, welche einen großen Teil der Menschheitsgeschichte zur Hölle verwandelten. Der Fall der Mauer folgte dem intellektuellen Durchbruch, der in der Form des "Neuen Denkens" der bedeutendsten Revolution des 20. Jahrhunderts - der Auflösung der bipolaren Weltordnung - vorauskam. Diese neue Einstellung war eine Coproduktion der westlichen und östlichen Politiker, sie war das Ergebnis ihrer intensiven konstruktiven Kontakte. Wenn nicht dieser Durchbruch, wenn nicht der Wechsel des Konfrontationskurses, dann hätte heute die postnukleare Menschheit - der nach dem nuklearen Krieg noch existierende glückliche oder eben der unglückliche, Teil der Menschheit - mit ganz anderen Problemen zu tun gehabt. Ich übertreibe nicht - wir standen alle vor dem Abgrund des nuklearen Krieges.

Ich zähle mich zu den glücklichen Menschen, weil ich an diesen grandiosen Prozess teilnahm. Ich erinnere mich an die schlaflosen Nächte, die in den endlosen Diskussionen mit meinen westlichen, nämlich deutschen, Kollegen verliefen. Wir eilten, weil wir eine reale Kriegsgefahr sahen. Das Schicksal der Welt war gerade hier - im Zentrum Europas - am Entscheiden. Die Berliner Mauer war wie Verkörperung all jener Gegensätze, die der kalte Krieg gebar und die damals unüberwindbar zu sein schienen. Aber die Menschen, die in diesen schweren Prozess einbezogen waren, vereinte der Glaube, daß die Überwindung des Totalitarismus unumgänglich ist und daß die Menschheit eine Hoffnung auf die glückliche demokratische Zukunft haben darf. Das gab ihnen die Weisheit und den Mut, die weltanschauliche Kontroversen zu überwinden und den Weg der Verwirklichung der gemeinenschlichen Ideale gemeinsam aufzuschlagen.

Auch kann ich mich gut erinnern, welch umfangreiche Arbeit in Deutschland geleistet wurde, um die erzielten politischen Beschlüsse reibungslos zu realisieren, um die sowjetische Armee mit ihrer schweren Technik Deutschland als Freund und nicht als Feind verlassen zu lassen. Um dieses edle Ziel zu erreichen, wurden Milliarden DM ausgegeben, und darüber gab es in Ihrem Lande einen gesellschaftlichen und parteipolitischen Konsens.

Die Wiedervereinigung Deutschlands hat bei der Entstehung des unabhängigen Georgiens, meiner Heimat und bei seiner Entwicklung auf dem Weg zu Demokratie maßgebliche Rolle gespielt. Als ich nach Gottes Willen im März 1992 in meine Heimat zurückkam, herrschte im Lande der Bürgerkrieg, ethnische Konfrontation, Energiekrise und Widerstreit zwischen den kriminellen Clans. Die Wirtschaft lag zu Boden und die Bevölkerung verbrachte die Nächte in den Schlangen fürs Brot. Der frühere Vizekanzler und Bundesaußenminister Herr Hans-Dietrich Genscher war der erste Gast, der damals das vor dem Abgrund stehende Georgien besuchte. Er teilte uns die Entscheidung der Europäischen Union bezüglich der Kreditbereitstellung für Georgien in Höhe von 70 Mio Dollar mit. Es war wie ein Sauerstoff, der uns dazu verhalf, Atem zu holen und uns vor dem endgültigen Untergang rettete.

So haben wir den Aufbau des neuen demokratischen Georgiens begonnen und auf diesem dornigen Weg die Aufmerksamkeit und den Beistand des deutschen Volkes, dessen Führung ständig gespürt und spüren heute auch. Der Fortschritt georgischer Wirtschaft, insbesondere der Energetik und der Landwirtschaft ist eben durch die deutsche Unterstützung bedingt worden. Aber außerdem ist der von den deutschen Experten geleistete Beitrag zur Schaffung und Entwicklung der modernen Gesetzgebung und der demokratischen Institutionen hoch zu schätzen. Heute sind wir stolz darauf, durch die Bemühung unseres Volkes und unserer Freunde die Schaffung eines fruchtbaren Bodens erreicht zu haben, infolgedessen die Entstehung eines neuen demokratischen Staates, der in vielen Parametern den hohen Standards der zivilisierten Welt entspricht, möglich geworden ist. Wir sind stolz darauf, daß Georgien sich den strengen Forderungen internationaler Organisationen gewachsen gezeigt hat. Als Bestätigung dafür wäre genug zu erwähnen, daß im Laufe der letzten paar Monate Georgien solchen maßgebenden internationalen Organisationen wie Europarat und Welthandelsorganisation beigetreten ist.

Ich möchte Ihnen gern mitteilen, daß ich mit meinen gestrigen Gesprächen mit dem heutigen Gastgeber Bundespräsidenten Herrn Dr. Johannes Rau und Bundeskanzler Herrn Herr Gerhard Schröder sehr zufrieden bin. Nach diesen Gesprächen bin ich überzeugt, daß die Beziehungen zwischen unseren Ländern dynamisch werden.

Erwähnenswert ist m. E. auch der Tread, wonach auf Georgien sowie auf die ganze kaukasische Region immer mehr Aufmerksamkeit seitens der Weltgemeinschaft gelenkt wird. Es geht darum, daß der Zusammenbruch des sowjetischen Imperiums und das Verschwinden der früher unüberwindbaren Hürden auf dem euroasiatischen Kontinent neue geopolitische Realien zur Folge hatten, wodurch die Wiederherstellung der im Altertum Seidenstraße genannte Kommunikationsarterie wieder aktuell geworden ist. Diese Arterie hat jahrhundertlang nicht nur die Beförderung der Frachtgüter ermöglicht, sondern sie hat auch die Diffusion der Kulturen und die Ausbreitung neuer Ideen beeinflusst. Die mit der modernen Infrastruktur ausgestattete neue Seidenstraße, an der Kaukasien bzw. Georgien eine der Schlüsselpositionen besitzen, wird zur Integration der Völker grenzlosen Eurasiens und zur Schaffung des künftigen einheitlichen Weltanschauungsraums von Japan bis hin zum westlichen Rand der euroatlantischen Zivilisation wesentlich beitragen. Georgien gehört zu den Initiatoren dieser Idee. Heute hat die Aufführung der deutschen Übersetzung meines zu diesem Thema geschriebenen Buches bei der DGAP stattgefunden. In diesem Buch habe ich versucht, auf all die Tugenden einzugehen, die die Völker unseres Kontinents von der erneuerten euroasiatischen Magistrale erwarten können.

Es ist völlig klar, daß die Verwirklichung dieses und der anderen im planetarischen Sinne maßgeblichen Projekte vor allem des Friedens und der Stabilität auf dem Kontinent bedürfen. In dieser Hinsicht ist die heutige Lage bestimmt nicht günstig. In Kaukasien, geschweige denn in den anderen Regionen der Welt sind die Zeugen vieler unregelmäßiger Konflikte. Und nicht nur das: Im Nordkaukasien, der einen untrennbaren Teil des gesamtkaukasischen Organismus stellt, wird heute Blut vergossen und zehntausende von Flüchtlingen verlassen ihre Häuser. Meine Heimat Georgien bleibt immer noch geteilt und 300.000 Vertriebene aus Abchasien warten auf die Zeit, als die Gerechtigkeit wiederhergestellt und die Rückkehr für jeden Einzelnen gewährleistet wird. Zu seiner Zeit habe ich eine große Freude wegen der deutschen Wiedervereinigung empfunden, aber ich glaube, Sie werden sich nicht wundern, wenn ich wegen der Wiedervereinigung meiner Heimat eine hundertfach so große Freude empfinden würde. In dieser Richtung unterstützt uns Deutschland aktiv als Mitglied der Gruppe von Freunden des UNO-Generalsekretärs.

Wir freuen uns über die wachsende Rolle Deutschlands auf dem internationalen Parket und halten an der Meinung fest, daß gerechnet Deutschland die Funktion eines der Garanten für die Stabilität auf dem euroasiatischen Kontinent übernehmen kann. Vielleicht läßt sich das Wort klingen Georgiens nicht besonders gut vernehmen, aber ich habe von vielen hohen Tribunen schon erklärt, daß ich die ständige Mitgliedschaft Deutschlands im UNO-Sicherheitsrat für unbedingt nötig

halte. Dazu möchte ich hinzufügen, dieses oberste Organ der internationalen Hierarchie, das von der eigenen Satzung zur Herstellung und Wahrung einer gerechten Ordnung verpflichtet ist, wird nichts umsetzen können, solange es nicht den heutigen Forderungen gemäß reformiert wird, was vor allen Dingen auch die ständige Mitgliedschaft Ihres großen Landes beinhaltet.

Meine Damen und Herren, ich habe mit dem Ausdruck meiner Hochachtung und meines Respekts vor dem kulturellen Erbe Ihrer Nation angefangen. Glauben Sie mir, diese Gefühle teilen viele und viele meiner Landsleute. Als am Ende des Zweiten Weltkriegs bis 120.000 Bücher aus den Bibliotheken der Deutschen,

darunter auch wertvolle alte Folianten, in Georgien eingeführt wurden, haben einfache georgische Menschen diese geistige Schatzkammer der deutschen Nation mit großer Sorgfalt gepflegt und aufbewahrt. Vor ein paar Jahren haben wir diesen Schatz dem deutschen Volk zurückgegeben. Ich will es niemandem aufzwingen, aber ich würde auch anderen raten, genauso zu handeln. Ein neues Jahrtausend bricht an. Die Welt muß lernen, den neuen Verhältnissen entsprechend zu leben.

Und nun erlauben Sie mir bitte, dem großen deutschen Volke, seinem Präsidenten und Frau Christina Rau weiteres Gedeihen vom ganzen Herzen zu wünschen.

Georgiens Staatschef Eduard Schewardnadse mit seiner Frau Nanuli vor dem Berliner Schloss Bellevue

FOTO: REUTERS

Schewardnadse zu Besuch im Schloss Bellevue

Berlin - Georgiens Präsident Eduard Schewardnadse ist gestern zu einem dreitägigen Staatsbesuch mit seiner Frau Nanuli in Berlin eingetroffen. Im Schloss Bellevue wurde Schewardnadse von Bundespräsident Johannes Rau mit militärischen Ehren empfangen.

Rau würdigte die Rolle des ehemaligen sowjetischen Außenministers bei der Vereinigung Deutschlands: „Wie kaum ein anderer hat er geholfen, dass die Mauer gefallen ist“, sagte der Bundespräsident. Schewardnadse äußerte mit Blick auf den Mauerfall am 9. November

1989: „Das musste geschehen.“ Er habe dazu einen „bescheidenen Beitrag“ geleistet.

Nach einem Gang durch das Brandenburger Tor traf der georgische Staatspräsident am Abend mit Bundeskanzler Gerhard Schröder zusammen. DW

GESCHÄTZTER GAST. Eduard Schewardnadse am Wahrzeichen der Einheit. Foto: rtr

Reformer

Das weiße Haar ist schütter geworden. Sein Gang wirkt schwerfälliger als früher. Doch der persönliche Charme, der ihn sofort sympathisch machte, als er 1985 zum ersten Mal die Bühne der internationalen Politik betrat, ist Eduard Schewardnadse trotz schwerster Prüfungen in den vergangenen Jahren nicht abhanden gekommen. Es war eine Sensation, als der elegante, bis dahin kaum bekannte Georgier am 2. Juli 1985 zum Außenminister der Sowjetunion ernannt wurde und wenig später die erste Reise zu einem KSZE-Außenministertreffen in Helsinki antrat. Sein Vorgänger, der grimmige Andrej Gromyko, hatte dieses Amt achtundzwanzig Jahre lang ausgeübt und war zu einer Art „Prototyp“ des Kalten Krieges geworden. Nun plötzlich hatte die sowjetische Außenpolitik nicht nur ein neues, freundliches Gesicht bekommen, sondern, wie sich bald herausstellen sollte, einen neuen Kopf.

Obwohl Schewardnadse über keinerlei einschlägige Erfahrungen verfügte, gelang es ihm in kürzester Zeit, das Ministerium am Smolensker Platz zu reformieren, die alte, vom „Klassenkampf“ geprägte Ideologie für obsolet zu erklären und eine neue, auf den Dialog mit dem Westen aus-

gerichtete Außenpolitik durchzusetzen, die schon bald als „Neues Denken“ bekannt wurde. Die Überwindung des Ost-West-Gegensatzes, die umfassenden Abrüstungsvereinbarungen Ende der achtziger Jahre und die Befreiung Mittel- und Osteuropas vom Joch des Kommunismus sind kaum weniger sein Verdienst als das seines Förderers Gorbatschow, der dafür mit dem Friedensnobelpreis ausgezeichnet wurde. Wenn die Regierung des vereinten Deutschland jetzt, zehn Jahre nach dem Fall der Mauer, dem Präsidenten der Republik Georgien in der Hauptstadt Berlin einen würdigen Staatsbesuch bereitet und sich seiner mit Dankbarkeit erinnert, ist das mehr als angemessen.

Wie kein anderer wurde der Außenminister noch während seiner Amtszeit von den Gegnern des systemverändernden Wandels während der Ara Gorbatschow zum Sündenbock dafür gemacht, dass die Sowjetunion ihre Eroberungen in Mittel- und Osteuropa gleichsam kampflös preisgegeben hatte. Als er sich von dem immer taktierenden Gorbatschow gegen solche Angriffe nicht mehr in Schutz genommen sah, erklärte er im Dezember 1990 in einer dramatischen Rede vor dem Kongress der Volksdeputierten seinen Rücktritt.

Demokraten und Reformer seien auf dem Rückzug, warnte Schewardnadse, „und eine Diktatur kommt“. Dennoch sei er davon überzeugt, dass Freiheit und Demokratie die Zukunft gehöre.

In seiner Heimat Georgien, wo der am 28. Januar 1928 in Mamti geborene Schewardnadse seit seinem achtzehnten Lebensjahr für die Kommunistische Partei tätig gewesen war und es bis zum Ersten Sekretär der KPdSU (1972-1985) gebracht hatte, konnte nach der Unabhängigkeit allerdings von Freiheit und Demokratie kaum die Rede sein. Nach einem Putsch gegen den ersten Präsidenten Gamsachurdia Anfang 1992 übernahm er dort wieder die Macht und wurde 1995 mit 74 Prozent der Stimmen zum Präsidenten gewählt. Seither kann die junge Kaukasus-Republik beachtliche Fortschritte beim Aufbau demokratischer Institutionen und der Durchsetzung wirtschaftlicher Reformen vorweisen. Aber bis heute hat der Präsident keine Kontrolle über die Krisenregionen Abchasien und Südossetien. Und wie durch ein Wunder ist Schewardnadse zwei Attentaten 1995 und 1998 unverletzt entkommen.

HORST BACIA

Frankfurter Allgemeine
ZEITUNG FÜR DEUTSCHLAND

Donnerstag, 14. Oktober 1999, Nr. 239

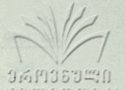
გაგრა

განა ურჯულებია
და ურჯულო ვინმე წარმართმა,
ჩრდილმან ჩრდილოსმან
ჩვენი გზები ისე წარმართა,
გაგრაში ზღვაში ვერ ჩაღის მზე,
ზღვა წაგვართვეს და
ეშინია მზეც არ წაგვართვან!

12.02.1996

აღუქხანდრე მენგელია

საქართველოს პრეზიდენტის ელუარდ შევარდნაძისა და მისი მეუღლის ნანულის სახეიმი მიღებისას გერმანიის პრეზიდენტის იოჰანეს რაუხა და მისი მეუღლის ქრისტინანეს მიერ ბერლინის ბელვიუს სასახლეში, გერმანიის ბანკის აღმოსავლეთ ევროპისა და ცენტრალური აზიის განყოფილების ვიცეპრეზიდენტმა პეტერ პულმა გადმოგვცა საქართველოს ეკონომიკური მდგომარეობის დეტალური შეფასება გერმანიის ბანკის კვლევამკვიბის განყოფილების მიერ, რომელსაც აქვე ვაქვეყნებთ:

Georgien: Aufschwung durch Öl-Transit?

- **Bedingt durch die Rußland-Krise brach das kräftige Wirtschaftswachstum 1998 von 11% gg. Vj. auf nur noch 2,9% ein. Im 1.Hj. 1999 schrumpfte die georgische Wirtschaft, ab dem 2.Hj. rechnen wir aber wieder mit Wachstum.**
- **Die Geldpolitik blieb trotz der Krise stabilitätsorientiert. Der Lari (GEL) mußte 1998 dennoch im Gefolge der Rubel-Schwäche deutlich abgewertet werden. Seit Anfang 1999 wertet er wieder auf. Trotz fallender Steuer- und Zolleinnahmen konnte das Budgetdefizit 1998 bei etwa 2% des BIP gehalten werden.**
- **Perspektivisch könnte Georgien erheblich vom Transit von Energieträgern und sonstigen Rohstoffen aus dem kaspischen Raum nach Europa und vom Tourismus (mildes Klima am Schwarzen Meer, Vielfalt der Landschaft) profitieren. Voraussetzung zur Entwicklung der Wachstumspotentiale ist Frieden im Land und in der Region sowie der Zufluß ausländischen Kapitals.**

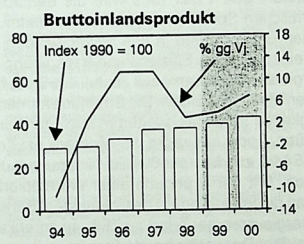
Aufschwung schon Ende 1999?

Das seit 1995 positive Wirtschaftswachstum konnte auch 1998 aufrecht erhalten werden, reduzierte sich aber von über 11% gg. Vj. 1996 und 1997 auf nur noch 2,9%. Die Industrieproduktion brach 1998 um 2,3% ein, die landwirtschaftliche Produktion um 10%. Der Hauptgrund: Die Krise des wichtigsten Außenhandelspartners Rußland. Der negative Trend setzte sich im 1.Hj. 1999 zunächst fort. Die Industrieproduktion fiel um 3,7% gg. Vj. Auf der niedrigen Basis des Vorjahres wird es im 2.Hj. 1999 aber fast zwangsläufig zu Wachstum kommen. Auch die Stabilisierung der Lage in Rußland wird sich positiv auf Georgien auswirken.

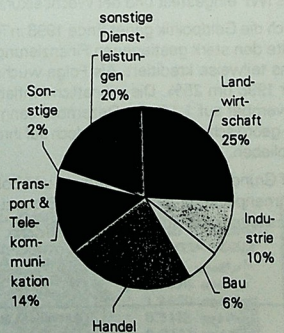
Nachhaltiges Wachstum ist allerdings nur in Verbindung mit einem stetigen Zufluß ausländischer Investitionen zu erwarten. Hoffnungen knüpfen sich an die touristischen Potentiale des Landes, die einmal erschlossen werden könnten, aber vor allem an den Transit von Energieträgern und sonstigen Rohstoffen aus dem Kaspischen Meer ans Schwarze Meer oder in die Türkei, bzw. an den Ausbau der dazu benötigten Transport-Infrastruktur. Durch eine Anfang 1999 fertiggestellte erste Ölpipeline von Baku am Kaspischen Meer nach Supsa am Schwarzen Meer fließen bereits 5-6 Mio. Tonnen Öl pro Jahr: das sogenannte "early oil" aus Azerbaidschan. Im Jahr 2000 soll mit dem Bau einer USD 2-3 Mrd. teuren und 2000 km langen Gaspipeline von Turkmenistan durch Georgien in die Türkei begonnen werden. Im Rahmen der von der EU finanzierten Programme TRACECA und INOGATE, mit denen "Euro-Asiatische-Transportkorridore" ausgebaut werden sollen, wird in Georgien bereits an konkreten Projekten gearbeitet. Grundsätzlich sind auch im Energiesektor Wachstumspotentiale zu erkennen. Nach georgischen Berechnungen könnten aus Wasserkraft bis zu 130 Mrd. KW/St. Energie erzeugt werden (in Deutschland 1997: 19,6 Mrd. KW/St.). Das für die Erschließung des Potentials des gesamten Energiesektors notwendige Investitionsvolumen wird allerdings auf USD 1 Mrd. geschätzt.

Credit rating

Standard & Poor's	NR
Moody's	NR

BIP Entstehung (1998)

West-Handel wächst

Durch den Wertverfall des Rubels stiegen die georgischen Importe aus Rußland Ende 1998 stark an. Dem Druck auf den Lari stellte sich die georgische Nationalbank zunächst mit dem Verkauf von Devisenreserven entgegen, war zuletzt aber doch gezwungen, eine Lari-Abwertung um 30% zuzulassen. Trotz dieser Maßnahme wuchsen die Einfuhren im Gesamtjahr 1998 um 13% auf USD 1,1 Mrd. und die Ausfuhren schrumpften um 16% auf USD 190 Mio. Der Exportanteil von Rußland dürfte auch 1998 noch bei 25% gelegen haben. Der Anteil der USA und Deutschlands am gesamten Außenhandel war 1998 auf 11% bzw. 9% gestiegen.

Fortschritte bei Strukturreformen

In der GUS beansprucht Georgien bei den Strukturreformen eine Vorreiterrolle. Tatsächlich sind in den letzten Jahren mehr als 500 neue Gesetze verabschiedet worden. Einer im Mai 1999 abgeschlossenen Reform des Gerichtssystems kommt vor dem Hintergrund der verbreiteten Korruption im Land besondere Bedeutung zu: Richter werden nach Qualifikationsprüfung für 10 Jahre in den Staatsdienst übernommen; ihr Gehalt soll zunächst auf 500 Lari, später auf 1000 Lari (Durchschnittslohn 1998: GEL 60) erhöht werden. Eine alternative Lösung wurde für die korruptionsberühmte und ineffiziente Zollbehörde gefunden: Seit 1 Juli 1999 wird die Behörde zunächst für 3 Jahre von britischen Spezialisten geleitet. Im ersten Jahr sollen die Zolleinnahmen um 50% und in den nachfolgenden 2 Jahren um weitere 20% steigen. Um die Effizienz und Transparenz des Handels mit Elektroenergie zu verbessern, soll ab Juli 1999 ein freier Energiemarkt in Georgien etabliert werden. Die Strukturreformen werden, trotz aller Schwierigkeiten im Detail, weiterhin auch durch internationale Kredite unterstützt. Ende Juni sagte die Weltbank ein Kreditpaket in Höhe von USD 115 Mio. zu, darunter 60 Mio. für Struktur- und 13,5 Mio. für Justizreformen. Mit der Gründung einer Wertpapierbörse im August 1999 will man die Privatisierung beschleunigen. Bereits 1998 konnte der Elektroenergieversorger Telasi zu 75% an amerikanische Investoren verkauft werden. Der verbleibende Staatsanteil von 20% soll noch 1999 veräußert werden.

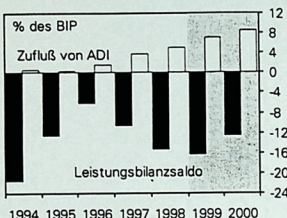
Geld- und Fiskalpolitik nach der Rußland-Krise

1998 blieb auch der seit 1996 stabile Wechselkurs des Lari nicht von den Folgen der Rußland-Krise verschont. Nach der Abwertung des RUR stieg die Nachfrage nach USD im vierten Quartal 1998 stark an. Durch Stützungskäufe dürfte die georgische Nationalbank mit etwa USD 50 Mio. einen guten Teil ihrer Devisenreserven verloren haben, bevor Anfang Dezember 1998 der Verkauf von Hartwährung auf Empfehlung des IWF eingestellt und der Wechselkurs freigegeben wurde.

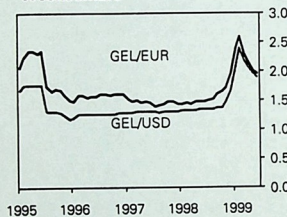
Auch die Geldpolitik geriet Ende 1998 in Turbulenzen. Die Nationalbank hatte den stark gestiegenen Finanzierungsbedarf des Finanzministeriums teilweise kreditiert. Als Folge wuchs die Geldmenge im Dezember 1998 um 25%. Die monatliche Inflationsrate schnellte bereits im November auf 1,1%, im Dezember dann auf 12,1%. Grundsätzlich ist die georgische Nationalbank jedoch auf ihrem stabilitätsorientierten Kurs geblieben.

Auf Grund der niedrigeren Steuer- und Zolleinnahmen konnten die Einnahmenpläne für das Budget 1998 nur zu 84% realisiert werden. Das Haushaltsdefizit stieg auf GEL 138 Mio. oder umgerechnet USD 100

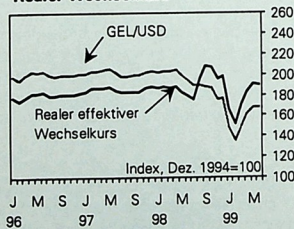
Leistungsbilanzdefizit & Zufluß von ausländischen Direktinvestitionen

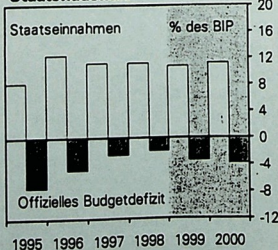
Wechselkurs

Realer Wechselkurs

Staatshaushalt

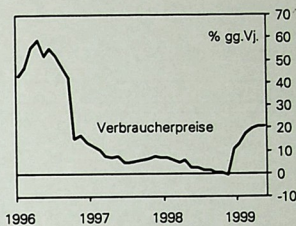

Mio. Die Summe mußte zum größten Teil durch Kredite der Nationalbank finanziert werden (Q1-Q3 1998: 87%). Zwar emittierte das Finanzministerium 1998 im Inland dreimonatige Schatzwechsel in Höhe von GEL 41,7 Mio. (USD 30,2 Mio.), mußte aber ab September den Verkauf dieser Treasury-Bills einstellen, nachdem das Angebot trotz eines Zinsniveaus von zuletzt 39% p.a. (16. September) kaum mehr Nachfrage fand. Mitte 1998 lag der Marktanteil von Ausländern bei etwa 30%, sank aber im 3.Q. fast auf null.

Die Einführung einer Einzelverbrauchsteuer auf Tabakwaren und Alkoholgetränke im Frühjahr 1999 wird im laufenden Jahr die Steuereinnahmen stabilisieren. Immerhin beliefen sich die Steuern allein auf importierte Zigaretten im 1.Hj. 1999 auf GEL 30 Mio. 1998 betrug die gesamten Budgeteinnahmen aus dem Zigarettenhandel nur GEL 16 Mio. Die Budgeteinnahmen lagen im 1.Hj. 1999 bei 90% der geplanten Größe. Die Privatisierungseinnahmen beliefen sich auf lediglich 3% des BIP. Das Budgetdefizit sollte ursprünglich zum Teil durch Schatzwechsel finanziert werden (GEL 9,1 Mio.). Bisher mußte man aber wegen unverändert ungünstiger Marktbedingungen darauf verzichten. Voraussetzung für weitere Kredithilfen des IWF ist deshalb neben der Erhöhung der Steuereinnahmen auch eine moderate Senkung der Budgetausgaben um GEL 15 Mio. (auf GEL 1,216 Mrd.). 1998 war ein Rückstand an staatlichen Lohnzahlungen und Sozialtransfers in Höhe von GEL 80 Mio. entstanden. Im Juli und August 1999 plant die georgische Regierung, diese Schulden zu begleichen.

Inflationsrate

Ausblick: Interessenausgleich als Voraussetzung für politische Stabilität

Vor dem Hintergrund der historischen Entwicklung Georgiens wird deutlich, daß nur eine ausbalancierte Außen- und Innenpolitik der kleinen Kaukasus-Republik Stabilität bringen kann. Georgien wurde schon immer von inneren politischen Spannungen heimgesucht – die gewalttätigen Auseinandersetzungen zwischen den Anhängern des jetzigen Präsidenten Schewardnadse und seinem Vorgänger Gamsachurdia sind dafür nur ein Beispiel aus jüngster Zeit. Schwächephasen Georgiens haben seine Nachbarstaaten wiederholt zum Ausbau ihres Einflusses auf das Land ausnützen können. Immer wieder wird in den letzten Jahren in Tiflis der Vorwurf erhoben, daß radikale Kräfte in Rußland die innenpolitischen und ethnischen Konflikte in Georgien nutzen, um eigene Interessen zu verfolgen. Zwar hat sich die georgische Regierung außenpolitisch für den Westen entschieden und strebt offiziell sogar die NATO-Mitgliedschaft an. Sie lehnt aber die von der nationalistischen Opposition vertretene schnellere Entfernung von Rußland ab und bemüht sich um einen gewissen Interessenausgleich. Die Aufnahme Georgiens in den Europarat im 2.Q. 1999 ist ein Beleg dafür, daß man auch im Westen dem Land Interesse entgegenbringt, dessen geographische Lage als potentielles Transit-Land sein international erfahrener Präsident als Trumpfkarte nutzen kann. Ein Beitritt zur WTO könnte noch im Jahr 1999 stattfinden.

Ethnische Spannungen

Die georgische Bevölkerung besteht zu 30% aus ethnischen Minderheiten, darunter ca. 1,8% Abchasen. Das Volk besiedelt den nordwestlichen Teil des Landes und unterscheidet sich sowohl kulturell als auch religiös von den christlichen Georgiern. Die Abchasen verfügten immer über eine gewisse autonome Stellung im Kaukasus. Zum Zeitpunkt des Verfalls der UdSSR war die Abchasische Autonome Republik ein integraler Bestandteil Georgiens. Verstärkt durch russische Unterstützung nahm 1991/1992 das Streben der Abchasen nach mehr Autonomie bewaffneten Charakter an. Die in 1993 verschärften militärischen Auseinandersetzungen zwischen den Regierungstruppen und abchasischen Kräften konnten 1994 durch den Einzug russischer „Friedenstruppen“ gestoppt werden. Die endgültige Lösung des Konflikts erhofft sich Georgien von einer engeren Zusammenarbeit mit der NATO.

Die im November 1999 bevorstehenden Parlamentswahlen werden Weichen für die Präsidentschaftswahlen im April 2000 stellen. Aus heutiger Sicht ist eine Wiederwahl Schewardnadses wahrscheinlich, auch wenn die angespannte soziale Lage des größten Teils der Bevölkerung den Oppositionsparteien Auftrieb verschafft.

Vitali Davidov

დარისკერსი

საბჭოთავო რეპუბლიკის დაშლის შემდეგ საქართველოში დაარსებული პარტიების სია

გერეანა	საქართველო	3.113	დარი
გერეანა	საქართველო	1.0436	დარი
აშშ	საქართველო	1.9450	დარი
ურბანელი	ურბანელი	0.3112	დარი
ევრო	საქართველო	2.0411	დარი

Basisindikatoren (1997)	Bevölkerung: 5,4 Mio. (+ 0% gg. Vj.)
	Exportsstruktur: Metalle 22%, Lebensmittel 21%, Chemie 11%
Ford. von BIZ-Banken: USD 32 Mio. (12/98)	Exportausrichtung: Rußland 27%, Türkei 20%, Aserbaidschan 10%

Wichtige Wirtschaftsindikatoren		1995	1996	1997	1998S	1999P	2000P
BIP, nominal	Mrd. USD	2.4	3.6	5.0	4.9	4.3	4.7
BIP-Wachstum, real	% gg. Vj.	2.4	11.4	11.3	2.9	3.9	7.0
BIP pro Kopf	USD	453	673	923	920	804	878
Industrieproduktion	% gg. Vj.	-9.6	7.0	8.1	-2.3	1.0	5.0
Landwirtschaftliche Prod.	% gg. Vj.	17.6	5.1	7.1	-10.0	1.0	3.0
Transport und Telekomm.	% gg. Vj.	15.8	0.4	29.7	11.0	5.0	10.0
Verbraucherpreise	% Dez.-Dez.	57.4	13.8	7.2	10.6	13.6	6.5
	gg. Vj.	162.7	39.3	7.2	3.5	20.7	8.0

Exporte	Mrd. USD	0.3	0.4	0.2	0.2	0.2	0.3
	% gg. Vj.	-24.0	28.6	-39.0	-16.0	5.0	25.0
Importe	Mrd. USD	0.7	0.7	0.9	1.1	1.1	1.2
	% gg. Vj.	-4.6	-3.6	36.0	13.0	5.0	9.0
Leistungsbilanz	Mrd. USD	-0.3	-0.2	-0.5	-0.8	-0.7	-0.6
	% des BIP	-12.5	-6.2	-10.1	-15.7	-16.2	-12.7
Ausl. Direktinvest. (netto)	USD bn	0.0	0.1	0.2	0.3	0.3	0.4
Devisenreserven	Mrd. USD	0.2	0.2	0.2	0.1	0.2	0.3
Importdeckung	Monate	2.7	2.8	1.7	1.5	1.8	2.1
Auslandsverschuldung	Mrd. USD	1.2	1.4	1.5	1.7	1.8	2.0
	% des BIP	50.0	38.1	31.1	33.5	41.6	42.2
Auslandsschuldendienst	% Exporte	27.4	24.5	20.2	21.6	24.0	22.0

Haushaltssaldo	% des BIP	-7.0	-5.0	-2.6	-2.0	-3.4	-3.8
Geldmenge (M2)	% Dez.-Dez.	170.2	39.3	35.4	-11.5	7.2	10.7
	% des BIP	5.0	4.8	4.6	3.8	3.3	3.1
Devisenreserven	% M2	116.5	92.8	77.1	81.2	142.9	181.5

Finanzmarktindikatoren		1995	1996	1997	1998	1999	3M	6M	12M
						27. Juli	Okt	Jan	Jul
Wechselkurs	GEL/USD Dez.	1.17	1.28	1.32	1.67	1.88	1.85	2.10	2.00
	GEL/EUR Dez.	1.49	1.60	1.45	1.95	2.00	1.94	2.27	2.20
Realer Wechselkursindex	Dez. 94=100	179.3	181.9	187.6	198.0	196.8	200.6	187.5	190.1

Peter Puhl
Vice President
Eastern Europe and Central Asia

Global Corporates and Institutions (Head Office)
Global Banking Division

Deutsche Bank AG
Global Corporates and Institutions (Head Office)
Global Banking Division

Peter Puhl
Vice President
Eastern Europe and Central Asia

P.O. Box - D-60262 Frankfurt
Taubenstraße 12 - D-60325 Frankfurt

Phone +49 69 910-35894
Fax +49 69 910-34604
E-Mail peter.puhl@db.com

Deutsche Bank

Aktueller Länderbericht Mittelasien/Kaukasus

29

ბაშუალი ხაარხემი მინომუმი 97 ღარი

1999 წლის აგვისტოში საქართველოს ქალაქების განაშენიანებული ვახების მიხედვით ხაარხემი მინომუმა შრომისუნარიანი ახავის მამაკაცების 110,6 ღარი მუღ-გინა, ბაშუალი მომხმარებისათვის - 97,1 ღარი, ხოლო ბაშუალი ოჯახისათვის - 192,5 ღარი.

საქართველოს სტატისტიკის ხახ. ღმარგამენტი
ხ.რ.ი., 28.9.1999 წ.

ფაქტები, ფაქტები, მხოლოდ ფაქტები

ფაქტები, ფაქტები, მხოლოდ ფაქტები

მაძილ მასალები: "...აბსოლუტურად შეუძლებელია დაგვაპოინო მუჯაპედინები;
ჩვენ გვიყვარს სიკვდილი, რადგან ესაა გზა ალა-
ჰისაკენ. რუხებს კი უყვართ მხილად სიგონებუ".

პირის ელვინი: "ტერიორიში არის უსინდისო, შეუბრალებელი და უღირსი მფერი.
მას არ გააჩნია არც სახე, არც რწმენა, არც ეროვნება."

ვლადიმერ პუტინი: "ჩვენ არ გვხურს ჩვენს მიწაზემავი ზღვილან კანაიის
ზღვამდე შეიქმნას ფხველი-ისლამური სახელმწიფო პარბარი-
სებშია".

დემონსტრაციები: რუხეთის თავდაცვის მინისტრი:
"ლამომავს ჩვენ გაავრცელდებო მანამ, ხანამ უკანასკნელი
ბანდოცი არ იქნება ამოძირკველი".

ანაწლი სიფნოვი, შეიარაღების მინისტრი:
"რუხეთს გააჩნია საკმარისი სამუალება ომის ხაწარმოებლად,
სახელმწიფო ომის ხაწარმოებლად".

კავკასია: ომის სახელმწიფოს რევიორი: რუხეთის ფელერაგია, საქაროველი,
სომხეთი და აზერბაიჯანი.

ჩრდილოეთი კავკასია: 90-იან წლებიდან არეულობის რევიორი:
1991-წელში მფრული ურთიერთობა ყარაჩაელებსა და ჩეჩკე-
სებს შორის;
1992-1995-წელში სააღყო წესები იქნა გამოცხადებულ
იხეთსა და ინგუშებს შორის;
1996-წელში, რუხეთის წინააღმდეგ წარმოებული ომის
შედეგად, ჩეჩნეთი-იმკერია გახდა დამოუკიდებელი ფაქტი-
ურად.
1999-წელში კონფლიქტი ჩაორულ იქნა დაღესტანში.

დაღესტანი - რუხეთის ფელერაგიის 89-ე რევიორი. დაღესტანის მოსახლეობა შეი-
ცავს 33 ეროვნულ უმფირეზმას. მისი სახალხო მუერნეობის 67 პრი-
ციწვი დამოუკიდებელია სუბსილიაზე მოსკოვიდან.
დაღესტანის მოსახლეობის ნახევარზე მეტი ცხოვრობს სილარინეში.
დაღესტანის მოსახლეობის სამ-მეოხელებზე მეტი არიან სუნიარნი მი-
მართულების მუხლიმანები.

ყურნალი 'ფიგარო-მაგაზინი', პარიში, 1999 წლის
2 იქვომბერი, გვ. 18.

კვი აილე, ეუთოს საბჭოს ამყამინდელი თავჯლომარე ნორვეგიოდან:
ეუთოს უნდა გააჩნდეს უფლება ვახდეს სახელმწიფოთა მიწური კომ-
ფლიქტების მოგვარების ინსტრუმენტი. ეუთო ჩრება ყველაზე უური
მნიშვნელოვანი ორგანიზაცია განახორციელოს 'ყოველდღიური უმიკრა-
ფია' ამ ორგანიზაციის ყველა წევრ-ქვეყნებში.

'ფიგარო', 19.11.1999 წ.

ამერიკელები ამბობენ :

"აყურბაიჯანს აქვს დიდი ნავთობი, სომხეთს
— დიდი დასპორა, საქაროფელოს კი შყავს
შეფარდნასუ".

ს.რ. - 23.9.1999 წ.

ქართული ლიტერატურა და ხელოვნება

მარო მაყაშვილის დაბადების 80 წლისთავი

1921 წლის კოჯორის ბრძოლებში

პოეტი და საქართველოს დამსახურებული ეურნალისტი ნანა ლეინუფაძის წიგნი „მარავენდელი“ ეძღვნება 1921 წლის ინტერვენციის დროს კოჯორ-გაბა-სმელის ფრონტზე საბრძოლველად და წასულ 19 წლის მარო მაყაშვილს, რომელიც თებერვლის იმ სუსხიან დღეებში რჩეულ ქართველ ვაჟკაცებთან ერთად დაეცა თავისუფალი საქართველოსათვის ბრძოლაში. ცნობილი ქართველი პოეტის კოტე მაყაშვილის ასულის გრაფიკული ხედრი მტკივნეულად განიჟადა ქართულმა სამოგალობრობამ. გულანთებული პატრიოტის, „პირველი მსხვერპლი ქალის“ (როგორც წერდა მამინდელი გაზეთი „საქართველოს რესპუბლიკა“) მარო მაყაშვილის სახელი გმირობის სიმბოლოდ იქცა. მარო მაყაშვილს, თბილისის უნივერსიტეტის სიბრძნისმეცხველებს ფაკულტეტის მეორეკურსულ სტუდენტს, დარჩა ძალზე საინტერესო დღიურები. ჯერ კიდევ 1924 წელს ფაქტობრივად ქართველი მწერლები გრიგოლ ბოჭორძის თაოსნობით მისი დღიურებისა და მისდამი მიძღვნილი ლექსების გამოქვეყნებას. რაც, სამწუხაროდ, ვეღარ განხორციელებულა. ასეა ნარკვევებს ეს დღიურები და ლექსებიც ერთიანი. მარო მაყაშვილის სახელი 70 წლის მანძილზე უსამართლოდ იყო მივიწყებული. 1989 წლის 9 აპრილის გრავედის შემდეგ ეს ლეგენდარული სახელი ახალი ძალით გამობრწყინდა და გაუნათა ქართველობას დაკარგული თავისუფლებისაკენ მიმავალი გზა. ნანა ლეინუფაძის სერიალს „მარავენდელს“, „რასაცა გასცემ“, „მარავენდელი... ოქროს რქაში“, პრესაში 1990 წელს დაბეჭდილ სხვა მისივე პუბლიკაციებთან ერთად მიენიჭა საქართველოს დამოუკიდებელი ეურნალისტთა კავშირის პრემია: „წლის საუკეთესო ნარკვევისათვის“, ხოლო რადიო ჩანაწერი მიძღვნილი მარო მაყაშვილისადმი, დატულია საქართველოს რადიოს ოქროს ფონდში.

მარო მაყაშვილი - 1918

(22 მაისი), 4 ივნისი.

მღვთმარობა უცვლელია. ღვთისმშობელი არც ახლოდება და არც მიდის. ყრუები გათავიშებულია. ამ დღეებში მიზანმიმართული მოხდებია. ოპ, როდის უნდა ამოვიხსნათ თავისუფლად. როდის აყვავდება წალკოტყვით ჩვენი ქვეყანა. რად უნდა იარაღი ჩვენ სხუებს. დაგაზნებოთ თავი. ჩვენც ვგრძობთ, ვსუნთქავთ, ვხარობთ. ადამიანზე უარესი არაფერი არ არის. ის ყველა მხეცზე მხეცია და მისი განმრავლება აუცილებელია.

აბა რას ვერნით ღვთისმშობელი. რა უნდა ჩვენგან? არა - ქართველი ვართ, მხნე და გულადია: არავის დაანებებს თავის სამშობლოს. სამშობლოსადმი სიყვარული უცვლელია. სხვა ყველა გრძობაზე მაღლა სდგას. შეგებობილება მტერს, ეკანასკნელ წვეთამდე შეგებობილება და ან საკედილი ან გამარჯვება. - აი, ღვთისმშობელი ქართველი ვართ!

დაგვიანებული დღე 26 მაისი, 1919 წ. საქართველოს თავისუფლების ერთი წლის გამოცხადება.

დღე თითქო თანაგრძობადა შეცა. დიდიდან საღამოსამდე მზე უხედა ახსოვრებდა დედამწას თავისი სხივითილი ასრუბით. ქართველი ვართ ბედნიერი ვართ და დღესაც. მისი გარშემო რამდენიმე საათის განმავლობაში დისარგულად იყო.

CINÉMA

Otar Iosseliani un Géorgien à Paris

Otar Iosseliani, inclassable réalisateur géorgien
d'« Adieu plancher des vaches ».

L'homme paraît ailleurs, flottant entre une étrange galaxie et une terre à moitié ronde. Tbilissien de naissance, Parisien d'adoption, Otar Iosseliani est lunaire, pas simple à décoder, entre Tintin slave et Tati géorgien. Otar est un magicien capable de raconter la vie de femmes recollant des têtes coupées, et pire encore. Depuis plus de trente ans il aime à défier les lois de la pesanteur sociale. « Adieu, plancher des vaches », son dernier film, sort aujourd'hui.

Formé à l'école de cinéma moscovite, ce réalisateur à l'humeur rieuse a choisi le cinéma car c'était l'art « le plus concret, le seul avec lequel on peut témoigner de l'expérience de l'humanité qui se perd ». Dans Adieu, plancher des vaches, ses dernières élucubrations, il passe des rives de l'in-

congruité à celles de la mélancolie. Il improvise, invente, dénonce les inégalités. Son humour, décalé fait bon ménage avec une dérision tout en finesse. Au point de devenir un art « de survie ». En conséquence, ses films, comme ses réflexions, gravitent autour d'une drôlerie matinée de tendresse. Il dit se méfier des gens qui n'aiment pas l'alcool, et de citer pour l'occasion un proverbe russe : « Qui ne boit et ne fume pas court le risque de mourir en bonne santé. » Plus sérieusement, il déclare s'être fixé trois règles cinématographiques :

• Premièrement, ne pas adapter de grands textes destinés à la lecture : c'est un crime et ça dénote une absence de moyens pour s'exprimer autrement. Deuxièmement, interdiction d'utiliser des célébrités, qui entrent comme un fer à

repasser dans votre œuvre et qui la font couler. Troisièmement, ne jamais faire un film bavard, car notre métier n'est pas la radio, mais le son et l'image. » Nul doute, Otar est un être à part. G. D.

« Adieu, plancher des vaches ! »

Iosseliani, le charmeur de Géorgie

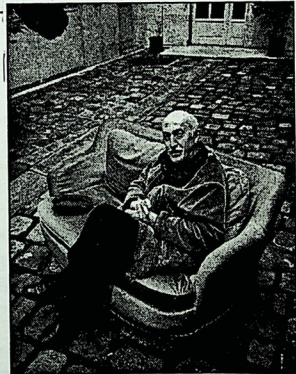
Dans un superbe château, une famille en plein délire dans « Adieu, plancher des vaches ! », film euphorique écrit et réalisé par Otar Iosseliani. (DR.)

Une belle demeure des environs de Paris. Nicolas, fils de famille dilettante, s'échappe régulièrement pour traîner dans les rues de petits boulots en petits boulots, tandis que sa mère hyperbourgeoise organise des concerts ou part en bateau traiter ses affaires, et que son père, oisif heureux, sirote du bourgeois avec les cochards du coin. Tout cela sous l'œil narquois d'un sage échassier. On se croise, on se mêle, on s'ignore,

➔ ADIEU, PLANCHER DES VACHES ! 1999, français, couleur, durée : 117 mn, de O. Iosseliani, avec Nico Tarielashvili, Lily Lavra, Philippe Bis, Stéphanie Hainque, Mirebelle Kirkland, Amir Amiranashvili. ♦ Dans un château superbe, une famille en plein délire. Un père intéressé uniquement par les grands crus et le chant grégorien, une mère millantaire occupée à soigner un échassier barbaque, un fils qui s'en va faire en ville de petits boulots qui le mèneront épisodiquement en prison. Un film euphorique, vivace, délirant et sympathique. C.B.

Otar Iosseliani raconte une fois encore avec un art consommé et une fantaisie raffinée les pauvres trafics des snobs et des cupides et les fastes merveilleux de ceux qui vivent gratuitement

de chansons, de paresse et de bon vin. « Adieu, plancher des vaches ! », c'est le nouveau cadeau d'un cinéaste géorgien qui sait nous rendre la vie belle et légère.

FIGAROSCOPE - SEMAINE DU 1er AU 7 DÉCEMBRE 1999

ი მ ე ლ ი

შეღებულე ბაქაროველოს მეხუნეარ მიწაზე,
მისმა ველებმა ჩამინერგეს ურუევი ხული...
ძვლებად ჩამიღვებს დარიალის ხალი კლდეები,
ხორცად კი მიწა მამა-პაპურ სისხლით მორწყული.

ჩემო სამშობლოვ ნუ მოიწყენ, კვლავ ამზაურდი...
ნეტარი დროის ბრწყინვალე მზე ისევ ამოვა
და დიდი ხნიდან მიჯაბუელი კავკასიონზე,
ბორკელ აურილი ამირანი ბარად ჩამოვა.

ა. მოხევე

მხატვარ რუსულან ჩიკვაიძის
გამოფენა პარიზში
=====

(26.11. - 1.12.1999 წ.)

ღიღი წარმატებით ჩაყარდა მხატვარ რუსულან ჩიკვაიძის ნაწარმოებთა გამოფენა პარიზში, საქართველოს საელჩოს ღიღი ღარბაშვილი, რომლის ეგრნისაყი ჩაყარდა 1999 წლის 26 ნოემბერს რაიშინღე ჰუანკარეს გამზირის 104 ნომერში, ხაღავ იმ-ყოფემა საქართველოს საელჩოს ხაღვოში ხაყრანგეოში.

აი, ამ ეგრნისაყის მისაწვევი ბარათისა ღა მხატვარ რუსულან ჩიკვაი-ძის ცილოეფის გამოფენათა გინიბარი:

INVITATION

*L'Ambassadeur de Géorgie en France
vous prie d'assister au vernissage
de l'exposition, suivi d'un cocktail,
du peintre géorgien*

Roussoudan TCHIKVAIDZE

du 26 Novembre au 1er Decembre 1999

*Le 26 Novembre 1999 à 18 heures 30
à l'Ambassade de Géorgie
104, av. Raymond Poincaré - 75116 Paris*

Roussoudan TCHIKVAIDZE

En 1988, Roussoudan Tchikvaïdze finit ses études à l'académie des Beaux-Arts de Tbilissi. Entre 1983 et 1988 elle participe avec succès aux expositions à la Maison de la Peinture de Tbilissi.

Elle expose avec succès :

- 1991 - Moscou.
- 1991 - La Haye, Pays-Bas.
- 1998 - Tbilissi, Galerie Nationale.
- 1998 - Tbilissi, Galerie Nationale, Exposition de printemps.
- 1998 - Tbilissi, Galerie Nationale, Exposition d'automne.
- 1998 - Tbilissi, Musée de l'Art Contemporain.
- 1999 - Tbilissi, Galerie Nationale, Exposition de Noël.
- 1999 - Tbilissi, Exposition pour les Pâques.
- 1999 - Tbilissi, Galerie Nationale, Exposition de l'art appliqué.
- 1999 - Tbilissi, Exposition personnelle au Musée des Beaux Arts.
- 1999 - Tbilissi, Galerie Nationale, Exposition d'automne.

Les œuvres de Roussoudan Tchikvaïdze sont dans des collections privées : en Géorgie, Russie, Pays-Bas, Grèce, Angleterre, Japon.

მ მ ლ მ ვ ვ
საქართველოს საელჩოსა პარიზში უცხოეთში მცხოვრებ ქართველებსაღმი:

*L'Ambassadeur Extraordinaire et Plénipotentiaire
de Géorgie*

et Madame Gotcha Echogovadze

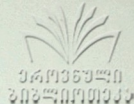
vous souhaitent un Joyeux Noël

et vous adressent tous leurs Meilleurs Vœux

pour la Nouvelle Année 2000

AMBASSADE DE GÉORGIE EN FRANCE

104, avenue Raymond Poincaré - 75116 PARIS

ნ ა ხ ა ბ ა მ ა დ ი მ ა გ ა ლ ი ი ა

საქართველს ხაერჩო ხაერჩანგეთში "ინფორმაციის საუკუნეს", ე.ი. 21-ე სა-
უკუნეს, ეკუთვნება ხაერჩოს ხანიფორმაციო ბიულეტენი - "საქართველს ხიხაღენი",
ჩიმიელიე გამილის ფრანგულად პარიზში, ღა რიმიღ-ს ხულისჩამდგმელია საქარეთე-
ლის ელჩი ხაერჩანგეთში მავლინი ვიჩა ჩიგოვაძე. "საქართველს ხიხაღენის" პირ-
ველი ნიმიერი ღაიმიქტაღ ღა გავრეღელა უკვე 1999 წლის აპრილში, რამაღ ღლი ღა-
ღემიიი გამიხმავრება პვივა მიკიხვეღებში. ვიმიღენებო, საქართველს ხაერჩო-
ეი მიხიღლის მრავალ ქვეყანაში უკვე ღაღღა ან ღაღღებვა ანაღიგიურ გზას,
რაგ, გახაგებია, მიხასაღმებელია. აქვე ეაქვეყნებო ამ იოხგვერღანი ბიულ-
ეტენის პირველი ნიმიჩის პირველ გვერდს:

AVRIL 1999

საქართველოს სახელგანი Nouvelles de Géorgie

Bulletin d'information de l'Ambassade de Géorgie en France

Editorial

Chers amis,

Vous avez en main le premier numéro de notre nouveau bulletin d'information trimestriel intitulé " Nouvelles de Géorgie ". Nous espérons que vous apprécierez et encouragerez cette initiative prise par notre ambassade. Son premier souci est de vous tenir au courant des principaux événements animant la vie de notre pays tant au plan national qu'international. Pour certains d'entre vous, cela permettra peut-être de combler quelques lacunes dans la connaissance de notre pays et pour d'autres, d'alimenter leur intérêt quant à l'évolution de la Géorgie, aussi bien du point de vue politique, économique et culturel que pratique.

Notre ambition est non seulement de refléter les multiples facettes de la Géorgie d'aujourd'hui mais aussi de promouvoir la portée géopolitique du pays que nous représentons au moment même où il est sur le point d'être accueilli au sein du Conseil de l'Europe. A la fin de ce mois d'avril 1999, la Géorgie devient en effet le quarante et unième membre du Conseil de l'Europe. Cet événement est à marquer d'une pierre blanche dans l'histoire de la Géorgie. Il réalise d'anciens projets que, depuis le moyen âge, de nombreux souverains géorgiens rêvaient de mener à bien : celui de l'ancrage politique de la Géorgie à l'Europe.

N'était-ce pas déjà l'objet de la mission de Soukhian Saba Orbeliani auprès de la cour de Louis XIV ? La Géorgie, se trouvant à la jonction de l'Occident et de l'Orient, est maintenant bien amarrée au continent européen. Elle pourra alors s'affirmer davantage dans toutes les structures européennes et, après plusieurs années de difficultés et de divisions, avancer encore plus loin dans la voie de la démocratie et de l'indépendance.

Dans ce bulletin, préparé par le service de presse et le service culturel de notre ambassade, il sera également question des relations franco-géorgiennes dont le développement est un des objectifs majeurs.

Bienvenue et bonne chance aux "Nouvelles de Géorgie" !

Gotcha TCHOGOVADZE
Ambassadeur de Géorgie en France

LA GÉORGIE ENTRE AU CONSEIL DE L'EUROPE

Le 27 janvier 1999, à Strasbourg, la Géorgie a obtenu, à l'unanimité, le feu vert indispensable du Conseil de l'Europe pour son adhésion à l'organisation européenne.

Fin avril, si tout va bien, et après décision de l'exécutif (le Conseil des ministres), notre pays pourra être le 41ème état-membre de l'Organisation. Cinq de ses parlementaires siègeront alors à l'Assemblée.

C'est un jour historique pour la Géorgie " a déclaré, après le vote du 27 janvier, le Président du Parlement géorgien Zurab Jvania. Le lendemain du vote de Strasbourg, Monsieur Zurab Jvania fut invité par le Président du Sénat français, Monsieur Christian Poncelet. Lors de leur entretien, les deux hommes ont évoqué la nécessité du renforcement des relations tous amitiés entre la Géorgie et la France.

A ces pourparlers au Sénat participèrent Messieurs Jean Boyer, sénateur et Président du groupe d'amitié avec le Caucase, Alain Gournac,

sénateur et Président du groupe d'amitié avec la Géorgie et Gotcha Tchogovadze, ambassadeur de Géorgie en France.

Le Président du Sénat se rendra probablement en Géorgie en juin prochain, pays qu'il connaît déjà très bien. En effet, avant d'être élu Président de la Haute Assemblée, Monsieur Christian Poncelet, au titre de sénateur, s'était déjà rendu au pays de la Toison d'or à deux reprises.

La Présidence géorgienne a récemment fait savoir que le Président Chevardnadze se rendrait à Strasbourg en visite officielle le 27 avril 1999 à l'occasion de la ratification par le Conseil des Ministres, de l'adhésion définitive de la Géorgie au Conseil de l'Europe. Il sera accompagné de Messieurs I. Ménagarchvili et D. Tevzadze, respectivement Ministre des Affaires Étrangères et Ministre de la Défense.

SOMMAIRE

page 2 - actualités géorgiennes : extraits du discours du Président Chevardnadze - brèves de Géorgie - Abkhazie: les réfugiés dans l'attente
page 3 - Géorgie : politique extérieure - Géorgie et Turquie - voyage présidentiel au Japon - initiatives de l'Ambassade - informations utiles
page 4 - dossier - Association " Femmes pour la vie et pour la paix " et les informations culturelles et sportives

საუკუნო იუმს ხხენება მათი

ქალბატონ მუშანა გურჯიანი ლათიაშვილის გარდაცვალება

(1899-1999 წ.წ.)

ღვეილში, პარიზის ახლოს, ქართულ მამულში, 101-ი წლის ასაკში გარდაიცვალა ქალბატონი მუშანა გურჯიანი-ლათიაშვილი, რომელიც დაკრძალულ იქნა ღვეილის ქართულ კმათა ხახაფლაოზე. ჩვენი მუშანას 100-ი წლისთავი კი შესაფერისად აღნიშნა ღვეილის მუნიციპალიტეტმა. აი, მასალები, რომელიც გამოაქვეყნა ღვეილის მერიის საინფორმაციო ბიულეტენმა, ღვეილის მერიის მუხიან მუხიან მოწინავე წერილით, ქალბატონ მუშანა გურჯიანი-ლათიაშვილის 100-ი წლისთავის შესრულებასთან დაკავშირებით:

EDITORIAL :

(C'est avec émotion et plaisir que j'ai souhaité au nom notre couverture, les 100 ans de Chouchana)

de tous les Leuvillois, un bon anniversaire à une habitante de notre village depuis 1948. C'est en effet à la suite des événements politiques en Géorgie que Madame Chouchana DATIACHVILI a élu domicile au château de Leuville, et c'est là que depuis, dans la plus grande simplicité, elle a su se faire apprécier de tous, comme en témoignent aujourd'hui toutes les marques d'amitié qui lui parviennent.

Cent ans, à l'aube de l'an 2000, n'est-ce pas un magnifique symbole du temps qui passe. Madame, nous vous souhaitons encore un bon anniversaire, et nous en profitons pour vous dire combien Leuville vous a toujours apprécié, vous, votre famille et tous vos compatriotes. Vous avez su vous intégrer à la vie de notre village dans la plus grande discrétion, tout en sachant garder une identité patriotique et une dignité qui vous honore.

Lucien BOURGERON

Ses enfants, Sa petite-fille, Et toute la famille,

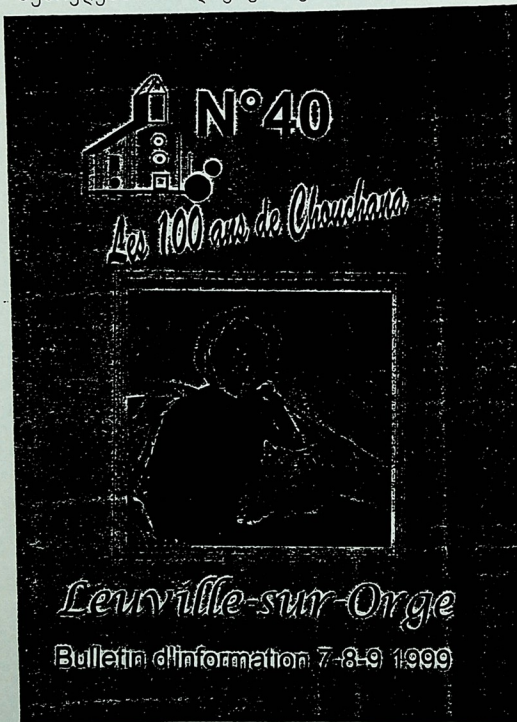
Ont la douleur de vous faire part du décès de

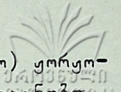
Madame Chouchana GOURTCHIANI

Survenu le 29 juillet 1999 à l'âge de 100 ans.

Le service religieux sera célébré le mardi 3 août 1999 à 14h30 en l'église de Leuville sur Orge, suivi de l'inhumation dans le caveau de famille au cimetière de Leuville sur Orge.

La famille ne recevra pas de condoléances. Un registre à signatures sera déposé à la sortie de l'église.

დაბა ანცინგში, მოუნხენის(გერმანია) ახლოს გარდაიცვალა იხებ(სოხო) უორყოლიანი 83 წლის ასაკში და დაკრძალულ იქნა ანცინგის ხახახლოზე. გაგაცნობთ პროფესორ გურამ შარაძის სტატეიას მიხი ცხოვრებისა და მოღვაწეობის შესახებ:

თბილისს ბევრი მომღერალი ჰყოლია და ჰყავს, მათ შორის, მრავალი ცნობილი და გამოჩენილი პოეტი. მაგრამ ჩვენი მეტხველი არ იცნობს ერთ მოკრძალებულ, თბილისზე უსაზღვროდ შეეყვარებულ ქართველს, რომელსაც დღედა აზრუნა მის ცის ქვეშ ცხოვრება და, აგერ, 50 წელსა მისგან შორს, გერმანიის ფედერაციულ რესპუბლიკაში უღვეს ბინა, კერძოდ, მიუნხენთან ახლოს მდებარე დაბა ანცინგში.

... მიუნხენიდან ანცინგში მიმავალ ავტობუსში რომ ევლებოდი (1990 წლის მარტის ერთობ ცივ საღამოს) ჩემს თავს მერამდენჯერ ვაფრთხილებდი. ანცინგის გაჩერებას არ გასცდი, თორემ ამ ყინვიან ღამეს ქუჩაში დარჩები-მეთქი. მაგრამ ფიქრმა და უცხო ვარემომ ისე გამოიტაცა, როცა გამოვეყვარე, უკვე კარგა მანძილზე ვიყავი ანცინგს გაცილებული. სასწრაფოდ მორგე გაჩერებაზე ავტობუსიდან ჩამოვხტი და გზას უკან ფეხით დავადექი, არ ვიცოდი რა მექნა, ბოლოს შემხვედრი მსუბუქი ავტომანქანა გააჩერე და ახალგაზრდა გერმანელს ვკითხე, ხომ არ იცით, ანცინგი კიდევ შორს არის, იქნებ იქ მცხოვრებ სოსო უორყოლიანს შემთხვევით იცნობდეთ კიდევ-მეთქი?

გერმანელ ახალგაზრდას თვალები გაუბრწყინდა და მეუბნება: ჰერ უორყო? როგორ არა. დაბრძანდით, მე წაგიყვანთ! გზაში მისგან შევიტყვე, რომ ანცინგში უყვართ და აფასებენ ჩვენს თანამემამულეს, როგორც გულისხმიერ, კეთილ და პატიოსან მეზობელს. კარგ მეტურნეს და ნამდვილ ინტელიგენტს.

რამდენიმე წუთში მანქანა სოსო უორყოლიანის სახლს მიაღდა. გერმანელი ახალგაზრდა დამემშვიდობა. ევატიყებო. შემობრძანდით ან მითხარით, ვინ ბრძანდებით, რომ მაპინძელმა მაინც გადაგიხადოთ მადლობა-მეთქი. რა საჭიროაო. ჰერ უორყოს სტუმარს ვინც ვინა შეხვედროდა, ყველა ანცინგელი ასე მოიქცეოდაო.

ეს ამავეი ბატონ სოსოს ძლიერ ეციაოვნა, მაგრამ თან შეუწუხდა, რომ ჩემი კეთილისმყოფელის ენაობა ვერ გაიყო.

... სოსო უორყოლიანი ამ 70 წლის წინათ დაიბადა იმერეთში, სოფელ მალაკაში. საშუალო განათლება მიიღო ჯერ მალაკის შეიღწულედში და შემდეგ თბილისის სკოლაში. დაამთავრა საქართველოს ინდუსტრიული ინსტიტუტი. მუშაობდა ინჟინრად ნოვოროსისკში. კასპსა და ზუგდიდში, საიდანაც გაიწვიეს ჯარში...

ომის დამთავრების შემდეგ შეირთო ჰაიდელბერგის კონსერვატორიადამთავრებული გერმანელი მომღერალი ქალი ედელტრაუტ ელნიგი, რომელმაც სამაგალითო მეუღლეობა გაუწია მას. პირველ თერამეტ წელს ისინი ცხოვრობდნენ ჰაიდელბერგში, სადაც შექმნეს საფიქრო წარმოება. 1963 წელს გადავიდნენ მიუნხენში, სადაც სოსო უორყოლიანმა ურნალისტურ საქმიანობას მიჰყო ხელი (იბეჭდებოდა „წიგნებისა“ და „ანზორ რეულის“ ფსევდონიმებითაც)... რამდენიმე წლის მანძილზე მუშაობდა რადიოსადგურ „თავისუფლები“ ქართულ რედაქციაში და მისი ხავერდოვანი ხმა ატყვევებდა მრავალმილიონიან მსენებლებს: 1989 წლიდან იგი უკვე პენსიაზეა, სამუშაოზე, მეუღლე დაკარგა. მისგან მშვენიერ მოგონებად დარჩა გამართული ქართული და-უწერილი ბარათები და მაგნიტოფირზე მისი შესრულებით ჩაწერილი ქართული სიმღერები („სულიკო“, „ეციანათელა“, „გაფურჩქენილი გულის ვარდო...“), რომლებშიც, პრაქტულ ისტატობასთან ერთად, ჩაქსოვილია მეუღლის სამშობლოსა და მშობლიური ენისადმი უნაზესი სიყვარული და მოწიწება...

1956 წლიდან სოსო უორყოლიანმა... თმუცა — როგორც თვითონ იგონებს. „ჰაიდელბერგში ყოფნისას საქართველოსა და ქართველ ხალხზე მონატრებულმა სრულიად მოულოდნელად მოვიდნო ლექსების წერა. თუ რამდენად ღირსია ჩემი ლექსები პოეტების ქვეყანაში მცხოვრებ ჩემი ერის შეილებისათვის. ეს თვითონ გადაწყვეტოს მეტხველმა“.

1971 წელს მიუნხენში სოსო უორყოლიანმა გამოცა საკუთარი ლექსების კრებული, რომელიც თვითონვე გააფორმა მხატვრულად. სხვათა შორის, ამ კრებულს გულთხლილად გამოეხმაურა პარიზში მოღვაწე ქართველი მწერალი გიორგი წერეთელი, რომლის შეფასებით, „ჩვენი ემიგრაციის პოეზიის სამყარო გამდიდრდა სოსო უორყოლიანის ლექსების წიგნით... ამ ლექსებით იგი გვიხინის მის გულს. რომელშიც მხოლოდ სიყვარული დაბუდებულა, და პირველ

რიგში, მისი სათაყვანებელი სამშობლოს დაუოკებელი ტრფობა. ღმერთმა უკურ-
თხოს სული. გული და მარჯვენა“ (იხ. ჟურნ. „გულშეგი“. პარიზი, 1989 № 20.
გვ. 109 — 110). ამ სიტყვებს ადასტურებს სოსო ჟორჯიანიანის ლექსების
თუნდაც მხოლოდ სათაურები: „ჩემს საქართველოს“, „აჯაკი წერეთლის ხსოვ-
ნას“. „თბილისს“, „უკვდავ შოთას“, „ღვდა თბილისს“, „ყანწი“, „ჩემო თბი-
ლისო“, „მზეო ქართულო“, „დიდ თამარს“, „რა დამაფიქვებს“, „ქართველთა
დიდ მეფეს ერეკლეჲ“, „თბილისს“, „ქეთევან დედოფალს“, „პოეტ ირაკლი
აბაშიძის მიერ შოთას საფლავის ძეგლის გამო!“, „ქართული მიწა“...

აქვე ვიტყვი, რომ სოსო ჟორჯიანიანს ეკუთვნის გერმანულ ენაზე დაწე-
რილი პიესა „თამარა“...

გრიშაშვილისებური რემინისცენციები იგრძნობა ლტოლვილი პოეტის მი-
მართებაში „ჩემო თბილისო“:

„ძველსა და ახალს აღარ ვიწოდებ,
ახალიც, ძველიც ჩემი ხარ მწველი,
როგორც ჩემს სულს, გულს მე ისე ვიცნობ,
თბილისო, შენაც, ძველი ვართ, ძველი...“

შენს ლამაზ ქუჩებს ველარ გავივლი,
ველარ შეგხედავ, ვერ შევინახავ,
გადაგხევევი. მაინც დაჯოცნი,
ოდეს სიზმარში თუ დავინახავ...

შენგან შორსა ვარ, ძალით ლტოლვილი,
ჩემი ფიქრები არ წყდება შენზე,
ვერსად შენს გულში ვერ დამინახავ,
გახსოვარ კიდევ? გწყენია ჩემზე?

აქ მე ხომ პეპოს საღა შევხვებდი
ღლით აღრიან მიმაველს მტკვარზე.
ან ყარაჩოღელს ყანწებით ხელში,
„გიჟუა კინტოს თაბახით თავზე?“...

სულის სიღრმემდე შეგძრავს სტრიქონები ლექსისა „ქართული მიწა“.
მთაწმინდიდან შორეულ გერმანიაში მოტანილი ერთი მუტა ნანატრი მიწა.
რომელიც მას გულზე დასაყრელად აქვს გამზადებული, თითქოს სულიერ
სიმხნევეს ჰმატებს სამშობლოს მოწყვეტილ პოეტს:

„მეზობელი თბილისს მიდიოდა
ჩემი ფიქრი იმას ჩავაბარე
და რომ მკითხა, რა მოგიტანო?
ერთი მუტა მიწა დავაბარე...“

აგერ მიდევს ყუთით მაგიდაზე...
მიწა არის უწმინდესზე წმინდა
დაფიქრლები, ოჰ, ქართული მიწა,
ხან მინდა და ხან კი არა მინდა...

მთაწმინდაზე ასულიყო იგი.
მართლაც, მუტა მიწა მომიტანა
გამახარა... თან დაღლონდი, მაგრამ
შემისრულდა მრავალი წლის ნატვრა...“

ახლა მხოლოდ ერთს გთხოვთ მეგობრებო:
მოდიოთ, კიდევ ერთხელ გამახარეთ
ეს ქართული უწმინდესი მიწა
ამ ჩემს ქართულ გულზე დამაყარეთ!...“

აკაკის ოცნების აუხდენლობა გულს უქლავს წრფელ მამულიშვილს:

„პოეტო! დღესაც დავეძებთ
საყვარლის საფლავს დაკარგულს,
სულიყო ვერსად ვიპოვეთ
ცეცხლი ედება სულს და გულს...“

თუმცა, მაინც იმედინან დაისმის მისი სიტყვები:

და შენი ციციანთელაც
სხვისკენ ფრენს კვლავ ნელა-ნელა
მისმა შორი-შორს ნათებამ
მთლად დაგეწვა და დაგვანელა.

„შენი ძახილი კვლავ გვესმის,
მწამს გამოვახებთ თვალსაო!
შენს და სამშობლოს წინაშე
ჩვენაც მოვიხდით ველსაო...“

სისხლი დაღვარეთ, რა სისხლი,
წმინდათა წმინდა, ქართული,
სატრფო ვერაგი აღმოჩნდა
ვერ დაეხსენით მამული...“

შენი ყოყინა კვლავ გვრამავეს
პოეტო, შეუსადარო!
ქართველი ერის შვილების
დაულალაოვ სარდალო!...“

გუჩუნი შაჩუკი უცხოეთის უბი ქუჩა

საქართველს საელჩოები უცხოეთში - უცხოეთის საელჩოები საქართველაში

Embassies of Georgia in other Countries

ARMENIA
5 Nalbandian Street, Erevan
tel. (88 552) 564 357,
fax. (88 552) 564 183
e-mail:
georgia@arminco.com

AUSTRIA
Marokkanergasse 16,
A 1030 Vienna
tel. (43 1) 710 3611,
fax. (43 1) 710 3610

AZERBAIJAN
Hotel Azerbaijan, 13/F
1 Azadlegi Avenue, Baku
tel. (99 412) 939 184,
fax. (99 412) 989 440
e-mail: georgian.buku.az

BENELUX COUNTRIES AND THE EUROPEAN UNION
47 Avenue Edmund
Mescens, 1040, Brussels,
Belgium
tel. (32 2) 732 8550,
fax. (32 2) 732 8547
e-mail:
0006853309@mcimail.com

FRANCE SPAIN AND UNESCO
104 Raymond Poincare
Avenue, 75116, Paris
tel. (33 1) 4502 1616,
fax. (33 1) 4502 1601

GERMANY
Bad Godesberg Am
Kurpark 6, Bonn, 53177
tel. (49 228) 957 3110,
fax. (49 228) 957 5120
e-mail: geohatger@aol.com

GREECE
24 Agiou Dimitriou Street,
P. Psychico, 15452 Athens
tel. (301) 671 6737,
fax. (301) 671 6722
e-mail: embassygeo@hol.gr

IRAN
36 Mottaghian Street,
Farmanieh, Tehran
P.B. 19575-37
tel. (9821) 229 5135,
fax. (9821) 229 5136

ITALY
Piazza S. Edigio 7,
00153, Rome
tel. (39 6) 589 8677,
fax. (39 6) 589 8677
e-mail:
amb.georgia@agora.stm.it

KAZAKHSTAN
246 Gornaya Street,
Almaata, 480020
tel. (7 3272) 21 4930,
fax. (7 3272) 21 3881

RUSSIA
6 Paliashvili Street,
Moscow, 121069
tel. (7 095) 292 1107,
fax. (7 095) 202 4098

SWITZERLAND
N1, Rue Richard Wagner,
1202 Geneva
tel. (41 022) 010 1010,
fax. (41 022) 733 9033

TURKEY
Ulubey Sok. N.28,
Gaziosmanpasa, Buyuk Esat
Caddesi, Ankara
tel. (90 312) 447 1720,
fax. (90 312) 447 1724
e-mail: gab-o@servis2.net.tr

CONSULATE GENERAL
Gazipasa Cad. 20, Trabzon
tel. (90 462) 326 2226,
fax. (90 462) 326 2296

UKRAINE
12/F Hotel Kiev,
Grushevskogo Street, Kiev
tel. (380 44) 293 6976,
fax. (380 44) 293 6957
e-mail: root@georgia.kiev.ua

UNITED KINGDOM
3 Hornon Place
London W8 4LZ
tel. (44 171) 937 8233,
fax. (44 171) 938 4108

U.S.A.
(CONSULATE GENERAL)
1511 K Street NW, Suite
400, Washington, DC
20005
tel. (202) 393-5959,
fax. (202) 393-4537
e-mail: 73324.1007@compuserve.com

EMBASSIES OF GEORGIA

ARMENIA
4 Tetelashvili Street
tel. 99 01 26

AZERBAIJAN
4 Mukhadze Street
tel. 23 40 37

CHINA, PEOPLE'S REPUBLIC OF
52 Barnov Street
tel. 93 12 76

FRANCE
15 Gogebashvili Street
tel. 93 42 10, 99 99 76,
95 33 75

GERMANY
166 Agmashenebeli Avenue
tel. 95 09 36

GREECE
Sheraton Metechi Palace
Hotel, Issani
tel. 93 89 81

HOLY SEE
(APOSTOLIC NUNCIATURE)
40 Jgenti Street
tel. 29 39 44

IRAN
16 Zovreti Street
tel. 98 69 90, 98 69 91

ISRAEL
61 Agmashenebeli Avenue
tel. 95 17 09, 96 44 57

RUSSIA
61 Agmashenebeli Avenue
tel. 95 59 11

TURKEY
61 Agmashenebeli Avenue
tel. 95 20 14, 29 23 19,
95 18 10

UKRAINE
61 Agmashenebeli Avenue
tel. 23 71 45

U.K.
Sheraton Metechi Palace
Hotel, Issani
tel. 95 54 97

U.S.A.
25 Atoneli Street
tel. 98 99 68, 98 99 67,
93 38 03 fax. 93 37 59

გ ა რ ა ნ ი

„მეგრძლი საქართველს“ 2000 წლის 1 იანვრის ნომრის ხარჯები: 275 გრანკო-
ლაბეჭდვა, გამრავლება, დამზავება და სხვა..... 275 გრანკო.
შემოწიკრულება ვარის ინახარაიძის.....

Conseil National Georgien

ქართული ერთვის ეროვნული საბჭო

ა ვ თ ე ა ვ ე რ ი

ქართული ეროვნული საბჭოს წესდებიდან (პარიზი, 1896 წელი, 27 პირლი. პირველი შესწორება: ლუილი. 1995 წელი, 17 აგვისტო):

„მუხლი შესაბამე: ქართული ეროვნული საბჭო არის პოლიტიკური ორგანიზაცია, რომლის მიზანია საქართველოს სახელმწიფოებრივი დამოუკიდებლობისა და ხუვერნობის განმტკიცებისათვის ხელშეწყობა ჯოქელგუარი ლეგალური გზით...“

„მუხლი ოცდამეორე: ქართული ეროვნული საბჭო უცხოეთში თავისთავს გამოცხადებს დამლიდალ, რიცა საქართველოს სახელმწიფოებრივი დამოუკიდებლობა შეუქცეად ხასიათს მიიღებს“.

„აოლოტიკია ანის ანა ვარტო შუსაქაზაგოზის ხალონება, ანაველ ანრათეა ხალონება სავირო უნაქაზაველი ბახალო“

გეგრქოლი საქართველო

ჩვენი ღვევიზია: ერთობა მრავალფეროვნებაში

ქართული ეროვნული საბჭოს ორბანო

„LA GEORGIE COMBATTANTE“

1 იანვარი 2000 წელი - ნომ. 26(44) - 1re janvier 2000

„ჩავენი თაკი ჩავენაღა ბავეაღენს“ - ილია

ღვეთქატატის ორბანოა ვოქაღავეთა უმჯაველსოვა. აქოღან ჯავეთღაღი ხაღისუთღა ანის ვოქაველი, ვკრელი, ვეგრქოლი. - ნოა

ღარბღა ანგარი 1962, პარიზი - Fondation Janvier 1952, Paris
წიროღებე უნდა გამოვ ხავენს ჴედღეა მხამაროთ ხატონი მამა ჴერიშული

CHATEAU DE LEUVILLE
91310 - Leuville sur Oise
FRANCE
tel(33) - 6054 - 6157

Conseil National Géorgien

საქართველოს ეროვნული კონსილი

საქართველოს ეროვნული კონსილი

საქართველოს ეროვნული კონსილი

საქართველოს ეროვნული კონსილი

საქართველოს ეროვნული კონსილი

CHATELAIN DE LEVANT
1919 - 1920
FRANCE